ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΚΕ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ

Стат. форм. 75х105. 6½ печ. лист. — 2[illegible].000. Тираж 1000.

Міськліт 1479 м. Маріуполь, держдрукарня ч. 17. Зам. № 4033.

ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ

ΚΕ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ

ΛΟΓΙ ΚΕ ΑΡΘΡΑ:

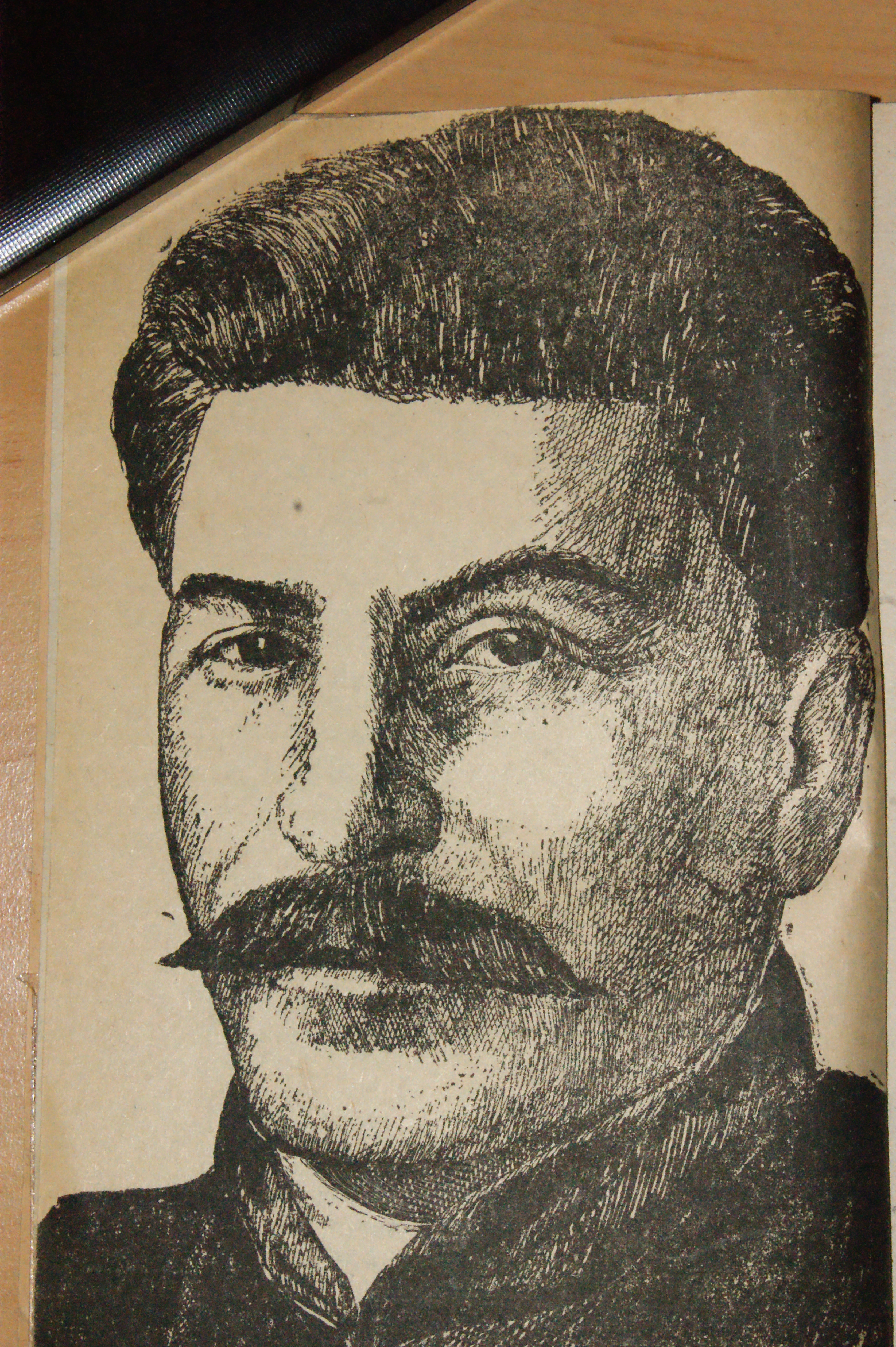
Β. Ι. ΛΕΝΙΝ
Λ. Μ. ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ
Π. Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΒ
Μ. Ι. ΚΑΛΙΝΙΝ
Ι. Σ. ΥΝΣΣΛΙΧΤ
Ν. Κ. ΚΡΥΠΣΚΑΓΙΑ
ΕΜ. ΓΙΑΡΟΣΛΑΒΣΚΙ
ΜΠΕΛΑ-ΚΥΝ
Ε. ΡΥΝΤΖΥΤΑΚ
Γ. ΚΡΖΖΙΖΖΑΝΟΒΣΚΙ

ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤ. ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΕΛΙΝΙΚΟ ΤΜΙΜΑ — ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ 1933

— Δόθικε για στιχιοθέτισι 16/VI—33. —
— Επιτράπικε για εκτίποσι 7/VII—33. —
Εκδοτικό εθνικόν μιονοτ. 30-Ε. Τιράζζ 1000.
Γορλίτ 1479. Αριθμός παρανγκελίας 4033.

Ιπέφτινος σιντάχτις Λ. ΛΕΟ.

АПОФАΣΙ ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΥ ΠΚΚ(μπ)
ΣΤΙΣ 21 ΑΠΡΙΛΙ 1932
ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ
ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ Κ. Ε. ΤΥ ΠΚΚ(μπ.) ΣΤΙΣ 21 ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1933

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

Ι επιτιχίες πυ κατόρθοσε νά'χι στα τελεφτέα χρόνια το προλεταριακό κράτος στο σοσιαλιστικό χτίσιμο, ι άνοδο τις κουλτύρας κε ι αδιάκοπι ανάπτιξι τις εβιμερίας τον εργατόν κε τον κολχόζνικον στιν ΕΣΣΔ εξασφάλισαν τιν καλιτέρεψι τις θέσις τον πεδιόν κε τις δυλιάς ανάμεσά-τυς.

Ι πιονέρικι οργάνοσι, πυ ίνε μαζικί οργάνοσι τον πεδιόν, πυ έχι μεγάλι σιμασία στιν ιπόθεσι τις κομουνιστικίς ανατροφίς τον γενιόν, πυ μεγαλόνονε στα δέκα χρόνια τις ίπαρξίς-τις κέρδισε σιμαντικές επιτιχίες. Εκατομίρια πεδιά κάτο από τιν καθοδίγισι τυ κόματος κε τυ κομσομόλ πίρανε μέρος μέσο τυ πιονέρικυ κινίματος στι νέα κινονικί ζοί, πλατίνανε τον κινονικο-πολιτικό-τυς ορίζοντα κε μπίκανε μέσα στις γραμές τον δραστίριον κε σινιδιτόν χτιστόν τυ σοσιαλιζμύ.

Μ' όλο τύτο ι πιονέρικι οργάνοσι ακόμα πάρα πολί ανεπάρκετα ανάπτιξε τι δυλιά για τιν κομουνιστικί ανατροφί τον πεδιόν.

Το πιο αδίνατο μέρος τις πιονέρικις δυλιάς ίνε, ότι ος τα τόρα ι τεράστια δραστιριότιτα τον πεδιόν δεν κατεφθίνθικε σ' αρκετό βαθμό στο σπυδεότερο καθίκο τυ κομουνιστικύ πεδικύ κινίματος, πυ σίμερα ίνε ο αγόνας για τιν πιότιτα τις μάθισις στο σχολιό, για τιν κατάχτισι τον «βάσεον τον επιστιμόν», για το δινάμομα τις σινιδιτίς πιθαρχίας ανάμεσα στα πεδιά κ' ιδιέτερα στο σχολιό, δίχος το οπίο δεν μπορί να νοιθί ι πετιχιμένι προετιμασία, απτις γενιές πυ μεγαλόνονε, χτιστόν τις κομουνιστικίς κινονίας.

Το λενινιστικό κομσομόλ, σαν άμεσος καθοδιγιτίς τις πιονέρικις οργάνοσις στιν πραχτικί-τυ καθιμερινί δυλιά πάρα πολί ανεπάρκετα τιν καθοδιγί κε δίνι λίγι προσοχί στι δυλιά-τις.

Τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις κε τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν κε τα τοπικά-τος όργανα όλος διόλυ ανεπάρκετα βοιθόν το κομσομόλ στι δυλιά-τυ για το δινάμομα τις πιονέρικις οργάνοσις, κε τα επαγγελματικά σοματία κ' ι μαζικές οργάνοσες τις προλεταριακίς κινονίας («Φίλι τον πεδιόν», «Κόκινος σταβρός», ι οργάνοσι τυ προλεταριακύ τυριζμύ κ. τ. λ.) δε δυλέβυνε αρκετά προσεχτικά κε με φροντίδα για τι διμιυργία τον αναγκέον όρον για τιν ανάπτιξι τις δράσις τον πιονέρικον ταγμάτον.

Ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) θεορί ανικανοπιιτικί τι δυλιά τον σιμβυλίον τις φισικίς κυλτύρας, τον επαγγελματικόν σοματίον κε τον εθελοντικόν οργανόσεον στον κλάδο τον εκσιγιαντικόν μέτρον ανάμεσα στα πεδιά, (διαφίλαξι τις ιγίας τον πεδιόν, σπορτ, κατασκίνοσες κ.τ.λ.).

Ιδιέτερα ανικανοπιιτικί πρέπι να θεοριθί ι δυλιά τυ κομσομόλ, τον επαγγελματικόν σοματίον κε τον οργάνον τις λαικίς μόρφοσις στιν προετιμασία κε τιν ανίψοσι τις πιότιτας τον καθοδιγιτικόν στελεχόν τυ κομυν. πεδικύ κινίματος, πυ γι' αφτό ι πιονέρικι οργάνοσι ακόμι κατά πολί δεν εκσασφαλίστικε με τα χριαζύμενα κε καθός πρέπι προετιμαζμένα στελέχι τον πραχτικόν εργατόν.

Τι δυλιά τον τοπικόν κοματικόν οργανόσεον για τιν καθοδίγισι τυ πιονέρικυ κινίματος πρέπι να τι θεορίσυμε όλος διόλυ ανεπάρκετι.

Ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) θεορί ότι ο γιορταζμός τον δεκάχρονον τις πιονέρικις οργάνοσις πρέπι να μετατραπί σε πλατιά μαζικί καμπάνια όλον τον εργαζομένον για το δινάμομα τις κομυνιστικίς διαπεδαγόγισις τις γενιάς πυ μεγαλόνι.

Εγκρίνοντας τιν απόφασι τις ΚΕ τις ΠΛΚΕΝ για τι διεκσαγογί τον δεκάχρονον τις πιονέρικις οργάνοσις απτις 23 τυ Μάι ος τιν 1 τυ Ιύνι 1932, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) αποφασίζι:

1.

Στο κέντρο τις προσοχίς τις πιονέρικις οργάνοσις να μπι το καθίκο τις επεκσεργασίας σοσιαλιστικύ φέρσιμυ προς τι μάθισι, τι δυλιά κε τιν κινονικο-πραχτικί δυλιά τόσο μέσα στις πιονέρικες γραμές, όσο κε ανάμεσα σ' όλα τα πεδιά. Να πετίχυμε τέτια κατάστασι όστε «κάθε πιονέρος» παντύ κε πάντα στο σκολιό, στο δρόμο, στο πιονέρικο κλυπ, στις πιονέρικες κατασκίνοσες κ. τ. λ. — νάνε πραγματικά «παράδιγμα σ' όλα τα πεδιά».

Ι Κ. Ε. αποφαςιςτικά καταδικάζι τις δεκςιο-οπορτυνιςτικές απόπιρες πΰχαν γίνι για το λικβιντάριζμα τυ πιονέρικυ κινίματος για τι «ςιχόνεπςί-τυ με το ςκολιό», καθός κε τις αριστερές διαστρέβλοσες, πυ προπαγανδίζυν τι μετάδοςι τις λιτυργίας τυ ςκολιύ ςτο πιονέρικο κίνιμα, πΰνε άμεςι αντανάκλαςι τις αντιλενινιςτικίς θεορίας «τις εκςαφάνιςις τυ ςκολιύ».

Το λενινιςτικό κομςομόλ, πέρνοντας ςα βάςι τις δυλιάς-τυ ανάμεςα ςτις πεδικές μάζες τι ντιρεχτίβα τις Κεντρικίς Επιτροπίς για το ςκολιό, πρέπι ςτο πιο ςίντομο διάςτιμα να οργανόςι γίρο απ' αφτό το κεντρικό καθίκο τις τορινίς περίοδυ τι δραςτιριότιτα τον ίδιον τον πεδιόν.

Ι αποφαςιςτικί αναδιοργάνοςι τυ περιεχόμενυ τις κινονικίς δυλιάς τον ταγμάτον τον ΝΠ (νέον πιονέρον) πρέπι ν' αναπτιχτί ςε τύτι τιν κατέφτινςι όςτε το κεντρικό μέρος ς' αφτί να κρατάι ο οργανομένος αγόνας απτα ίδια τα πεδιά, κάτο από τιν καθοδίγιςι τυ κομςομόλ, ςε ςτενότατι ςίνδεςι με τις ςκολικές οργάνοςες κε τα όργανα τις λαικίς μόρφοςις, ο αγόνας για τιν πιότιτα τις μόρφοςις, για τι ςινιδιτί πιθαρχία, για τον πολιτεχνιζμό ςτο ςκολιό, για τιν ανάπτικςι τις πεδικίς φιςκυλτύρας, για τι ςοςτί οργάνοςι τυ πεδικύ λέφτερυ κερύ κε για τιν ανίπςοςι όλις τις δυλιάς ςτιν κομυνιςτικί ανατροφί τον πεδικόν μαζόν ενάντια ςε κάθε απόπιρα μπάςιμυ μέςα ςτα πεδιά κςένις προς το προλεταριάτο ιδεολογίας.

Ίνε ανάνκι ςτο πιο ςίντομο διάςτιμα να πετίχυμε, όςτε ι ςινιδιτί, εφςινίδιτι, ταχτικί κε ακριβίς εχτέλεςι από κάθε μαθιτί τον μαθιτικόν ιποχρεόςεον, τον καθικόντον για τιν κινονικο-πραχτικί δυλιά κε τον κανόνον τις εκςοτερικίς διάτακςις, να γίνι «ζίτιμα τις τιμίς-τυ».

Ο αγόνας για τι γερί βάρδια πρέπι νάνε καθιμερινί φροντίδα τον ςοβιέτ κι' όλον τον οργάνον τυ προλεταριακύ κράτυς, τον επανκελματικόν ςοματίον κε τυ κομςομόλ, όλον τον κινονικόν οργανόςεον (τον φιςκυλτύρνικον, «τον Φίλον τον πεδιόν», τυ Κόκινυ ςταβρύ κι' άλον) κι' όλις τις ςοβιετικίς κινονίας ςτο ςίνολο. Αφτό το καθίκο πρέπι να γίνι ένα απτα ςπυδεότερα ςτιχία τυ περιεχόμενυ τις δυλιάς τις πιονέρικις οργάνοςις.

2.

Σιμιόνοντας τιν ανεπάρκια τις προςοχίς απτις κοματικές οργάνοςες ςτι δυλιά ανάμεςα ςτα πεδιά ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) προτίνι ςτις κοματικές οργάνοςες να δυναμόςυν με κάθε μέςο τι δυλιά-τυς ς' αφτόν τον κλάδο.

Ο αγόνας για τι γερί βάρδια πρέπι να ίνε ποτιζμένος με τιν ιπόδιχςι τυ Λένιν ότι «ίςα-ίςα αφτί, τύτι ι νεολέα ίνε για να τελιόςι, να ςιντελέςι τιν ιπόθεςι τυ κομυνιζμύ, ίςα-ίςα μπροςτά ς' αφτί ςτέκυντε ι μάχες για τον κομυνιζμό κε πρέπι αφτές τις μάχες να τις αντικρίςι δινατί, γερί μ' ατςάλινα νέβρα κε ςιδερένια μιόνια».

Έχοντας για καθοδίγιςι ίςα-ίςα αφτί τιν ιπόδιχςι, το κομςομόλ, τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις, τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας κε τα ςιμβύλια τις φιςκυλτύρας πρέπι ςτο πιο κοντινό διάςτιμα να εκςαςφαλίςυν τιν πλατιά ανάπτιχςι τυ ςπορτ ανάμεςα ςτα πεδιά κε τις διάφορες μορφές τις μαζικίς εκςιτιαντικις κε ςτρατιοτικο-φιςκυλτύρνικις δυλιάς. Σινάμα ίνε ανάνκι με πλέρια αποφαςιςτικότιτα να διεκςάγυμε τον αγόνα ενάντια ςτο παραφόρτομα τον πεδιόν με κινονικές ιποχρέοςες έχοντας για καθοδίγιςι τις ντιρεχτίβες τις Κεντρικίς Επιτροπίς τυ Κόματος, τις ΚΕ τις ΠΛΚΕΝ κε τις απόφαςες τον οργάνον τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις μόρφοςις κε τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις ιγιονομίας.

3.

Εχτελόντας αφτό το καθίκο το κομςομόλ, τα όργανα τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις μόρφοςις, τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις ιγιινομίας, τα επανκελματικά ςοματία κε ι εθελοντικές οργάνοςες πρέπι όςο ίνε δινατό να πλατένυν όλες τις μορφές κε τα μέςα τις μορφοτικο-μαζικίς δυλιάς ανάμεςα ςτυς πιονέρυς κι' όλα τα πεδιά, παλέβοντας για τι ςοςτί οργάνοςι τις ανάπαψίς-τυς κε τυ λέφτερυ κερύ-τυς (μαζικά πεχνίδια ςτον ανιχτό αέρα, γιμναςτικές, δυλιά τυ κλυπ, ενκατάςταςι ραδιοδεχτόν, κολεχτιβιςτικί ακρόαςι, οργάνοςι ζοντανόν εφιμερίδον, θέατρυ, κινό κ. τ. λ.). Σινάμα ίνε απαρέτιτο το αποφαςιςτικό δινάμομα τις διαπεδαγογιςτικίς δυλιάς μέςα ςτο τάγμα κ' ι ανίψςοςι τυ ιδεολογικο-πολιτικύ επίπεδυ τις πιονέρικις-οργάνοςις, δίνοντας ιδιέτερι προςοχί ςτι διαπεδαγόγιςι τον πεδιόν με το πνέβμα τυ διεθνιζμύ κε με τον αδιάκοπο αγόνα ενάντια ςτιν εθνικί έχτρα, ενάντια ςτιν εμφάνιςι τυ μεγαλο-κρατικύ ςοβινιζμύ κε τυ ντόπιυ εθνικιζμύ ανάμεςα ςτα πεδιά κε τυς μεγάλυς.

Να ιποχρεοθί το κομςομόλ να οργανόςι μέςα ςτα πιονέρικα τάγματα ςιςτιματικί πολιτικί ινφορμάτςια πάνο ςτα πιο βαςικά ζιτίματα τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ κε τυ ταξικύ αγόνα τόςο ςτιν ΕΣΣΔ, όςο κε ς' όλο τον κόζμο.

Ν' αναπτιχτί φαρδιά εξίγιςι ςτα πεδιά για τ' αποτελέζματα τις πρότις κε τις προοπτικές τις δέφτερις πιατιλέτκας κε να οργανοθί ςιςτιματικί γνοριμία τον πιονέρον κι' όλις τις πεδικίς μάζας με τιν ιςτορία τυ μπολςεβίκικυ κόματος, τυ λενινιςτικύ κομςομόλ, με τα ιροικά παραδίγματα τυ μαζικύ επαναςτατικύ κινίματος ςτιν ΕΣΣΔ κε τυ επαναςτατικύ αγόνα τις διεθνύς εργατικίς τάξις.

Γι' αφτό το ςκοπό να προςελκίυμε όςο μπορύμε πιο πολί τυς παλιύς κοματικύς, τυς κομςομόλυς, τυς ςιμέτοχυς τυ εμφίλιυ πολέμυ, τυς ίροες τις δυλιάς κε τυς υντάρνικυς τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ, χριςιμοπιόντας διάφορες μορφές διαπεδαγογιςτικίς δυλιάς (κυβέντες, διίγιςες, διάβαζμα, πολιτικές λοταρίες, πολιτικές μάχες κ. τ. λ.).

Παράλιλα μ' αφτά ίνε ανάνκι να πετίχυμε ςε κάθε πιονέρικο χρίκο ςιςτιματικί δυλιά με το βιβλίο: κολεχτιβιςτικό κε ατομικό διάβαζμα τις καλιτεχνικίς λιτερατύρας, τον κλαςικόν, τις ςίχρονις πεδικίς επιςτιμονικο - εκλαικεβμένις λιτερατύρας, κριτικί ςιζίτιςι τυ διαβαζμένυ, κονςυλτάτςια τον δαςκάλον κ. τ. λ. Γι' αφτό το ςκοπό πρέπι να καλιτερέπςυμε ριζικά τις βιβλιοθίκες ςτα ςκολιά, κ' ι έκδοςι πεδικίς λιτερατύρας πρέπι να μπι ςτο πρεπύμενο ίπςος.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι το Κυλτπρόπ τις ΚΕ μαζί με τιν ΚΕ τις Π Λ Κ Ε Ν ςε ένα μίνα να επεξεργαςτύν ιδικά μέτρα ς' αφτό τον κλάδο κε να τα ιποβάλυν ςτιν επικίροςι τις Κ Ε.

Σινεχίζοντας τι γερί ανάπτιξι τις πιονέρικις οργάνοςις ςτιν πόλι, ςτο χοριό, κε ςτα εθνικά ραγιόνια απ' τα πεδιά τον εργαζομένον, να δόςυμε τιν κιριότερι προςοχί ςτο ςτερέομά-τις, ςτι διαπεδαγογιςτικί δυλιά με τυς αρχάριυς, ςτο δινάμομα κε το ζοντάνεμα τις δυλιάς τυ κάθε πιονέρικυ τάγματος, ςτο οργανοτικό δινάμομα τον ταγμάτον κε τυ χρίκυ.

4.

Ν' ανατεθί στιν ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ να επεξεργαστί ιδικά μέτρα για το δινάμομα τις καθοδίγισις τις πιονὲριxις οργάνοσις, αρχίζοντας απτον πιρίνα κε τελιόνοντας στιν ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ, ιδιέτερα διναμόνοντας τα γραφία τον ραγιόν τον πεδικόν κομονιστικόν οργανόσεον κε αναπτίσοντας μαζικί μεθοδικί δουλιά ς' όλι τιν οργάνοσι.

Ν' ανατεθί στιν ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ στα κοντινά να επεξεργαστί νέο «Καταστατικό για τις πεδικές Κομονιστικές οργάνοσες» σε νοιτί για τα πεδιά μορφί κε να ιποβαλθί στιν επικίροσι τις ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ.).

Ι ΚΕ ενκρίνι τιν απόφασι τις ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ για το δινάμομα τον στελεχόν τις πιονέριxις οργάνοσις κ' ιποχρεόνι τις κοματικὲς οργάνοσες να εξασφαλίσυν τιν εκλογί τον καθοδιγιτικόν στελεχόν τυ πεδικύ κομονιστικὺ κινίματος, τιν προετιμασία κε τιν μετεκπέδεψι αφτὸν τον στελεχόν.

5.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαικὰ κομισαριάτα τις μόρφοσις κε τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν, τις εθελοντικές οργάνοσες, τα επανκελματικά σοματία κε τα σοβιέτ τις φισικὶς κυλτύρας να επεξεργαστύν σε ενάμισι μίνα σινκεκριμένα πλάνα δράσις για τι βοίθια τις πιονέριxις οργάνοσις κε τις καλιτέρεψσις τις δυλιάς ανάμεσαστα πεδιά στο σίνολο.

Τα λαικά κομισαριάτα τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν ν' αναδιοργανόσυν τι δυλιά-τυς με τέτιο τρόπο, όστε ι δασκάλι τον αρχικόν κε τον μεσέον σχολιόν ολοένα κε πιότερο να πέρνυν άμεσι πραχτικί σιμετοχί στι δυλιά τις πιονέριxις οργάνοσις.

Τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν να πετίχυν στροφί στιν οργάνοσι τις γιατρο-ιγιονομικίς εξιπιρέτισις τον πεδιόν, κε τον αγόνα για τιν ιγιονομικί γραματοσίνι στο σχολιό.

6.

Τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν, το κομσομόλ κε τα επανκελματικά σοματία μαζί με τα ικονομικά λαικὰ κομισαριάτα κε με τιν προσέλκισι τον εθελοντικόν οργανόσεον να επεξεργαστύν πλάνο ανάπτιξις τον πεδικόν τεχνικόν σταθμόν κε τον εκδρομο-τυριστικόν βάσεον, προσπαθόντας όστε σε κάθε ραγιόν νάχυμε το λιγότερο ένα σταθμό κε μια εκδρομο-τυριστικί βάσι.

7.

Ι τοπικές οργάνοςες μαζί με το ςογιυζκινό κε τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν ν' αναπτίκςυν το χτίςιμο στα 1933 ιδικόν πεδικόν κλυπ, κινό κε θεάτρον — ςπιτιόν καλιτεχνικίς διαπεδαγόγιςις, πεδικόν πάρκον κυλτύρας κε ανάπαπςις με τέτιο λογαριαζμό όςτε ςε πρότι γραμί ν' ανκαλιαςτύν μ' αφτά τα μέτρα τα μεγαλίτερα βιομιχανικά κέντρα, τα μέρι όπυ γίνετε νέο χτίςιμο, τα πιο καθιςτεριμένα εθνικά ραγιόνια τυ ςιμπαγί κολεχτιβιζμύ.

8.

Το ΠΚΣΕΣ (Πανςιδεζμιακό κεντρικό ςιμβύλιο τον επανκελματικόν ςοματίον) κε τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν να ιποχρεοθύν να παραχορίςυν το δίχτι τον μορφοτικόν ιδριμάτον (θέατρα, κινό, κλυπ, ςπίτια τις ςοςιαλιςτικίς κυλτύρας κ. τ. λ.) για τιν εκςιπιρέτιςι τον πεδιόν ς' ακριβός καθοριζμένες μέρες κε όρες.

9.

Τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιὸν να εκςαςφαλίςυν το ανκάλιαζμα τον πεδιόν μ' οργανομένι ανάπαπςι, χριςιμοπιόντας γι' αφτό το ςκοπό το ςκολικό δίχτι κε προςπαθόντας όςτε το ςκολιό να δίνι πάρα πολί μεγάλι προςοχί ςτιν ανάπτικςι ολόκλιρις ςιράς πεδικόν εκςοςκολικόν μέτρον.

10.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν μαζί με τι ΚΕ τυ Κόκινυ ςταβρύ, με τα ςοβιέτ τις φιςικίς κυλτύρας κε τιν οργάνοςι τυ προλεταριακύ τυριζμύ με κάθε τρόπο να πλατένι το ανκάλιαζμα μ' εκςιγιαντικά μέτρα τον πιονέρον κε τον μαθιτόν, οργανόνοντας καταςκίνοςες, καλοκερινές πλατίες, ςπίτια ανάπαπςις πεδικύς ςταθμύς για λίζζες, πεδικά παγοδρομία, πεδικό τυριζμό κι' ενόνοντας τυς πιονὲρυς κε τυς μαθιτές γίρο απ' αφτά τα μέτρα.

11.

Στο ανότερο ςιμβύλιο τις φιςικίς κυλτύρας ν' ανατεθί το καθίκο να βάλι πραχτικά τι δυλιά τις πεδικίς γιμναςτικις κε να τιν εκςασφαλίςι με ιδικά ςτελέχι (ςτα ςκολιά, ςτις πιονέρικες καταςκινοςες κ. τ. λ).

12.

Τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις κε τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν μαζί με τιν ΚΕ τυ κομςομόλ να εκςασφαλίςυν τιν προςέλκιςι τον γονιόν ςτι ςιμετοχί τις εφαρμογίς τον εκςιγιαντικὸν μέτρον ανάμεςα ςτα πεδιά όχι μόνο μέςον τον ςκολικόν ςιμβύλιον αρογίς, αλά κε μέςον διαφόρον εθελοντικόν οργανόςεον.

13.

Το αςοδιαχίμ, το αβτοντόρ, ι οργάνοςι τον φίλον τυ ράδιυ κ. τ. λ. με κάθε τρόπο τα πλατίνονε τιν οργάνοςι τον ομίλον τον «Νέον φίλον».

'Ολι ι όμιλι τον «Νέον φίλον» πρέπι νάνε οργανομὲνι ςτα πιονέρικα τάγματα κε να δυλέβυν κάτο απτιν άμεςί-τυς καθοδίγιςι, κ' ι εθελοντικές οργάνοςες πρέπι να οργανόςυν μέςα-τυς ιδικά τμίματα για τιν πεδικὶ δυλιὰ.

14.

Αναγνορίζοντας εντελός ανικανοπιτικί τιν παραγογί πεδικόν ιδόν ςπορτ, να ιποχρεοθί το λαικό κομιςαριάτο τις λαφριάς βιομιχανίας κε το ανότερο ςιβύλιο τις φιςικίς κυλτύρας ςε ςιντομότατο διάςτιμα να πλατίνυν αφτί τιν παραγογί κε να πετίχυν καλιτέρεπςι τις πιότιτας τον προιόντον (κονκί, λίζζες, τόπια, ιδικά ίδι για τις πεδικές εκδρομές, τις πεδικές πλατίες, τα διάφορα ίδι μαζικόν πεχνιδιόν κ. τ. λ.).

15.

Να ιποχρεοθύν τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν, το Γλαβςοτςτράχ, ο Κόκινος ςταβρός, ι οργάνοςι «Φίλι τον πεδιόν» να επεξεργαςτὺν πλάνο χτίςιμυ ιδικόν ςπιτιόν ανάπαπςις κε πεδικόν ςανατόριον με τέτιο λογαριαςμό, ὸςτε να εφαρμοςτί ςτα 1933-34.

16.

Τα όργανα του εφοδιαζμύ στα 1932 πρέπι πλέρια να εκςα-ςφαλίςυν με φαγόςιμα τις πιονèρικες καταςκΐνοςες, τα καλοκερινά ςχολιά, τα πεδικά ςπίτια ανάπαπςις κε τα ςανατόρια.

Για τιν πιο πέρα καλιτέρεπςι τις πεδικίς τροφίς ι ΚΕ. προτίνι ςτο λαικό κομιςαριάτο του εφοδιαζμύ κε ςτιν κοοπεράτςια να οργανόςυν ς' όλα τα ςχολιά ζεςτά προγέβματα να μεγαλόςυν το δίχτι τον πεδικόν μαγιριòν, να μεγαλόςυν τις νόρμες τον προιόντον τις πρότις ανάνκις, πυ δίνυντε για τα πεδιά.

17.

Ι ΚΕ προτίνι ςτις κοματικές επιτροπές:

α) ςτα κοντινά να εκςετάςυν τιν κατάςταςι τις δυλιάς τον πιονέρικον οργανόςεον κι' όλον τον οργανόςεον πυ δυλέβυν ανάμεςα ςτα πεδιά, να καθορίςυν μέτρα για τιν καλιτέρεπςι τις δυλιάς, για τιν κομονιςτικί ανατροφί τον πεδιόν, κε ςε πρότι γραμί να κάμυν τèτια εκςέταςι ςχετικά με τι δυλιά τις κομςομόλικις οργάνοςις,

β) να πετìχυν πλατιά προςέλκιςι τον κομονιςτόν ςτι δυλιά με τα πεδιά.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι όλες τις οργάνοςες ν' αναπτίκςυν όλι τιν ιποδιγμένι δυλιά ςτο χοριό, με κανένα τρòπο òχι λιγότερο, παρά ςτιν πόλι.

ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΙΣ ΕΝΟΣΙΣ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ III ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΙΣ ΡΚΕΝ ΣΤΙΣ 4 ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ 1920

Σίντροφι, θἄθελα σίμερα να κυβεντιάσο πάνο στο θὲμα, πια ίνε τα βασικά καθίκοντα τις ένοσις τις κομονιστικίς νεολέας κε σχετικά μ'αφτό πιες πρέπι νἄνε ι οργάνοσες τις νεολέας στι σοσιαλιστικί διμοκρατία γενικά.

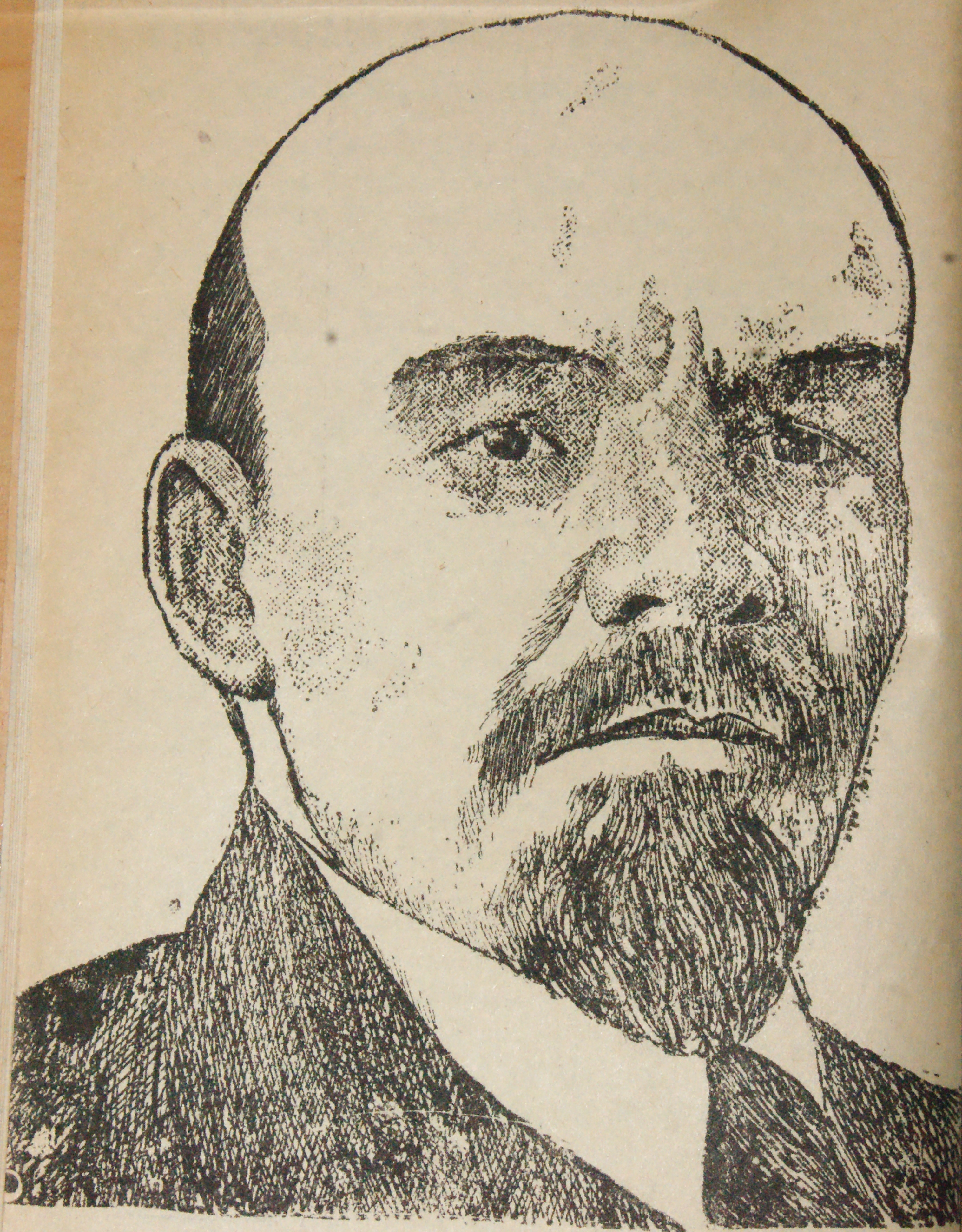
Σ' αφτό το ζίτιμα τόσο το περισότερο πρέπι να σταματίσυμε, γιατί ς' οριζμὲνο βαθμό μπορύμε να πύμε, ακριβός μπροστά στι νεολέα στέκετε το τορινό καθίκο τις διμιουργίας τις κομονιστικίς κινονίας, γιατί ίνε φανερό, ότι ι γενιά τον εργατόν, πυ ανατράφικε μέσα στιν καπιταλιστικί κινονία, στιν καλίτερι περίπτοσι θα μπορέσι να λίσι τα προβλίματα τις εχμιδένισις τον βάσεον τις παλιάς καπιταλιστικίς ζοίς, πὖνε χτιζμένι πάνο στιν εχμετάλεψι. Θα μπορέσι στιν καλίτερι περίπτοσι να λίσι το πρόβλιμα τις διμιουργίας τέτιυ κινονικύ καθεστότος, πυ θα βοιθύσε το προλεταριάτο κε τις εργαζόμενες τάξες να κρατίσυν τιν εξυσία στα χέρια-τυς κε να διμιουργίσυν στερεό θεμέλιο, πάνο στο οπίο μπορί να χτίσι μόνο ι γενιά, πυ μπένι πια στι δυλιά κάτο από νέες σιθίχες, σε τὲτια κατάστασι, οπόταν δε θα ιπάρχυνε εχμεταλεφτικὲς σχέσες ανάμεσα στυς ανθρόπυς.

ΧΟΡΙΣ ΜΟΡΦΟΣΙ ΔΕΝ ΙΠΑΡΧΙ ΚΟΜΥΝΙΖΜΟΣ

Κε νά, αν εξετάσυμε απ' αφτὶ τιν άποψι το ζίτιμα για τα καθίκοντα τις νεολέας, πρέπι να πο, ότι αφτά τα καθίκοντα τις νεολέας γενικά κε τον ενόσεον τις κομονιστικίς νεολέας κε κάθε άλον οργανόσεον ιδιὲτερα θα μπορύσαμε να τα εκφράσυμε με μια λέξι : το καθίκο ίνε να μαθὲνυμε.

Ενοίτε, ότι αφτό ίνε μόνο «μια λέξι». Αφτί δε δίνι ακόμι απάντισι στα κιριότερα κε τα πιο υσιαστικά ζιτίματα : τί να μάθυμε κε πός να μάθυμε ; Κ' εδό όλο το ζίτιμα ίνε, ότι μαζί με τον ανασχιματιζμό τις παλιάς καπιταλιστικίς κινονίας ι μάθισι, ι ανατροφί κ' ι μόρφοσι τον νέον γενιόν, πυ θα διμιυργύνε τιν κομονιστικί κινονία, δεν μπορύν νἄνε παλιές. Ι μάθισι, ι ανατροφί κ' ι μόρφοσι τις νεολὲας πρέπι να ξεκινάνε από κίνο το ιλικό, πυ μας άφισε ι παλιά κινονία.

B. I. ЛENIN

Μπορόμε να χτίσυμε τον κομυνιζμό μόνο από κίνο το ποσό τον γνόσεον, τον οργανόσεον κ' ιδριμάτον, με κίνο το απόθεμα τον ανθρόπινον δινάμεον κε μέσον πυ μας έμιναν απτιν παλιά κινονία. Μόνο ανασχιματίζοντας ριζικά το ζίτιμα τις μάθισις, τις οργάνοσις κε τις διαπεδαγόγισις τις νεολέας, θα μπορέσυμε να πετίχυμε, όστε αποτέλεζμα τον προσπαθιόν τις νέας γενιάς νάνε ι διμιυργία κινονίας, πυ δε μιάζι με τιν παλιά, δλδ. κομυνιστικίς κινονίας.

Γι' αφτό χριάζετε διεκσοδικά να σταματίσυμε στο ζίτιμα τί πρέπι να διδάκσυμε κε πος πρέπι να διδαχτί ι νεολέα, αν πραγματικά θέλι να ίνε αντάκσια τυ ονόματος τις κομυνιστικίς νεολέας, κε πος να τιν προετιμάσυμε για να μπορέσι να χτίσι κε ν' αποτελιόσι κίνο πυ μις αρχίσαμε.

ΤΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ

Πρέπι να πο, ότι πρότι, κι' όπος φένετε, κε πιο φισικί απάντισι ίνε, ότι ι ένοσι τις νεολέας κι' ολόκλιρι ι νεολέα γενικά, πυ θέλι να περάσι στον κομυνιζμό, πρέπι να μάθι τον κομυνιζμό.

Μ' αφτί ι απάντισι — «να μάθυμε τον κομυνιζμό», ίνε γενική. Τί μας χριάζετε για να μάθυμε τον κομυνιζμό; Τί μας χριάζετε να κσεχορίσυμε απτο ποσό τον γενικόν γνόσεον για ν' αποχτίσυμε τις γνόσες τυ κομυνιζμύ; Εδό μας απιλύν πολί κίνδινι πυ πολί σιχνά παρυσιάζοντε, αν το καθίκο — να μάθυμε τον κομυνιζμό — μπι εσφαλμένα ί αν το καταλαβένυμε πολί μονόπλεβρα.

'Ινε φισικό, πος με την πρότι ματιά, έρχοντε στο κεφάλι ι σκέπσες, ότι να μάθυμε τον κομυνιζμό σιμένι — να καταχτίσυμε κίνο το ποσό τον γνόσεον, πυ ίνε στα κομυνιστικά διδαχτικά βιβλία, στις μπροσύρες κε τα έργα. Μα τέτιος καθοριζμός τις μελέτις τυ κομυνιζμύ θάταν πολί χοντρός κι' ανεπάρκετος. Αν μόνο ι μελέτι τυ κομυνιζμύ ίταν να καταχτίσυμε ότι ίνε μέσα στα κομυνιστικά έργα, στα βιβλία κε τις μπροσύρες, τότες πολί έφκολα θα μπορύσαμε να πάρυμε κομυνιστικύς σοφόλογιότατυς κε καφχισιάριδες μ' αφτό πολί σιχνά θα μας έφερνε βλάβι κε ζιμιά, επιδίς αφτί ι άνθροπι, αφύ έμαθαν κε διάβασαν, ότι βρίσκετε μέσα στα κομυνιστικά βιβλία κε τις μπροσύρες, αποδίχτικαν ανίκανι να ενόσυν όλες αφτές τις γνόσες κε δεν μπόρεσαν να δράσυν έτσι, όπος πραγματικά απετί ο κομυνιζμός.

'Ενα απτα πιο μεγάλα κακά κε διστιχίματα, πυ μας απόμιναν απτιν παλιά καπιταλιστικί κινονία, — ίνε ι πλέρια απόσπασι τυ βιβλίυ απτιν πραχτικί ζοί, γιατί ίχαμε βιβλία, όπυ το κάθετι ίταν στιν πιο καλί-τυ μορφί κι' αφτά τα βιβλία τις περισότερες φορές ίταν το πιο αιδιαστικό ιποκριτικό ψέμα, πυ ψέφτικα μας ζογράφιζε τιν κομυνιστικί κινονία. Γι' αφτό ι απλί απτο βιβλίο κατάχτισι τυ ότι γράφι στα βιβλία για τον κομυνιζμό, θάταν στον ανότατο βαθμό εσφαλμένι.

Τόρα στυς λόγυς-μας κε τ' άρθρα δεν ιπάρχι απλί επανάλιψι κίνο πύλεγαν πριν για τον κομυνιζμό, γιατί ι λόγι-μας κε τ' άρθρα ίνε σινδεμένα με τιν καθιμερινί ολόπλεβρι δυλιά. Δίχος δυλιά, δίχος αγόνα ι γνόσι τυ κομυνιζμύ απτο βιβλίο, απτις κομυνιστικές μπροσύρες κε τα σιγράματα καθόλυ τίποτα δεν αξίζι, γιατί θα σινέχιζε τιν παλιά διάσπασι μεταξί τις θεορίας κε τις πραχτικίς, κίνι τιν παλιά διάσπασι, πυ αποτελύσε το πιο αιδιαστικό χαραχτιριστικό γνόριζμα τις παλιάς μπορζυαζικίς κινονίας.

Ακόμι πιο επικίνδινο θάταν αν αρχίζαμε να καταχτύμε μόνο τα κομυνιστικά σιθίματα, αν ένκερα αφτό τον κίνδινο δεν τον καταλαβέναμε κι' αν όλι-μας τι δυλιά δεν τιν κατεφτίναμε στο να παραμερίσυμε αφτό τον κίνδινο, τότες ι ίπαρξι μισύ εκατομίριυ ί εκατομίριυ ανθρόπον νέον αγοριόν κε κοριτσιόν, πυ ίστερα απτιν τέτια μελέτι τυ κομυνιζμύ θα ονομάζυν τον εαφτό-τυς κομυνιστές, θάφερνε μόνο τεράστια βλάβι στιν ιπόθεσι τυ κομυνιζμύ.

ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΥΜΕ ΑΠΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΚΟΛΙΟ

Εδό μπροστά-μας μπένι το ζίτιμα, πός πρέπι να σιδιάζυμε όλα αφτά για τιν εκμάθισι τυ κομυνιζμύ; Τί πρέπι να πάρυμε απτο παλιό σχολιό, απτιν παλιά επιστίμι;

Το παλιό σχολιό δίλονε, ότι θέλι να διμιυργίσι άνθροπο, ολόπλεβρα μορφομένο, ότι διδάσκι τις επιστίμες γενικά. Ξέρυμε πος αφτό ίταν πέρα πέρα ψέμα, γιατί ολόκλιρι ι κινονία ίταν βασιζμένι κε κρατιότανε πάνο στο χοριζμό τον ανθρόπον σε τάξεις, σ' εκμεταλεφτές κε καταπιεζόμενυς. 'Ινε φισικό πος όλο το παλιό σχολιό, πύταν ολοκλιροτικά ποτιζμένο με ταξικό πνέβμα, έδινε γνόσες μόνο στα πεδιά τις μπορζυαζίας. Κάθε λόγος-τις ίταν φτιαγμένος για τα σιφέροντα τις μπορζυαζίας.

Σ' αφτά τα ςκολιά τι νέα γενεά τον εργατόν κε τον χορικόν δεν τι διαπεδαγογύςαν τόςο, όςο τιν παράςιραν για τα ςιφέροντα τις ίδιας τις μπορζοαζίας. Τι διαπεδαγογύςαν έτςι, για να διμιοργίςον γι' αφτίνα άξιυς ιπιρέτες, πυ θάταν ικανί να τις δίνον κέρδος κε ςινάμα να μιν χαλνύν τιν ιςιχία-τις κε τιν τεμπελιά-τις. Γι' αφτό, αφύ αρνιύμαςτε το παλιό ςκολιό, βάλαμε καθίκο-μας να πάρυμε απ' αφτό μόνο ότι μας χριάζετε για ν' αποχτίςυμε πραγματικί κομονιςτικί μόρφοςι.

Εδό περνό προς κίνες τις μορφές κε κίνες τις κατιγορίες, τυ παλιύ ςκολιύ, πυ διαρκός ακύυμε κε πυ οδιγύν ςιχνά ς' ολοκλιροτικά λανθαςμένι ερμινία.

Λέγυν, ότι το παλιό ςκολιό ίταν ςκολιό μάθιςις, ςκολιό εχγίμναςις, αποςτίθιςις. Αφτό ίνε ςοςτό, μα πρέπι να μπορύμε να διακρίνυμε τι ίχε το παλιό ςκολιό άςκιμο κι' οφέλιμο για μας, κε πρέπι να μπορύμε να διαλέξυμε απ' αφτό, ότι ίνε απαρέτιτο για τον κομονιζμό.

Το παλιό ςκολιό ίταν ςκολιό μάθιςις, εξςανάνκαζε τυς ανθρόπυς να καταχτύν πολές άχριςτες, περιτές, νεκρές γνόςες, πυ παραγιόμιζαν το μιαλό κε μετάβαλαν τι νέα γενιά, ςε κιβερνιτικύς ιπάλιλυς πύνε χιμένι ς' ένα καλύπι. Μα θα κάνετε τεράςτιο λάθος, αν δοκιμάζετε να βγάλετε τύτο το ςιμπέραζμα, ότι μπορί να γίνι κανένας κομονιςτίς, ςαν δεν καταχτίςι ότι έχι ςιναχτί απ' τιν ανθρόπινι γνόςι. Θάταν λάθος να ςκεφτύμε έτςι, ότι ίνε αρκετό να χονέπςυμε τα κομονιςτικά ςιθίματα, τα ςιμπεράζματα τις κομονιςτικίς επιςτίμις, μι χονέβοντας κίνο το ποςό τον γνόςεον πυ αποτέλεζμά-τυς ίνε ο ίδιος ο κομονιζμός.

Ιπόδιγμα τυ πος φάνικε ο κομονιζμός απτο ποςό τον ανθρόπινον γνόςεον ίνε ο μαρξιζμός.—

Ι ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΥ ΜΑΡΚΣ—ΙΝΕ Ι ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΝ

Διαβάςατε κι' ακύςατε για το ότι ι κομονιςτικί θεορία, ι κομονιςτικί επιςτίμι, κιρίος έχι διμιοργιθί απτο Μαρξ, πος αφτί ι διδαςκαλία τυ μαρξιζμύ ςταμάτιςε νάνε παραγογί ενός, έςτο κε τυ πιο μεγαλοφιί ςοςιαλιςτί τυ XIX εόνα, πος αφτί ι διδαςκαλία έγινε διδαςκαλία ςκατομίριον κε δεκάδον εκατομίριον προλετάριον ς' όλο τον κόζμο, πυ εφαρμόζυν αφτί τι διδαςκαλία ςτον αγόνα-τυς ενάντια ςτον καπιταλιζμό.

Κι' αν βάζατε τέτιο ρότιμα: «Γιατί ι διδασκαλία τυ Μαρκς μπόρεσε να καταχτίσι εκατομίρια κε δεκάδες εκατομίρια καρδιές τις πιο επαναστατικίς τάκσις;», θα μπορέσετε να πάρετε μια απάντισι: αφτό έγινε, γιατί ο Μαρκς βασιζότανε πάνο στο στέρεο θεμέλιο τον ανθρόπινον γνόσεον, πυ καταχτίθικαν στον κερό τυ καπιταλιζμύ. Μελετόντας τυς νόμυς τις ανάπτυκσις τις ανθρόπινις κινονίας, ο Μαρκς κατάλαβε το αναπόφεφχτο τις ανάπτυκσις τυ καπιταλιζμύ, πυ οδιγί στον κομυνιζμό, κε, το κιριότερο, τ' απόδικσε μόνο πάνο στι βάσι τις πιο ακριβίς, τις πιο λεπτομεριακίς, τις πιο βαθιάς μελέτις αφτίς τις καπιταλιστικίς κινονίας, με τι βοίθια τις πλέριας κατάχτισις, όλυ κίνυ πύδοκε ι προτινί επιστίμι.

'Ολο κίνο πυ έχι διμιυργιθί απτιν ανθρόπινι κινονία, το επεκσεργάστικε κριτικά, μι αφίνοντας ύτε ενα σιμίο δίχος προσοχί. 'Οτι έχι διμιυργιθί απτιν ανθρόπινι σκέπσι, το επεκσεργάστικε, το κριτίκαρε, το εκσέλενκσε στο εργατικό κίνιμα κ' έκανε κίνα τα σιμπεράζματα, πυ ι άνθροπι ι περιοριζμένι μέσα στα μπυρζυαζικά πλέσια ί σινδεμένι με τις μπυρζυαζικές πρόλιπσες δεν μπόρεσαν να το κάνυν.

Ι ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙ ΚΥΛΤΥΡΑ

Αφτό πρέπι νάχυμε ιπόπσι-μας όταν, για παράδιγμα, κυβεντιάζυμε για τιν προλεταριακί κυλτύρα. Δίχος σαφί αντίλιπσι, ότι μόνο με τιν ακριβί γνόσι τις κυλτύρας, πυ διμιυργίθικε απ' όλι τιν ανάπτυκσι τις ανθροπότιτας, ότι μόνο με τιν επεκσεργασία μπορύμε να φτιάκσυμε τιν προλεταριακί κυλτύρα,—δίχος τέτια αντίλιπσι δεν μπορύμε να λίσυμε αφτό το πρόβλιμα.

Ι προλεταριακί κυλτύρα δεν κσεπίδισε απ' άγνοστο μέρος, δεν ίνε φαντασία τον ανθρόπον, πυ ονομάζυν τον εαφτό-τυς ιδικό για τιν προλεταριακί κυλτύρα. Αφτό όλο ίνε πέρα-πέρα ανοισία. Ι προλεταριακί κυλτύρα πρέπι νάνε νομοτελίς ανάπτυκσι κίνον τον αποθεμάτον τις γνόσις, πυ επεκσεργάστικε ι ανθροπότιτα κάτο απτιν καταπίεσι τις καπιταλιστικίς κινονίας, τις τσιφλικάδικις κινονίας, τις κρατικο-ιπαλιλικίς κινονίας.

'Ολι αφτί ι δρόμι κε τα δρομάκια οδιγύσαν, οδιγύν κε σινεχίζυν να οδιγύν προς τιν προλεταριακί διχτατορία, όπος κ' ι πολιτικί ικονομία, ι επεκσεργαζμένι απτον Μαρκς, μας απόδικσε πυ πρέπι να τραβίκσι ι ανθρόπινι κινονία, ιπόδικσε το πέραζμα στον τακσικό αγόνα, στιν αρχί τις προλεταριακίς επανάστασις.

ΔΕ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΕΤΕ ΑΠΟΣΤΙΘΙΣΙ

'Οταν ακόμε ςιχνά κι' ανάμεςα ςε μερικύς ιπεραςπιςτές τις νέας μόρφοςις, επίθεςες ενάντια ςτο παλιό ςχολιὸ, ότι το παλιό ςχολιό ίταν ςχολιό αποςτίθιςις, τυς λέμε, ότι πρέπι να πὰρυμε ότι καλό ὶχε το παλιό ςχολιό.

Δεν πρέπι να πάρυμε απτο παλιό ςχολιὸ, το πος παραφόρτοναν το μνιμονικό τυ νὲυ μ' απεριόριςτο αριθμό γνόςεον πυ κατά $^{9}/_{10}$ ίνε άχριςτες κε κατά $^{1}/_{10}$ ίνε διαςτρεβλομένες, μ' αφτό δε ςιμένι, ότι μπορύμε να περιοριςτύμε με κομυνιςτικά ςιμπεράζματα κε να μάθυμε μόνο κομυνιςτικά ςιθίματα. Μ' αφτά τον κομυνιζμό δεν μπορίς να τον διμιυργίςις. Κομυνιςτίς μπορίς να γίνις μόνο τότες, οπόταν πλυτίςις το μνιμονικό-ςυ με τι γνόςι όλυ κίνυ τυ πλύτυ, πυ επεκςεργάςτικε ι ανθροπότιτα.

Δε μας χριάζετε αποςτίθιςι, μα μας χριὰζετε ν' αναπτίκςυμε κε να τελιοπίςυμε το μνιμονικό τυ καθενός πυ μαθένι με τι γνόςι τον βαςικόν γεγονότον, γιατί ο κομυνιζμός θα μετατραπί ςε κύφια ταμπέλα, ο κομυνιςτίς θὰνε μόνο κύφιος καφχιςιάρις, αν δεν θα ίνε επεκςεργαζμένες μέςα ςτι ςινίδιςί-τυ όλες ι παρμὲνες γνόςες. Πρέπι όχι μόνο να τις καταχτίςετε, μα να τις καταχτὶςετε έτςι για να φὲρεςτε προς αφτές κριτικά, για να μι παραφορτόνετε το μιαλό-ςας μ' όλα τ' άχριςτα κυρέλια, αλά κε να το πλυτίςετε με τι γνόςι όλον τον γεγονότον, δίχος τα οπία δεν μπορί να ιπάρκςι ςὶχρονος μορφομένος άνθροπος.

Αν ο κομυνιςτὶς θα ςκεφτότανε να καφχιθί με τον κομυνιζμό πάνο ςτι βάςι τον έτιμον ςιμπεραζμάτον πυ πίρε, μι χάνοντας ςοβαρότατι, διςκολότατι, μεγάλι δυλιά, αν δεν κςεδιάλινε τα γεγονότα, προς τα οπία ίνε ιποχρεομένος να φέρετε κριτικά, — τέτιος κομυνιςτίς θὰτανε πολί-πολί ακςιολίπιτος κε τέτια επιπολεότιτα θὰταν αποφαςιςτικά καταςτρεφτικί. Αν κςέρο, ότι κςέρο λίγα, θα προςπαθίςο να μάθο πιότερα· μα αν ο άνθροπος θα λέγι, ότι ίνε κομυνιςτίς κι' ότι αφτός δεν χριάζετε να μάθι τίποτα το ςτέρεο, απ' αφτόν δεν μπορί να βγι τιποτας, πυ να μιάζι με κομυνιςτί.

Για τυς πιόνερυς κε το πιονέρικο κίνιμα. 2.

ΣΤΙ ΘΕΣΙ ΤΙΣ ΠΑΛΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΙΣ ΕΚΣΕΤΑΣΙΣ — ΣΙΝΙΔΙΤΙ ΠΙΘΑΡΧΙΑ

Το παλιό ςχολιό έβγαζε ιπιρέτες, απαρὲτιτυς για τυς καπιτα-
λιςτές, το παλιό ςχολιό απτυς ανθρόπυς τις επιςτίμις έκανε ανθρό-
πυς, πὔπρεπε να γραφυν κε να μιλάνε, όπος ςιφὲρι ςτυς καπι-
ταλιςτές. Αφτό ςιμένι πος πρέπι να το κςεκάνυμε. Μα αν πρὲπι
να το κςεκάνυμε, αν πρὲπι να το καταςτρὲπςυμε,— ςιμένι άραγες
ότι δεν πρέπι να πάρυμε απ᾽ αφτό όλο κίνο το απαρέτιτο πυ ίχε
επιςορεφτί απτιν ανθροπὸτιτα για τυς ανθρόπυς; Σιμένι άραγες
αφτό, ότι δεν πρέπι να μπορύμε να κςεχορίζυμε, ότι ίνε απαρέ-
τιτο για τον καπιταλιζμό, κι᾽ ότι ίνε απαρέτιτο για τον κομυνιζμό;

Στι θέςι τις παλιάς βάρβαρις εκςάςκιςις (муштра) πυ ίτανε
ςτιν μπυρζυαζικί κινονία, παρά τι θέλιςι τις πλιοπςιφίας, βάζυμε
τι ςινιδιτί πιθαρχία τον εργατόν κε τον χορικόν πυ ςινενόνυν μαζί
με το μίςος προς τιν παλιά κινονία τιν αποφαςιςτικότιτα, τιν
ικανὸτιτα κε τιν ετιμότιτα να ενόςυν κε να οργανόςυν τις δίναμες
γι᾽ αφτό τον αγόνα, έτςι πυ απτι θέλιςι τον εκατοντάδον εκατομι-
ρίον κςεχοριζμένον, κατακοματιαζμένον, διαςκορπιζμένον μέςα ςε
τεράςτια χόρα να διμιυργίςυν ενιέα θέλιςι, γιατί χορὶς αφτί τιν ενιέα
θέλιςι θα τςακιςτύμε αναπόφεφχτα. Δίχος αφτί τιν ςιμπίκνοςι, δίχος
αφτί τι ςινιδιτί πιθαρχία τον εργατόν κε χορικόν ι δυλιά-μας ίνε
μάτεα. Δίχος αφτό δε θα μπορέςυμε να νικίςυμε τυς καπιταλιςτές
κε τυς τςιφλικάδες όλυ τυ κόζμυ. Ύτε μπορύμε να ςτερεόςυμε το
θεμέλιο, δίχος να κάνυμε λόγο για το ότι πάνο ς᾽ αφτό το θεμέ-
λιο θα χτίςυμε νέα, κομυνιςτικί κινονὶα.

Ακόμι κε ςαν αρνιόμαςτε το παλιό ςχολιό, τρέφοντας ολοκλι-
ροτικά νόμιμο κι᾽ απαρέτιτο μίςος προς αφτό το παλιό ςχολιό,
εχτιμόντας τιν ετιμὸτιτα για το χάλαζμα τυ παλιύ ςχολιὺ, πρέπι
να καταλάβυμε, ότι ςτι θέςι τις παλιάς μάθιςις, τις παλιάς αποςτί-
θιςις, τις παλιάς βάρβαρις εκγίμναςις πρέπι να βάλυμε τιν ικα-
νότιτα να πάρυμε όλο το ποςό τον ανθρόπινον γνόςεον κε να τις
πάρυμε έτςι πυ ο κομυνιζμός να μιν ίνε κάτι το μαθιμένο (ςπυ-
δαζμένο), μα νᾰνε κίνο πυ τὄχετε ςκεφτί, νᾰνε κίνα τα ςιμπε-
ράζματα πὔνε ανάποφεφχτα απτιν άποπςι τις ςιμερινὶς μόρφοςις.

ΜΠΡΟΣΤΑ-ΣΑΣ ΣΤΕΚΥΝΤΕ ΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ

Νὰ πος πρέπι να βάλυμε τα βαςικά καθίκοντα, ότα λὲμε για το καθίκο να μάθυμε τον κομυνιζμό. Για να ςας το κςιγίςο, βάζοντας ταφτόχρονα το ζίτιμα πος να μάθυμε, θα πάρο παρά-διγμα πραχτικὸ. Ὀλι κςέρετε, ότι μπροςτά-μας τόρα ίςτερα απτα πολε-μικά καθίκοντα, τα καθίκοντα τις φρύριςις τις διμοκρατίας, ςτέκυντε τα ικονομικά καθίκοντα.

Κςέρυμε, ότι δεν μπορύμε να χτίςυμε τιν κομυνιςτικί κινονία, αν δεν ανανεόςυμε τι βιομιχανία κε τι γεοργία, μ' ακόμα πρέπι να τις ανανεόςυμε όχι κατά το παλιό. Πρέπι να τις ανανεόςυμε πάνο ςτι ςίχρονι, ςίφονα με τιν τελεφτέα λέκςι τις επιςτίμις χτι-ζμένι βάςι. Κςέρετε, ὸτι αφτί ι βάςι ίνε ο ιλεχτριζμός, ότι μόνο τότες πυ θα εφαρμοςτί ι ιλεχτροκίνιςι ολόκλιρις τις χόρας, όλον τον κλὰδον τις βιομιχανίας κε τις γεοργίας, ότα θα καταχτὶςετε αφτό το καθίκο, μόνο τότες θα μπορέςετε να χτίςετε κίνι τιν κομυνιςτικί κινονία, πυ δε θα μπορέςι να χτὶςι ι παλιά γενιά.

Μπροςτὰ-ςας ςτέκετε το καθίκο τις ικονομικίς αναγένιςις ολό-κλιρις τις χόρας, ι αναδιοργάνοςι, ι ανόρθοςι τις γεοργίας κε τις βιομιχανίας πὰνο ςτι ςίχρονι επιςτίμι, τεχνικί, ςτον ιλεχτριζμό.

Θαβμάςια καταλαβένετε, ότι ςτιν ιλεχτροκίνιςι ι αγράματι άνθροπι δεν θα τραβίκςυν. Εδό δε ςόνι μόνο μια απλί γραμα-τοςίνι. Εδό ίνε ανεπάρκετο να καταλαβένυμε τι ίνε ιλεχτριζμός· πρέπι να κςέρυμε πος να τον εφαρμόςυμε τεχνικά ςτι βιομιχανία κε τι γεοργία, κε ςτυς διάφορυς κλάδυς τις βιομιχανίας κε τις γε-οργίας. Αφτό πρέπι να το μάθετε ι ίδιι, αφτό πρέπι να το μάθι όλι ι εργαζόμενι γενιά πυ μεγαλόνι.

Νά το καθίκο πυ ςτέκετε μπροςτά ςτον κάθε ςινιδιτό κομυνιςτὶ, μπροςτά ςτον κάθε νέο πυ θεορί τον εαφτό-τυ κομυνιςτί κε πυ καλά λογαριάζι, ότι μπένοντας ςτιν κομυνιςτικί ένοςι τις νεολέας, ανάλαβε το καθίκο να βοιθίςι το κόμα για να χτίςι τον κομυνιζμό κε να βοιθίςι ολόκλιρι τι νέα γενιά να διμιυργίςι τιν κομυνιςτικὶ κινονὶα. Πρέπι να καταλάβι, ότι μόνο πάνο ςτι βάςι τις ςίχρονις μόρφοςις μπορί αφτί να το διμιυργίςι κε αν δε θα κατέχι αφτί τι μόρφοςι, ο κομυ-νιζμός θα παραμίνι μόνο εφχί.

ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΧΤΙΣΥΜΕ ΤΙΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ

Το καθίκο τις προιγόμενις γενιάς ίταν να νκρεμίσι τιν μπορζυαζία. Τότες το κιριότερο καθίκο ίταν ι κριτικί τις μπορζυαζίας, ι ανάπτικσι μέσα στις μάζες τυ μίσυς προς αφτίνα, ι ανάπτικσι τις τακσικίς σινίδισις, ι ικανότιτα να σιμπικνόσι τις δίναμές-τις.

Μπροστά στι νέα γενιά στέκετε καθίκο πιότερο πολίπλοκο. Δε φτάνι μόνο, ότι πρέπι να ενόσετε όλες-σας τις δίναμες, για να ιποστιρίκσετε τιν εργατο-αγροτικί εκσυσία ενάντια στιν επιδρομί τον καπιταλιστόν. Αφτό πρέπι να το κάνετε, αφτό θαβμάσια το καταλάβατε, αφτό κσεκάθαρα το φαντάζετε κάθε κομυνιστίς.

Μ' αφτό ίνε ανεπάρκετο.

Πρέπι να χτίσετε τιν κομυνιστικί κινονία. Το πρότο μισό τις δυλιάς σε πολύς κλάδυς έχι γίνι. Το παλιό καταστράφικε, όπος κ' έπρεπε να το καταστρέπσυμε, αποτελί σορό ερίπια, όπος κ' έπρεπε να το μετατρέπσυμε σ' ένα σορό ερίπια. Κσεκαθαρίστικε το έδαφος κε πάνο σ' αφτό το έδαφος ι νέα κομυνιστικί γενιά πρέπι να χτίσι τιν κομυνιστικί κινονία.

Μπροστά-σας βρίσκετε το καθίκο τυ χτίσιμυ, κι' αφτό μπορίτε να το λίσετε, μόνο σαν καταχτίσετε όλες τις σίχρονες γνόσες, αν ίστε ικανί να μετατρέπσετε τον κομυνιζμό απτις έτιμες, μαθιμένες φόρμυλες, σιμβυλές, ρετσέτες, διάτακσες, προγράματα σε κίνο το ζοντανό πυε νόνι τιν άμεσί-σας δυλιά, να μετατρέπσετε τον κομυνιζμό σε καθοδίγισι για τιν πραχτικί-σας δυλιά.

Νά το καθίκο-σας, απτο υπίο πρέπι να καθοδιγιέστε στο ζίτιμα τυ σχιματιζμύ, τις διαπεδαγόγισις, τις ανόδυ ολόκλιρις τις νέας γενιάς. Πρέπι νάστε ι πρότι χτίστες τις κομυνιστικίς κινονίας ανάμεσα στα εκατομίρια τον χτιστόν, πυ πρέπι νάνε κάθε νέο πεδί, κάθε νέο κορίτσι.

Δίχος τιν προσέλκισι ολόκλιρις τις μάζας τις εργατικίς κε τις αγροτικίς νεολέας σ' αφτό το χτίσιμο τυ κομυνιζμύ, τιν κομυνιστικί κινονία δε θα τι χτίσετε.

Ι ΙΘΙΚΙ-ΜΑΣ ΙΝΕ ΙΠΟΤΑΓΜΕΝΙ ΣΤΑ ΣΙΦΕΡΟΝΤΑ ΤΥ ΤΑΚΣΙΚΥ ΑΓΟΝΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Εδό, φισικά, τραβό προς το ζίτιμα πος πρέπι να μάθυμε τον κομυνιζμό, πιά πρέπι νάνε ι ιδιομορφία τυ φέρσιμύ-μας.

Εδό θα σταματίσο προτ' απ' όλα στο ζίτιμα για τιν κομυνιστικί ιθικί.

Πρέπι να διαπεδαγογίςετε από ςας κομυνιςτές. Το καθίκο τις ένοςις τις νεολέας ίνε να βάλι τιν πραχτικί-τις δράςι έτςι, όςτε, ςα μαθένι, οργανόνετε, ςιμπικνόνετε, παλέβι — αφτί ι νεολέα να διαπεδαγογίςι τον εαφτό-τις κι' όλυς εκίνυς, πυ τι θεορύνε ςαν αρχιγό, να διαπεδαγογίςι κομυνιςτές. Πρέπι όλι ι δυλιά για τιν ανατροφί, τι μόρφοςι κε τι διδαςκαλία τις ςίχρονις νεολέας νάνε διαπεδαγόγιςι με κομυνιςτικί ιθικί.

Μα ιπάρχι τάχατες κομυνιςτικί ιθικί; Ιπάρχι άραγες κομυνιςτικί ιθικότιτα;

Βέβεα ιπάρχι. Σιχνά φαντάζοντε το ζίτιμα έτςι, ότι εμίς δεν έχυμε δικιά-μας ιθικί, κε πολί ςιχνά ι μπυρζυαζία μας κατιγορί, ότι εμίς ι κομυνιςτές αρνιόμαςτε κάθε ιθικί. Αφτό ίνε ένας τρόπος για να μπερδέβυν τα πράματα, να ρίχνον ςτάχτι ςτα μάτια τον εργατόν κε χορικόν.

Σε πιά ένια αρνιόμαςτε τιν ιθικί, αρνιόμαςτε τιν ιθικότιτα; Στιν ένια, πυ τιν κίριτε ι μπυρζυαζία, πυ έβγαζε αφτί τιν ιθικί απτο θέλιμα τυ θεύ. Σχετικά μ' αφτό βέβεα λέμε, ότι το θεό δεν τον πιςτέβυμε, κε πολὶ καλά κςέρυμε, ότι απτο όνομα τυ θεύ μιλύςαν ι παπάδες, μιλύςαν ι τςιφλικάδες, μιλύςε ι μπυρζυαζία για να ιποςτιρίζυν τα εκμεταλεφτικά-τυς ςιφέροντα. Ἰ αντίς να βγάζυν αφτί τιν ιθικί απτο θέλιμα τις ιθικότιτας, απτο θέλιμα τυ θεύ, τιν έβγαζαν απτις ιδεαλιςτικές κε μιςο-ιδεαλιςτικές φράςες, πυ πάντα έφταναν ςτο ςιμπέραζμα πυ πολί μιάζι με το θέλιμα τυ θεύ.

Αρνιόμαςτε κάθε τέτια ιθικότιτα πύνε παρμένι απτιν εκςοανθρόπινι, εκςοτακςικί ένια. Λέγυμε, ότι αφτί ίνε κςεγέλαζμα, ότι ίνε απάτι κε παραγέμιζμα τυ μιαλύ τον εργατόν κε χορικόν για τα ςιφέροντα τον τςιφλικάδον κε τον καπιταλιςτόν.

Λέμε, ότι ι ιθικότιτα-μας ίνε ιποταγμένι ολοκλιροτικά ςτα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνα τυ προλεταριάτυ. Ι ιθικότιτά-μας βγένι απτα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνατυ προλεταριάτυ. Ι παλιά κινονία ίταν βαςιζμένι πάνο ςτιν καταπίεςι όλον τον εργατόν κε χορικόν απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές. Ἰταν ανάνκι να τιν νκρεμίςυμε, έπρεπε να τυς ρίκςυμε, μα γιαφτό έπρεπε να διμιυργίςυμε τιν ένοςι. Τέτια ένοςι ο θεύλις δεν μπορί να τι διμιυργίςι. Τέτια ένοςι μπορύςαν να τι διμιυργίςυν μόνο ι φάμπρικες τα εργοςτάςια, μόνο το προλεταριάτο το μαθιμένο, το κςιπνιμένο απτον παλιό λίθαργο. Μόνο τότες, πυ αφτί ι τάκςι ςχιματίςτικε, τότες διμιυργίθικε μαζικό κίνιμα, πυ οδίγιςε ς' ότι βλέπυμε ςίμερα, — ςτι νίκι τις προλεταριακίς επανάςταςις ςε μια απτις πιο αδίνατες χόρες, πυ εδό κε τρία χρόνια ιπεραςπίζετε απτιν πίεςι τις μπυρζυαζίας όλυ τυ κόζμυ.

Κε βλέπυμε πος ι προλεταριακί επανάστασι αναπτίςετε ς' όλο τον κόζμο. Μιλάμε τόρα πάνο στι βάσι τις πίρας, ότι, μόνο το προλεταριάτο μπορύςε να διμιυργίςι τέτια ςιμπικνομένι δίναμι, πυ τιν ακολυθί ι κατακοματιαζμένι, διαςκορπιζμένι αγροτιά, πυ κρατίθικε κάτο απ' όλες τις πίεςες τον εκμεταλεφτόν. Μόνο αφτί ι τάκςι μπορί να βοιθίςι τις εργαζόμενες μάζες να ενοθύν, να ςιμπικνοθύν κε τελιοτικά να ιπεραςπίςυν, τελιοτικά να στερεόςυν τιν κομονιστικί κινονία, τελιοτικά να τι χτίςυν.

Νά γιατί λέμε: για μας ι ιθικότιτα, πΰνε παρμένι έκςο απ' τιν ανθρόπινι κινονία, δεν ιπάρχι. Αφτό ίνε απάτι. Για μας ι ιθικότιτα ίνε ιποταγμένι στα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνα τυ προλεταριάτυ.

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΣ ΑΓΟΝΑΣ ΣΙΝΕΧΙΖΕΤΕ

Μα τί ίνε αφτός ο τακςικός αγόνας; 'Ινε — να νκρεμίςυμε τον τςάρο, να νκρεμίςυμε τυς καπιταλιστές, να εκςαφανίςυμε τιν τάκςι τον καπιταλιστόν.

Μα τί ίνε τάκςες γενικά; 'Ινε κίνο πυ επιτρέπι στο ένα μέρος τις κινονίας να κάνι δικί-τυ τι δυλιά τον άλον.

Αν ένα μέρος τις κινονίας κάνι δικιά-τυ όλι τι γι, έχυμε τάκςι τον τςιφλικάδον κε τον χορικόν.

Αν ένα κομάτι τις κινονίας έχι φάμπρικες κι' εργοστάςια, έχι μετοχές κε κεφάλεα, κε το άλο δυλέβι ς' αφτές τις φάμπρικες — έχυμε τάκςι τον καπιταλιστόν κε τον προλετάριον.

Δεν ίταν δίςκολο να διόκςυμε τον τςάρο—γι' αφτό χριάστικαν μόνο λίγες μέρες. Δεν ίταν πολί δίςκολο να διόκςυμε τυς τςιφλικάδες—αφτο μπορύςαμε να το κάνυμε ςε μερικύς μίνες, δεν ίνε κε πολί δίςκολο να διόκςυμε κε τυς καπιταλιστές.

Μα να εκςαφανίςυμε τις τάκςες ίνε αςίνκριτα διςκολότερο, — ακόμι όλο κε παραμένι το κςεχόριζμα ς' εργάτες κε χορικύς.

Αν ο χορικός κάθετε ςε κςεχοριστό κομάτι γις κε κάνι δικό-τυ περίςιο πςομί, δλδ. πςομί πυ δε χριάζετε ύτε ς' αφτόν ύτε στα ζόα-τυ, κι' όλι ι άλι μένυν δίχος πςομί, τότες ο χορικός μετατρέπετε πια ς' εκμεταλεφτί. 'Οςο πιότερο πςομί αφίνι για τον εαφτό-τυ, τόςο τυ ςιφέρι, κ' ι άλι ας πινάνε: «όςο πιότερο πινάνε, τόςο πιο ακριβά θα πυλίςο το πςομί».

Πρέπι όλι να δυλέβυν με γενικό πλάνο πάνο ςτιν κινί γι,
ςτις κινές φάμπρικες κι' εργοςτάςια κε με γενικό κανονιζμό. 'Εφκο-
λα μπορύμε αφτό να το κάνυμε; Βλέπετε, πος εδό δεν μπορύμε νἄ-
χυμε τέτια έφκολι λίςι, όπος όταν διόχνυμε τον τςάρο, τυς τςι-
φλικάδες κε τυς καπιταλιςτές. Εδό πρέπι το προλεταριάτο να
ξαναδιαπεδαγογίςι, να ξαναδιδάξι ένα μέρος τις αγροτιάς, να τραβίξι
ςτο πλεβρό-τις κίνυς, πΰνε αγρότες εργαζόμενι. να εκμιδενίςι
τιν αντίςταςι κίνον τον χορικόν, πΰνε πλύςιι κε ζυν πάνο ςτιν
πίνα τον άλον.

Σιμένι, ότι το καθίκο τυ αγόνα τυ προλεταριάτυ ακόμι δεν
τέλιοςε, με το νκρέμιζμα τυ τςάρυ, το διόξιμο τον τςιφλικάδον
κε τον καπιταλιςτόν· για να τελιόςυμε αφτό το καθίκο, χριάζετε
να βάλυμε μπροςτά-μας καθίκο τέτιας κατάςταςις, πυ ονομάζετε
διχτατορία τυ προλεταριάτυ.

Ο ταξικός αγόνας ςινεχίζετε, άλαξε μόνο τις φόρμες. Αφτός
ο ταξικός αγόνας τυ προλεταριάτυ ίνε για να μι μπορέςυν να
γιρίςυν ι παλιί εκμεταλεφτές, ι καταχοματιαζμένι μάζα τις αμόρ-
φοτις αγροτιάς να ενοθί ςε μια ένοςι. Ο ταξικός αγόνας ςινεχί-
ζετε κε το καθίκο-μας ίνε να ιποτάξυμε όλα τα ςιφέροντα ς'
αφτό τον αγόνα.

Κι' εμίς τιν ιθικί-μας τιν κομυνιςτικί τιν ιποτάςυμε ς' αφτό το
καθίκο. Λέμε: ιθικί—ίνε κίνο πυ εξιπιρετί το νκρέμιζμα τις πα-
λιάς εκμεταλεφτικίς κινονίας κε τιν ένοςι όλον τον εργαζομένον
γίρο ςτο προλεταριάτο, πυ διμιυργί τι νέα κινονία τον κομυνιςτόν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΦΤΕΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΙΚΡΙ ΙΔΙΟΧΤΙΣΙΑ

Ι κομυνιςτικί ιθικί ίνε ι ιθικί, πυ εξιπιρετί αφτό τον αγόνα,
πυ ενόνι τυς εργαζόμενυς ενάντια ςε κάθε εκμετάλεψι, ενάντια
ςε κάθε μικρί ιδιοχτιςία, γιατί ι μικρί ιδιοχτιςία δίνι ςτα χέρια ενός
προςόπυ, κίνο πυ διμιυργίθικε απ' τι δυλιά ολόκλιρις τις κινονίας.

Ι γι θεορίτε ςε μας γενικί ιδιοχτιςία. Μ' αν απ' αφτί τι γε-
νικί ιδιοχτιςία θα πάρο για τον εαφτό-μυ οριζμένο κομάτι, καλιεργό
ς' αφτό διο φορές πιότερο ςιτάρι, απ' ότι μυ χριάζετε, κε το
περίςιο ψομί το κάνο ςπεκυλιάτςια; Σκέφτομε, όςο πιότερι νιςτικί
ιπάρχυν, τόςο ακριβότερα θα πλιρόςυν. 'Αραγες τότες φέρνυμε ςαν
κομυνιςτίς;

'Οχι σαν εκμεταλεφτίς, σαν ιδιοχτίτις. Ενάντια σ' αφτά πρέπι να διεξάγουμε αγόνα.

Αν αφτά τα αφίσουμε έτσι, τότες όλ! ι δυλιά θα κιλίσι πίσο, στιν εξουσία τον καπιταλιστόν, στιν εξουσία τις μπορζουαζίας, όπος αφτό σινέβιχε, όχι μια φορά, στις προιγούμενες επανάστασες. Κε για να μιν αφίσουμε να ξαναρθύν στιν εξουσία ι καπιταλιστές κ' ι μπορζουαζία, γι' αφτό χριάζετε να μιν επιτρέπουμε τα παρζαλίκια, γι' αφτό χριάζετε να μιν κερδίζουν τα ξεχοριστά πρόσοπα για λογαριασμό τον άλον, γι' αφτό χριάζετε όλ! ι εργαζόμενι να σιμπικνοθύν με το προλεταριάτο κε να διμιουργίσουν τιν κομουνιστικί κινονία. Αφτό ίνε ι κιριότερι ιδιότιτα, κίνο που αποτελί το βασικό καθίκο τις ένοσις κε τις οργάνοσις τις κομουνιστικίς νεολέας.

Ι παλιά κινονία ίταν βασιζμένι πάνο σε τέτιες αρχές: ίτε εσί λιστέβις τον άλον, ί ο άλος σε λιστέβι ίτε εσί δουλέβις για τον άλο, ίτε αφτός δουλέβι για σένα, ίτε ίσε δουλοχτίμονας, ίτε ίσε δούλος. Κι' ενοίτε, ότι ι άνθροπι, που ανατράφικαν μέσα σ' αφτί τιν κινονία, μπορούμε να πούμε, ότι απτο γάλα τις μάνας-τους πέρνουν τιν ψιχολογία, το σινίθιο, τιν αντίλιψι — ίτε δουλοχτίμονας, ίτε δούλος, ίτε μικρο-ιδιοχτίτις, μικρο-ιπάλιλος, μικρο-τσινόβνικος, ιντελιγέντις, με μια λέξι άνθροπος που μόνο φροντίζι νάχι το δικό-του, μα για τον άλο δεν ίνε δουλιά δικί-του.

Αν ίμε νικοκίρις σ' αφτό το κομάτι τις γις, δε με νιάζι για τον άλο· αν ο άλος θα πινά, τόσο το καλίτερο: πιο ακριβά θα πουλίσο το ψομί-μου. Αν έχο τι θεσούλα-μου σα γιατρός, σαν ιντζινιέρος, δάσκαλος, ιπάλιλος, τότες δεν ίνε δουλιά δικιά-μου να σκεφτό για τον άλο.

Μπορί αν σιμορφοθό, αν κάνο τα θελίματα εκίνον που έχουν τιν εξουσία να διαφιλάξο τι θεσούλα-μου, ακόμι μάλιστα μπορό ν' αναδίχτό να γίνο κε μπορζουά. Τέτια ψιχολογία κε τέτιες διάθεσες δεν μπορί νάχι ο κομουνιστίς.

'Οταν ι εργάτες κ' ι χορικί απόδιξαν, ότι μπορούμε με τι δίναμί-μας να κρατιθούμε κε να διμιουργίσουμε τι νέα κινονία, νά εδό άρχισε κιόλας ι νέα, κομουνιστικί ανατροφί — ι ανατροφί στον αγόνα ενάντια στους εκμεταλεφτές, ι ανατροφί σε σιμαχία με το προλεταριάτο, ενάντια στους εγοιστές κε τους μικρούς ιδιοχτίτες, ενάντια σε κίνι τιν ψιχολογία κε κίνα τα σινίθια, που λένε: προσπαθό για το κέρδος-μου, κε για τον άλο δεν ίνε δουλιά δικιά-μου.

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙΤΕ Ο ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ

Νά πυ βρίςκετε ι απάντιςι ςτο ρότιμα, πός πρέπι να μάθι τον κομονιζμό : νέα γενιά πυ μεγαλόνι.

Μπορί να μάθι τον κομονιζμό, μόνο ςα ςινδέι κάθε βίμα τις διδαςκαλίας-τις, τις διαπεδαγόγιςις κε τις μόρφοςις με τον αδιάκοπο αγόνα τον προλετάριον κε τον εργαζομένον ενάντια ςτιν παλιά εκμεταλεφτικί κινονία.

'Οταν μας μιλάν για τιν ιθικί, λέμε: για τον κομονιςτί ι ιθικί βρίςκετε ολόκλιρι ς' αφτί τι ςιμπικνομένι, τιν πιθαρχία τις αλιλενκίις κε ςτο ςινιδιτό μαζικό αγόνα ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές.

Στιν εόνια ιθικί δεν πιςτέβυμε, κε τιν απάτι τον κάθε λογίο παραμιθιόν για τιν ιθικί, τιν κςεςκεπάζυμε.

Ι ιθικί χριςιμέβι ςτιν ανθρόπινι κινονία για να ςικοθί πιο ψιλά, για να γλιτόςι απτιν εκμετάλεψςι τις δυλιάς.

Για να πραγματοπιιθί αφτό, χριάζετε κίνι ι γενιά τις νεολέας, πυ άρχιςε να μεταβάλετε ςε ςινιδιτύς ανθρόπυς μέςα ςτο περιβάλο τυ πιθαρχικύ πιζματικύ αγόνα με τιν μπυρζυαζία. Σ' αφτό τον αγόνα ι νεολέα διαπεδαγογί πραγματικύς κομονιςτές, ς' αφτό τον αγόνα πρέπι να ιποτάκςι κε να ςιδέςι μαζί-τυ κάθε βίμα ςτι μάθιςί-τις, τι μόρφοςι κε τι διαπεδαγόγιςι. Ι διαπεδαγόγιςι τις κομονιςτικίς νεολέας πρέπι να ίνε όχι ςτο ότι τις προςφέρυν κάθε λογιό γλικύς λόγυς κε κανόνες για τιν ιθικί. Σ' αφτό δε βρίςκετε ι ανατροφί.

'Οταν ι άνθροπι βλέπυν, πος ι πατέρες-τυς κ' ι μανάδες-τυς ζυν κάτο απτιν καταπίεςι τον τςιφλικάδον κε καπιταλιςτόν, όταν ι ίδιι πέρνυν μέρος ςε τύτα τα βάςανα, πυ κςεςπάν πάνο ςε κίνυς πυ αρχίζυν τον αγόνα ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές, όταν βλέπυν τι θίματα κοςτίζι ι ςινέχιςι αφτύ τυ αγόνα, για να κραπθύν ι κατάχτιςες, τί λιςαζμένος οχτρός ίνε ο τςιφλικάς κι' ο καπιταλιςτίς, — τότες αφτί ι άνθροπι διαπεδαγογύντε μέςα ς' αφτό το περιβάλο κομονιςτές.

Στι βάςι τις κομονιςτικίς ιθικίς βρίςκετε ο αγόνας για το δινάμομα κε τι ςιντέλεςι τυ κομονιζμύ.

Νά τι ίνε ι βάςι τις κομονιςτικίς διαπεδαγόγιςις, τις μόρφοςις κε τις μάθιςις. Νά πια ίνε ι απάντιςι ςτο ρότιμα, πος πρέπι να μάθυμε τον κομονιζμό.

ΤΙ ΛΟΓΙΟ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ Ι ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΕΝΟΣΙ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

Δε θα πιστέβαμε στι μάθισι, στι διαπεδαγόγισι κε τι μόρφοσι. αν ίταν κλιζμένι μονάχα μέσα στο σκολιό κι' απομακριζμένι απτι θιελόδικι ζοί. Εφ' όσο ι εργάτες κ' ι χοριάτες καταπιέζοντε ακόμι απτυς τσιφλικάδες κε τυς καπιταλιστές, εφ' όσο τα σκολιά παραμένυν στα χέρια τον τσιφλικάδον κε τον καπιταλιστόν, ι γενιά τις νεολέας παραμένι στραβί κι' αμόρφοτι.

Μα το σκολιό-μας πρέπι να δίνι στι νεολέα τις βάσες τον γνόσεον, να δίνι τιν ικανότιτα να επεκσεργάζετε ι ίδια τις κομυνιστικές ιδέες, πρέπι να κάνι απ' αφτί μορφομένυς ανθρόπυς. Πρέπ στο διάστιμα πυ ι άνθροπι μαθένυν εκί, να κάνι απ' αφτύς σιμέτοχυς το αγόνα για τιν απελεφτέροσι απτυς εκμεταλεφτές.

Ι ένοσι τις κομυνιστικίς νεολέας τότες μόνο θα ίνε αντάκσια να φέρι το όνομά-τις, ότι ίνε ένοσι τις κομυνιστικίς νέας γενιάς, αν κάθε βίμα τις μάθισίς-τις, τις διαπεδαγόγισις κε τις μόρφοσίς-τις θα το σινδέι με τι σιμετοχί στο γενικό αγόνα όλον τον εργαζομένον ενάντια τυς εκμεταλεφτές, γιατί θαβμάσια κσέρετε ότι εφ' όσο ι Ροσία παραμένι ι μοναδικί εργατικί ρεσπύμπλικα, κε ς' όλο τον άλο κόζμο ιπάρχυν ι παλιί μπυρζυαζικί θεζμί, ίμαστε πιο αδίνατι απ' αφτύς, ότι κάθε φορά μας απιλί νέα πίεσι, ότι μόνο αν μάθυμε νἄμαστε ενομένι κε μονόλιθι, θα νικίσυμε στον πιο πέρα αγόνα κε, δinαμομένι, θα γίνυμε πραγματικά ανίκιτι. Έτσι το νάνε κανένας κομυνιστίς,—σιμένι να οργανόνι κε να ενόνι ολόκλιρι τι γενιά πυ μεγαλόνι, να δίνι το παράδιγμα τις διαπεδαγόγισις κε τις πιθαρχίας ς' αφτό τον αγόνα. Τότες θα μπορέσετε ν' αρχίσετε κε ν' αποτελιόσετε το χτίσιμο τις κομυνιστικίς κινονίας.

ΤΙ ΙΝΕ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ

Για να γίνι ς' όλυς πιο φανερό θα φέρο παράδιγμα. Ονομάζυμε τον εαφτό-μας κομυνιστές.

Τί ίνε κομυνιστίς.

Κομυνιστίς — ίνε λέκσι λατινικί. Κομυνιστίς — ίνε απτι λέκσι «κινός». Κομυνιστικί κινονία—σιμένι όλα κινά: γι, φάμπρικες, γενικί δυλιά — νά τι ίνε κομυνιζμός.

Μπορί ι δυλιά νάνε κινί, αν ο καθένας δυλέβι στο νικοκιριό-τυ σε κσεχοριστό κομάτι; Μονομιάς κινί δυλιά δεν μπορίς να διμιυργίσις. Αφτό δεν πέφτι απτον ορανό. Αφτό πρέπι να το κερδίσυμε, να κοπιάσυμε, να το διμιυργίσυμε. Αφτό διμιυργίτε στιν πορία τυ αγόνα. Εδό δεν έχυμε να κάνυμε με παλιό βιβλίο — στο βιβλίο κανένας δε θα πίστεβε. Εδό έχυμε να κάνυμε με τι δικιά-μας πίρα τις ζοίς.

'Οταν ο Κολτσάκ κε ο Ντενίκιν ερχόντανε απτι Σιβιρία κε το νότο, ι χοριάτες ίταν στο πλεβρό-τυς. Ι μπολσεβίκι δεν τυς άρεζαν, γιατί ι μπολσεβίκι πέρνυν το ψομί με σταθερί τιμί. Μα όταν ι χοριάτες δοκίμασαν στι Σιβιρία κε στιν Υκρανία τιν εκσυσία τυ Κολτσάκ κε τυ Ντενίκιν, κατάλαβαν πος ο χοριάτις δεν έχι τί να διαλέκσι: ί να τραβίκσις προς τον καπιταλιστί κε να σε παραδόσι σα δύλο στον τσιφλικά ί να πάς με τον εργάτι, πυ, αλίθια ποτάμια με γάλα κι' ακρογιάλια με κισέλ δεν ιπόσχετε, πυ απετί από σένα σιδερένια πιθαρχία κε σταθερότιτα στο σκλιρό αγόνα, μα πυ σε βγάζι απτι σκλαβιά τυ καπιταλιστί κε τυ τσιφλικά.

'Οταν ακόμι κ' ι αμόρφοτι χοριάτες το κατάλαβαν κε το ίδαν με τι δικιά-τυς πίρα, τότες έγιναν σινιδιτί, οπαδί τυ κομυνιζμύ πυ πέρασαν σκλιρό σχολιό. Κε τέτια πίρα πρέπι να βάλι στι βάσι όλις τις δυλιάς-τις ι ένοσι τις κομυνιστικίς νεολέας.

Απάντισα στα ροτίματα, τι πρέπι να μάθυμε, τι μας χριάζετε να πάρυμε απτο παλιό σχολιό, απτιν παλιά επιστίμι. Θα προσπαθίσο ν' απαντίσο κε στο ρότιμα, πος πρέπι να το μάθυμε σινδέοντας μόνο αναπόσπαστα κάθε βίμα τις δυλιάς στο σχολιό, κάθε βίμα τις ανατροφίς, τις μόρφοσις κε τις μάθισις με τον αγόνα όλον τον εργαζόμενον ενάντια στυς εκμεταλεφτές.

ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ ΥΝΤΑΡΝΙΚΙ ΓΡΥΠΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΥΛΙΑ

Με μερικά παραδίγματα, παρμένα απτιν πίρα τις δυλιάς τις μιας ί τις άλις οργάνοσις τις νεολέας, θα σας αποδίκσο ολοφάνερα πος πρέπι να γίνι αφτί ι ανατροφί τυ κομυνιζμύ.

'Ολι λένε για το λικβιντάριζμα τις αγραματοσίνις. Κσέρετε, ότι σε χόρα αγράματι δεν μπορύμε να χτίσυμε τιν κομυνιστικί κινονία. Δε φτάνι να διατάκσι ι σοβιετικί εκσυσία, ί το κόμα να δόσι οριζμένο σίθιμα, ί να ριχτί οριζμένο κομάτι απτυς καλίτερυς εργάτες σ' αφτί τι δυλιά. Γιαφτό χριάζετε να καταπιαστί ι ίδια ι νέα γενιά μ' αφτί τι δυλιά.

Ο κομουνιζμός βρίσκετε, στ' ότι κίνι ι νεολέα, κίνα τ' αγόρια κε τα κορίτσια πύνε στιν ένοσι τις νεολέας, να πουν: αφτό ίνε δικιά μας δυλιά, ενονόμαστε κε θα πάμες το χοριό, για να λικβιντάρομε τιν αγραματοσίνι, έτσι πυ ι γενιά-μας πυ μεγαλόνι, να μιν έχι αγράματυς. Τίνυμε στο νάνε αφιερομένι ς' αφτί τι δυλιά ι αφτενέργια τις νεολέας πυ μεγαλόνι.

Κσέρετε, ότι δεν μπορύμε γρίγορα να μετατρέπσυμε τι Ροσία απ' αμόρφοτι, αγράματι χόρα σε γραματιζμένι, μα αν ς' αφτί τι δυλιά καταπιαστί ι ένοσι τις νεολέας, αν όλι ι νεολέα θα δυλέβι για οφέλια όλον, τότες αφτί ι ένοσι, πυ ενόνι 400.000 αγόρια κε κορίτσια, έχι το δικέομα να ονομάζετε ένοσι τις κομουνιστικίς νεολέας.

Το καθίκο τις ένοσις ίνε ακόμι, καταχτόντας τότες ί τις άλες γνόσες, να βοιθίσι κίνι τι νεολέα πυ μοναχί-τις δεν μπορί ν' απελεφτεροθί απτο σκοτάδι τις αγραματοσίνις.

Νάστε μέλι τις κομουνιστικίς ένοσις τις νεολέας — σιμένι να δυλέβετε έτσι, όστε να δίνετε τι δυλιά-σας, τις δίναμές-σας για τι γενικί ιπόθεσι. Νά αφτί ίνε ι κομουνιστικί ανατροφί. Μόνο μέσα σε τέτια δυλιά μεταβάλετε ο νέος ί το κορίτσι σε πραγματικό κομουνιστί. Μόνο ς' αφτί τιν περίπτοσι, αν μ' αφτί τι δυλιά μπορέσυν νάχυν πραχτικές επιτιχίες, γίνοντε κομουνιστές.

Για παράδιγμα πάρτε τι δυλιά στα περιβόλια πύνε έκσο απτις πόλες. Αφτό ίνε ένα απτα καθίκοντα τις ένοσις τις κομουνιστικίς νεολέας. Ο λαός πινά, στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια— πινάνε. Για να σοθύμε απτιν πίναν πρέπι ν' αναπτίκσυμε τα περιβόλια, μα ι καλιέργια γίνετε κατά το παλιό.

Κε νά χριάζετε, τα πιο σινιδιτά στιχία να καταπιαστύν με τι δυλιά, κε τότες θα δίτε, ότι τα περιβόλια θα μεγαλόσυν, ι έχτασί-τυς θα πλατίνι, τα αποτελέζματα θα καλιτερέπσυν. Σ' αφτί τιν ιπόθεσι ι ένοσι τις κομουνιστικίς νεολέας πρέπι να πέρνι δραστίριο μέρος. Κάθε ένοσι ί κάθε πιρίνας τις ένοσις πρέπι να θεορύν αφτί τι δυλιά δικιά-τυς δυλιά.

Ι ένοσι τις κομουνιστικίς νεολέας πρέπι νάνε υντάρνικι γρύπα, πυ σε κάθε δυλιά βοιθά, δίχνι τιν προτοβυλία-τις, τιν αρχί-τις. Ι ένοσι πρέπι νάνε τέτια, όστε ο κάθε εργάτις να βλέπι μέσα ς' αφτί ανθρόπυς, πυ τι διδασκαλία-τυς, ίσος, να μιν τιν καταλαβένι, πυ τι διδασκαλία-τυς αμέσος, ίσος, κε να μιν τιν πιστέπσι, μα πυ στι ζοντανί δυλιά-τυς στι δράσι-τυς θάβλεπε ότι ίνε πραγματικά κινι ι άνθροπι, πυ τυ δίχνυν το σοστό δρόμο.

I ΔΥΛΙΑ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΙ ΔΥΛΙΑ

Αν ι ένοσι τις κομονιστικίς νεολέας ς' όλυς τυς κλάδυς δεν μπορέσι να στρόσι τι δυλιά-τις έτσι, αφτό σιμένι ότι αποπλανιέτε στον παλιό μπορζυαζικό δρόμο.

Τι διαπεδαγόγισί-μας πρέπι να τιν ενόνυμε με τον αγόνα τον εργαζομένον ενάντια στυς εκμεταλεφτές για να βοιθύμε τυς πρότυς να λίνυν κίνα τα καθίκοντα, πυ βγένυν αππι διδασκαλία τυ κομονιζμύ.

Τα μέλι τις ένοσις πρέπι το καθένα το λέφτερό-τυ κερό να τον μεταχιρίζετε για να καλιτερέπσι το περιβόλι ί να οργανόσι σε κάπια φάμπρικα ί εργοστάσιο τι διδασκαλία τις νεολέας κ. τ. λ.

Θέλυμε τι Ροςία από χόρα ελεινί κε φτοχί να τι μετατρέπσυμε σε χόρα πλύσια. Κε πρέπι ι ένοσι τις κομονιστικίς νεολέας τι μόρφοσί-τις, τι μάθισί-τις κε τι διαπεδαγόγισί-τις να τιν σινετόνι με τι δυλιά τον εργατόν κε τις αγροτιάς, να μι κλίετε στα σχολιά-τις κε να μιν περιορίζετε μόνο στο διάβαζμα κομονιστικόν βιβλίον κε μπροσύρον.

Μόνο στι δυλιά μαζί με τυς εργάτες κε τυς χοριάτες μπορύμε να γίνυμε πραγματικί κομονιστές.

Κε πρέπι όλι να διύν, ότι ο καθένας πυ μπένι στιν ένοσι τις νεολέας ίνε γραματιζμένος κε σινάμα κσέρι κε δυλέβι. Όταν όλι διύν, πος διόκσαμε αππο παλιό σχολιό τιν παλιά βάρβαρι εκσάσκισι κε τιν αντικαταστίσαμε με τι σινιδιτί πιθαρχία, πος ο κάθε νέος πάι να πάρι μέρος στο συμπότνικο, πος χρισιμοπιύν κάθε νικοκιριό κοντά στιν πόλι για να βοιθίσυν τον πλιθιζμό, — ο κόζμος θα κιτάζι στι δυλιά όχι έτσι όπος τιν κιταζε πρότα.

Το καθίκο τις ένοσις τις κομονιστικίς νεολέας ίνε να οργανόσι στο χοριό ί στι σινικία-τις βοίθια σε τέτιο ζίτιμα, — πέρνο μικρό παράδιγμα,—όπος ίνε ι εκσασφάλισι τις καθαριότιτας ί το μίραζμα τις τροφίς.

Πός γινότανε αφτό στιν καπιταλιστικί παλιά κινονία;

Ο καθένας δύλεβε μόνο για τον εαφτό-τυ, κε κανένας δεν κίταζε, ιπάρχυν άραγες εδό γέρι ί άροστι, ί όλο το νικοκιριό πέφτι στυς όμυς τις γινέκας, πυ γι' αφτό βρίσκετε σε κατάστασι καταπιεζομένις κε ιποδυλομένις.

Πιος πρέπι να παλέπςι ενάντια ς' αφτό; Ι ένοςες τις νεολέας, πυ πρέπι να πυν: Εμὶς θα το κςαναφτιάςυμε, θα οργανόνυμε τάγματα νέον, πυ θα βοιθάνε ςτιν εκςαςφάλιςι τις καθαριότιτας ί ςτο μίραζμά τις τροφὶς, γιρνόντας ςιςτιματικά ςτα ςπίτια, πυ θα δυλέβυν οργανομὲνα για όφελος ολόκλιρις τις κινονίας, μιράζοντας ςοςτά τις δίναμες κε δίχνοντας, ότι ι δυλιά πρέπι νἄνὲ οργανομὲνι δυλιά.

ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΑΝΙΚΙ ΣΤΙ ΝΕΟΛΕΑ

Κίνι ι γενιά, πυ ι αντιπρὸςοπί-τις ίνε τόρα 50 χρονόν, δεν μπορί να λογαριάζι, ότι θα δι τιν κομυνιςτικί κινονὶα. Ος τα τότες αφτί ι γενιά θα πεθάνι.

Μα κίνι ι γενιά πὔνε τόρα 15 χρονόν, θα δι κε τιν κομυνιςτικί κινονία κ' ι ίδια θα χτίζι αφτί τιν κινονία.

Κε πρέπι να κςὲρι, ὸτι όλο το καθίκο τις ζοίς-τις ίνε το χτίςιμο αφτίς τις κινονίας.

Στιν παλιά κινονία ι δυλιά γινότανε από κςεχοριςτές ικογὲνιες κε κανένας δεν τις ένονε, εχτός απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές, πυ καταπίεζαν τις μάζες τυ λαύ. Πρέπι κάθε δυλιά, όςο κε νἄνε λερομένι κε δίςκολι, να τι φτιάκςυμε έτςι, όςτε κάθε εργάτις κε χοριάτις να κιτάζι ςτον εαφτό-τυ ὲτςι: ίμε—ένα μερος τις μεγάλις ςτρατιάς τις λέφτερις δυλιάς κε θα μπορὲςο μόνος-μυ να φτιάκςο τι ζοί-μυ δίχος τςιφλικάδες κε καπιταλιςτές, θα μπορέςο να βάλο τιν κομυνιςτικί τάκςι.

Πρέπι ι ένοςι τις κομυνιςτικίς νεολέας να διαπεδαγογί όλυς απτα μικρά-τυς χρόνια, απτα 12 χρόνια, ςτι ςινιδιτί κε πιθαρχιμένι δυλιά.

Νά πος μπορύμε να λογαριὰζυμε, ότι κίνα τα καθίκοντα πυ τόρα μπίκανε, θα λιθύν.

Πρέπι να λογαριάζυμε, ότι χριάζυντε όχι λιγότερο από 10 χρὸνια για τιν ιλεχτροκίνιςι τις χόρας, όςτε ι φτοχεμὲνι-μας γι να μπορέςι να εκςιπιρετιθί ςίφονα με τις τελεφτέες επιτιχίες τις τεχνικίς.

Κε νά, ι γενιά πΰνε τόρα 15 χρονόν κε ίςτερα από 10—20 χρόνια θα ζι ςτιν κομονιςτικί κινονία, πρέπι όλα τα προβλίματα τις μάθιςίς-τις να τα βάζι έτςι, όςτε κάθε μέρα ςε κάθε χοριό, ςε κάθε πόλι ι νεολέα να λινι πραχτικά το ένα ί το άλο πρόβλιμα τις γενικίς δυλιάς—ας ίνε κε το πιο μικρό, ας ίνε κε το πιο απλό.

Ανάλογα με το πος θα περάςι αφτό ςτο κάθε χοριό, ανάλογα με το πος θα αναπτίξετε ι κομονιςτικί άμιλα, ανάλογα με το πος ι νεολέα θα αποδίχνι, ότι μπορί να ενόςι τι δυλιά-τις,—ανάλογα μ' αφτό θα εκςαςφαλιςτί ι επιτιχία το κομονιςτικό χτίςιμο.

Μόνο κιτάζοντας ςτο κάθε-τις βίμα, απτιν άποπςι τον επιτιχιόν αφτό το χτίςιμο, μόνο ροτόντας τον εαφτό-μας, όλα άραγες τα κάναμε για νάμαςτε ενομενι, ςινιδιτί εργαζόμενι, μόνο ς' αφτό το μακρινό προτςές ι ένοςι τις κομονιςτικίς νεολέας θα ενόςι το μιςό εκατομίριο τον μελόν-τις ς' ένα ςτρατό δυλιάς κε θα προκαλέςι το γενικό ςεβαςμό προς τον εαφτό-τις.

Σ' ΑΦΤΥΣ — ΣΤΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ — ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΙΝΕ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΜΕΝΑ ΣΤΙΝ ΠΙΝΑ, ΣΤΙΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΙ ΚΕ ΤΙΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΨΙ.

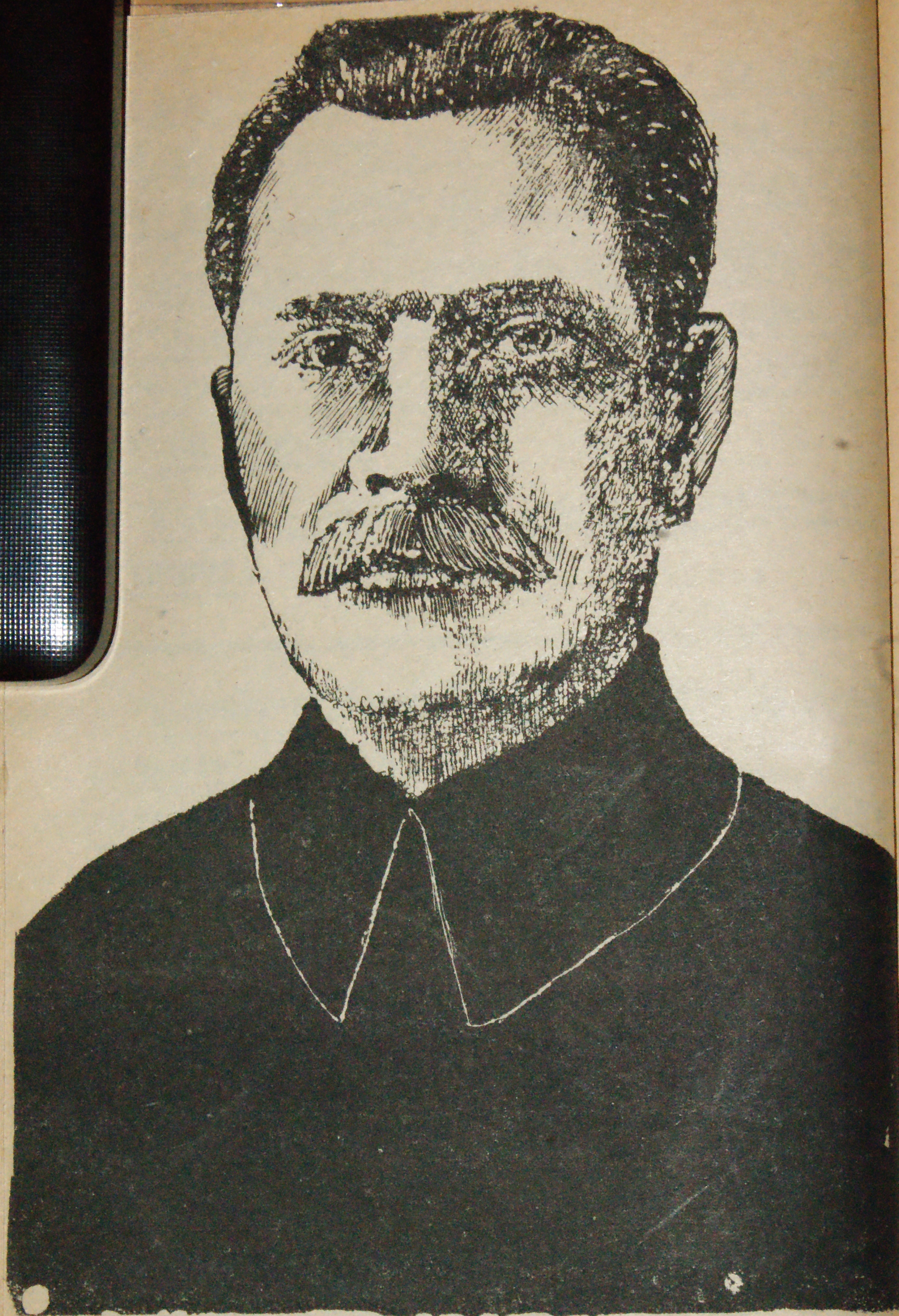
ΜΟΝΟ ΣΕ ΜΑΣ — ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ — ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΙΝΕ ΤΡΙΓΙΡΙΖΜΕΝΑ Μ' ΑΝΙΔΟΤΙ ΣΤΟΝ ΚΟΖΜΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΑΠΤΟ ΚΟΜΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΕ ΤΙΝ ΠΛΑΤΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ.

ΚΑΤΟ Θ ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟΣ! ΖΙΤΟ Ο ΠΑΝΚΟΖΜΙΟΣ ΟΧΤΟΒΡΙΣ!

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝΕ ΝΕΟ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΧΟΡΑ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ. ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΓΙΡΙΣΤΕ ΑΚΟΜΙ ΜΕ ΠΙΟΤΕΡΙ ΑΓΑΠΙ ΚΕ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΝ ΚΟΚΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟ. ΜΑΘΕΤΕ ΤΙΝ ΠΟΛΕΜΙΚΙ ΤΕΧΝΙ!

ΝΕΙ ΠΙΟΝΕΡΙ, ΚΑΤΟ ΑΠΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ-ΤΥ Κ. Ε., ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΟΧΤΟΒΡΙ, ΝΑΣΤΕ ΕΤΙΜΙ!

Λ. Μ. ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ

Ο ΜΑΧΙΤΙΚΟΣ ΧΕΡΕΤΙΖΜΟΣ ΤΟΝ ΜΟΣΚΟΒΙΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ

ΣΤΙ ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ ΠΥ ΜΕΓΑΛΟΝΙ — ΤΥΣ ΝΕΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ — ΣΤΙ ΜΕΡΑ ΤΟΝ ΔΕΚΑΧΡΟΝΟΝ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ-ΤΥΣ ΜΑΧΙΤΙΚΟ ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΑΠΤΥΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΥΣ ΤΙΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΕ ΤΙΣ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΙΑΣ.

ΣΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ-ΤΙΣ Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΛΕΝΙΝΙΣΤΟΝ ΣΦΙΡΙΛΑΤΙΣΕ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΦΟΣΙΟΜΕΝΥΣ ΣΤΟ ΚΟΜΑ ΝΕΥΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ, ΠΥ Μ' ΑΦΤΟΘΙΣΙΑ ΠΑΛΕΒΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ.

ΔΙΝΑΜΟΣΤΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΕΣ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ-ΣΑΣ, ΑΝΚΑΛΙΑΖΕΤΕ ΟΛΟΕΝΑ ΚΕ ΝΕΕΣ ΜΑΖΕΣ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ, ΚΣΕΤΙΛΙΚΣΤΕ ΤΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΑΜΙΛΑ ΣΤΑ ΣΚΟΛΙΑ, ΚΑΤΑΧΤΑΤΕ ΤΙΣ ΓΝΟΣΕΣ ΚΙ' ΑΠΟΧΤΑΤΕ ΤΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟ ΣΦΙΡΙΛΑΤΙΜΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΤΙΜΑΖΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΜΑ ΟΛΟΕΝΑ ΚΕ ΝΕΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΥΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΕΣ, ΠΥ ΔΥΛΕΒΥΝ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΥ ΑΡΧΙΓΥ-ΤΥ ΤΥ Σ. ΣΤΑΛΙΝ.

Ο ΓΡΑΜΑΤΕΑΣ ΤΙΣ ΜΟΣΚΟΒΙΤΙΚΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΙΣ ΤΥ ΠΚΚ(μπ.)
ΣΤΟ ΟΜΠΛΑΣΤ ΚΕ ΤΙΝ ΠΟΛΙ Λ. ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΣ.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΘΡΟΠΟ

ΛΟΓΟΣ ΣΤ' ΑΝΙΓΜΑ ΤΥ ΠΡΟΤΥ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ ΣΛΙΟΤ (ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1929)

Αγαπιτά νέα πεδιά! Κατ' εντολί τις ΚΕ τυ ΠΚΚ (μπ.) ςας μεταφέρο θερμό λενινιςτικό χερετιζμό. Αφτός ίνε χερετιζμός από εκατομίριο κομυνάρυς, τυς πατέρες-ςας κε τ' αδέρφια-ςας, τις μιτέρες κε τις αδερφές-ςας, ίνε χερετιζμός από κίνυς τυς αγονιςτές, πυ αγονίςτικαν δεκάδες χρόνια με επικεφαλίς τον Λένιν για τιν ιπόθεςι τις απελεφτέροςις τον εργατόν κι' αγροτόν απ' τιν εόνια καταπίεςι τον δίμιον. Περάςαμε χρόνια ματομένυ αγόνα, χρόνια πόλεμυ, πίνας κε καταςτροφίς, χρόνια μεγάλις εκςέγερςις.

Σις, νέι ςίντροφι, μεγαλόςατε πια ςτα χρόνια τις επανάςταςις· κι' εμίς ι παλιά γενιά, με χαρά κιτάζυμε, πος αναπτίςεςτε κε κςεςικόνεςτε από χρόνο ςε χρόνο για βοίθιά-μας, για τιν αντικατάςταςι τον ςκοτομένον, για τιν αντικατάςταςι τον κυραζμένον, για τιν αντικατάςταςι τον απαγοιτεβμένον. Πρέπι, ςίντροφι, να μεγαλόνετε, να μαθένετε, ν' αντλίτε τις γνόςες· μα πρέπι να μεγαλόνετε ςαν επαναςτάτες, ςαν μπολςεβίκι, ςα λενινιςτές. Μι μεταβάλεςτε ςε χαμένα κορμιά, ςε μεςιάν! Αγονιςτίτε για το νέον άνθροπο μέςα ςτις γραμές-ςας, για τον άνθροπο, τα λεφτερομένο απτιν καταραμένι κλιρονομιά τον μικροαςτικόν κε τον μπυρζυαζικόν παραδόςεον.

Φέρετε κόκινες γραβάτες. Να θιμάςτε ότι ι κόκινι. γραβάτα — δεν ίνε φόρμα τις παράτας. Ι κόκινι γραβάτα ςτα ςτίθια-ςας ίνε ποτιζμένι με το έμα εκατοντάδον κε χιλιάδον αγονιςτόν. Χιλιάδες αγονιςτές κρεμάςτικαν, τυφεκίςτικαν απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές, χιλιάδες αγονιςτές ςάπιζαν ςτις τςαρικές φιλακές. Κι' όταν οδιγύςαν τυς επαναςτάτες ςτιν κρεμάλα, αφτί έλεγαν: «Να ι διαδοχικί «γραβάτα» ςτο λεμό-μας». Μα νκρεμίςαμε τυς καταπιεςτές-μας, κε ςτι θέςι τον ςκοτομένον αγονιςτόν αναπτίχτικαν κε μεγαλόνυν τα εκατομίρια τον πεδιόν-μας, τον αγονιςτόν για τον κομυνιζμό. Να φέρετε με τιμί αφτι τιν κόκινι γραβάτα, ςφιχτά να κρατάτε ςτα χέρια-ςας τιν κόκινι ςιμέα τυ κομυνιζμύ!

Ι κόκινι γραβάτα-ςας με τις τρις γονιές απικονίζι τιν ένοςι τον τριόν γενιόν. Σας χερετό απτι πιο παλιά γενιά, απτυς κομυνάρυς, απτο μπολςεβίκικο κόμα. Να θιμάςτε: ι κόκινί-ςας γραβάτα, αφτό το ςίμβολο τις ένοςις τον τριόν γονιόν, ςας ιποχρεόνι, νέι πιονέρι, ν' αγονιςτίτε για τις επαναςτατικές παράδοςες τις παλιάς γενιάς, τις γενιάς τυ Λένιν, τις γενιάς τον παλιόν μπολςεβίκον, για τιν ιπόθεςι τυ μεγάλυ-μας προλεταριακύ κομυνιςτικύ κόματος, για τιν ςταθερί λενινιςτικί-τυ πολιτικί.

Νέι ςύντροφι! Ο πιονέρος δεν ίνε αγόρι τις παράτας, δεν ίνε όμορφα ςτολιζμένο κορίτςι. Ο πιονέρος ίνε αγονιςτίς πυ πρέπι νάνε έτιμος όχι μόνο να βιματίζι εδό κάτο από ςιμέες, όχι μόνο να κάθετε εδό, ς' αφτί τι πλατία, ντιμένος με ςτολί κε με κόκινι γραβάτα. Ο καθένας από ςας πρέπι να ροτίςι τον εαφτό-τυ: ίμε έτιμος άραγες εγό ςε θιςίες, ςε βάςανα κε ςτέριςες για τιν ιπόθεςι τυ προλεταριακύ αγόνα, για τιν ιπόθεςι τυ κομυνιζμύ; Ίμε βέβεος ότι ςτο ρότιμα αν ίςαςτε έτιμι ν' αγονιςτίτε ος το τέλος για τιν ιπόθεςι τυ Λένιν, για το μπολςεβίκικο κόμα, για τιν ιπόθεςι τις παλιάς κομυνιςτικίς βάρδιας κάτο από τιν καθοδίγιςι τυ ΠΚΚ(μπ.) κε τις ΠΑΚΕΝ, εςίς, ι ντελεγάτι τυ ςινέδριυ, κε μαζί-ςας διο εκατομίρια πιονέρι θα πίτε: «Πάντα έτιμι!». Ι νέι πιονέρι απόδιχςαν ότι καταλαβένυν τα καθίκοντά-τυς κε κςέρυν ν' αγονίζυντε γι' αφτά. Αφτό μ' ιδιέτερι ζοντάνια θ' αποδίχςι το ςλιοτ-ςας.

Στι χόρα-μας τα πεδιά μεγαλόνυν κε διαπεδαγογύντε ολότελα ς' άλες ςιθίκες παρά ςτις μπυρζυαζικές χόρες. Εκί, το ςκολιό ίνε όπλο τις αποτίφλοςις τις ςινίδιςις, μα ςε μας ίνε όπλο τις διαπεδαγόγιςις. Βέβεα έχυμε ακόμα πολές έλιπςες κε το κόμα κάνι όλα για να φτιάκςι για τα πεδιά ακόμι πιο καλίτερες ιλικές κε κυλτύρνικες ςιθίκες.

Κςέρυμε, ότι με τα μεγάλα καθίκοντα τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ δεν πρέπι να κςεχνάμε τι βάρδια-μας, τα πεδιά-μας. Πιότερι προςοχί ςτι νέα γενιά πυ μεγαλόνι, κε τότες ίμαςτε βέβει ότι ο ςοςιαλιζμός τελιοτικά θα νικίςι ς' όλο τον κόζμο.

Σύντροφι, ι οχτρί-μας δεν κατάθεςαν τα όπλα. Ι κυλάκι κ' ι νέμπαν ςτι χόρα-μας, ο λιςτρικός διεθνίς καπιταλιζμός ςτο εκςοτερικό· πάρα πολί μας μιςάνε κε διεκςάγυν αγόνα ενάντια-μας.

Μα ςτι θέςι αφτύ τυ λιςτρικύ διεθνί καπιταλιζμύ, θα μπι το νέο κινονικό καθεςτός, το καθεςτός τυ κομυνιζμύ. Αναπτίςετε κε πλατένι ι ςτρατιά τον αγονιςτόν για τον κομυνιζμό, μεγαλόνυν νέα εκατομίρια νέον προλετάριον ς' όλες τις χόρες τυ κόζμυ.

Σ' όλες τις χόρες τυ κόζμυ ι νέι πιονέρι κάτο από τιν καθοδίγιςι τις Κομυνιςτικίς Διεθνύς ςπάνε τις παλιές αλιςίδες τις καταπίεςις, τις βίας κε τις κλεπςιάς. Κςαφανίζυν τιν παλιά εχτρότιτα ανάμεςα ςτυς λαύς, πυ τυς μπολιάςτικε απτυς ταχςικύς καταπιεςτές, κε ςίμερα, εμίς μαζί-ςας, πιονέρι, ίμαςτε εφτιχιζμένι να βλέπυμε εδό τυς αγαπιτύς-μας κςένυς — τυς πιονέρυς όλον τον χορόν, τόςο απτις χόρες τις Διτικίς Εβρόπις, όςο κι' απτι Αμερικί κε τις ανατολικές χόρες. Ιδιέτερα ίμαςτε εφτιχιζμένι να δύμε εδό ςτις γραμές-μας τυς πιονέρυς τον πιο καθιςτεριμένον, τον πιο καταπιεζόμενον λαόν. Ζίτο ι διεθνίς τον νέον πιονέρον όλον τον λαόν!

Νέι ςίντροφι! 'Εχετε ένα δινατό ςινομίλικο. Κςέρετε πιος ίνε αφτός ο ςινομίλικός-ςας; Αφτος ο ςινομίλικός-ςας ίνε ι 'Ενοςι τον Σοςιαλιςτικόν Σοβιετικόν Διμοκρατιόν, πυ ίςτερα από λίγυς μίνες θα γιορτάςι τα δοδεκάχρονα τις ίπαρκςίς-τις. Με τέτιο ςινομίλικο, με τέτιο ςίμαχο θα πάτε με γρίγορα βίματα ος το όνιρο πυ μας άφιςε ο Λένιν—ος τιν πανκόζμια προλεταριακί επανάςταςι.

Γι' αφτόν το πιονèρο, για τιν ΕΣΣΔ, πρèπι ν' αγονιςτύμε, να πολεμίςυμε με τυς καπιταλιςτές όλυ τυ κόζμυ.

Σίντροφι νέι πιονέρι! Για τιν ιπεράςπιςι τις 'Ενοςις τον Σοβιετικόν Σοςιαλιςτικόν Διμοκρατιόν νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!). Νἄςτε έτιμι να δόςετε όλες-ςας τις δίναμες ςτο μεγάλο èργο τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ ςτι χόρα-μας, το έργο τις εχτέλεςις τυ πεντάχρονυ πλάνυ τις ανάπτικςις τις λαικίς-μας ικονομίας! 'Ας ίνε ι πιατιλέτκα-μας πιατιλèτκα τις δινατίς ανάπτικςις όχι μόνο τον φάμπρικον κε τον εργοςτάςιον, τον ςοβχόζ κε τον κολχόζ, τον ςχολιόν, τον κινόβιον κε τον κλυπ — ας ίνε πιατιλέτκα τις ανάπτικςις απ' ανάμεςά-ςας εκατοντάδον χιλιάδον κομςομόλον κε κομυνιςτόν. Στον αγόνα για τιν εχτέλεςι κε τιν ιπερεκτέλεςι τυ πεντάχρονυ πλάνυ νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!).

Στον αγόνα για τον κομυνιζμό, για το κομυνιςτικό καθεςτός νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι). Στον αγόνα για τιν απελεφτέροςι ολόκλιρις τις καταπιεζόμενις ανθροπότιτας νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!).

'Ας ακύςυν αφτί τι φονί τα εκατομίρια τον φίλον-μας ς' όλο τον κόζμο! Μαζί-τυς θα πύμε: Ζίτο το κομυνιςτικό κόμα κ' ι βάρδια-τυ— ι δοκςαζμένι-μας νέι Πιονέρι! Υρά!..

ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΑΝΙΚΙ ΣΤΑ ΠΕΔΙΑ

ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΙΝ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΙ ΚΟΝΦΕΡΕΝΤΣΙΑ ΤΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ ΣΛΙΟΤ (ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1928)

Πίραμε κλιρονομιά καθιστεριμένι ικονομία κε πρέπε αφτί τιν ικονομια να τι σικόσυμε, χτίζοντας το σοσιαλιστικό έργο μέσα στιν περεκικλοσιά τον καπιταλιστικόν χορόν, πυ ίνε διατεθιμένες ενάντια-μας, πϋνε έτιμες κάθε στιγμί να μας επιτεθϋν με πόλεμο. Σινεπύμενα εμίς μαζί-σας πρέπι ν' αναπτίσυμε τιν ικονομία-μας κε ταφτόχρονα να κρατάμε το τυφέκι στο χέρι, πρέπι να διμιυργίσυμε τον Κόκινο στρατό, να φτιάκσυμε τανκς, να φτιάκσυμε αεροπλάνα κε κανόνια, έτσι πυ να μπορύμε σε κάθε στιγμί ν' αποκρύσυμε τιν επίθεσι τον οχτρόν-μας.

Ίνε γνοστό, ότι κίνο πϋχομε σίμερα στον Κινεζο-Ανατολικό σιδερόδρομο δεν ίνε τιχέο. Πίσο απτι ράχι τον κινέζον γενεράλον στέκυντε πιο μεγάλες καπιταλιστικές χόρες. Επιτρέπσαμε τιν ανάπτικσι τυ καπιταλιζμύ μέσα σ' οριζμένα πλέσια· ι χόρα-μας ίνε με καθιστεριμένι αγροτικί ικονομία. Δεν μπορύμε αμέσος να περάσυμε στον πλέριο κομυνιζμό, επιτρέπσαμε το παζάρι, ο κυλάκος ινε ακόμι δινατός στο χοριό.

Σίντροφι, ο καθένας-σας πρέπι να καταλάβι, ότι απ' αφτό τον κυλάκο μπορί ν' αναπτιχτί πραγματικός μεγάλος καπιταλιστίς. Μερικί νομίζυν έτσι: «Μια πυ επιτρέπσατε κιόλας τιν ανάπτικσι τυ καπιταλιζμύ στι χόρα-σας, μια πυ εφαρμόσατε τι ΝΕΠ, δόστε-τυς πιότερι λεφτεριά, δόστε-τυς πλέρια λεφτεριά στο εμπόριο, όστε τις χλεμποζαγατόδκες να τις κάνυμε όχι με τις ζαγατόδκες απ' τ' απάνο, απτο κράτος, μα έτσι, πυ στο παζάρι νάνε πλέριος — με μια λέκσι, μεγάλι λεφτεριά στιν ανάπτικσι τυ καπιταλιζμύ».

Αν εμίς μαζί-σας επιτρέψυμε αφτό, τότε νάστε βέβει ότι ίστερα από λίγα χρόνια όλες-μας ι κυβέντες για τον αγόνα για τον κομυνιζμό, για το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ θα παν κατά διαβόλυ, γιατί ο καπιταλιζμός θ' αναπτίσετε μέρα με τι μέρα, γιατί αφτός ο καπιταλιζμός έχι μεγάλες ρίζες.

Πρέπι ι βάρδια-μας να καταλάβι, για πιο πράμα πρέπι ν' αγονιςτί, να καταλάβι τί ιπάρχι, για τί ν' αγονιςτί. Αν, ςίντροφι, τα προλεταριακά-μας πεδιά δεν καταλάβουν αφτό, τότες τι λογιόν πεδιά θα μεγαλόςυν; Θα μεγαλόςυν ίτε άνθροπι πυ τίποτας δεν καταλαβένυν κε πυ δεν ενδιαφέρυντε με τιν πολιτικί, λιγογραμματιζμένι κι' απολίτιςτι, ίτε απ' αφτά θα μεγαλόςυν άνθροπι, πυ τραβάν ενάντια ςτον κομυνιζμό. Θέλυμε ν' αναπτιχτύν επαναςτάτες, νάνε άκςιι πολίτες τύτις τις μεγάλις χόρας, πυ άρχιςε ν' αναμορφόνι ο μεγάλος-μας αρχιγός, ο ς. Λένιν· κ εμίς ι μαθιτές-τυ αφτό το έργο θα το τελιόςυμε.

Ετςι λιπόν ςας λέγο, ότι μπορύν να ιποτιμύν το πεδικό κίνιμα μόνο άνθροπι περιοριζμένι, πυ δεν καταλαβένυν, ότι τα πεδιά τον 18 κε 20 χρόνον — ίνε ι βάρδια-μας. Ιμε βέβεος, ότι από κίνυς πυ κάθυντε εδό ς' αφτί τι ςάλα, θα βγυν όχι δεκάδες μα εκατοντάδες καθοδιγιτές τυ προλεταριακύ κινίματος κε τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ.

Δε θέλο ςίντροφι να ςας κολακέπςο. Για ν' αναπτιχτίτε ςε καθοδιγιτές κε αρχιγύς, νάχετε ιπόπςι ςας, ότι πρέπι ν' αγονίζεςτε κε ν' αγονίζεςτε.

Σίντροφι, διο εκατομίρια πιονέρι πρέπι να γίνυν ςτρατός για το χτίςιμο-μας. Διο εκατομίρια πιονέρι πρέπι νάνε κίνι ι ρεζέρβα, πυ θ' αντικαταςτίςι τον παλιόν μπιυροκράτι, κι' όχι μόνο τον παλιόν μπιυροκράτι αλά κε το νέο πΰχι γίνι μπιυροκράτις, θ' αντικαταςτίςι τον τςινόβνικο, το ςπετςιαλίςτα πυ ςιχνά μας προδόνι. Με τυς τίμιυς ςπετιαλίςτες δυλέβυμε, δεν ίμαςτε οχτρί μ' αφτύς, απ' αφτύς μαθένυμε κε θα μαθένυμε. Μα το μέλο ςτο προλεταριακό-μας κράτος ανίκι όχι ςε κανένα άλο, παρά ςε ςας τι νέα γενιά πυ μεγαλόνι.

Αφτό βάζι κε ςε ςας κε ςε μας μεγάλι εφθίνι. Εμίς, το κόμα κ' ι νεολέα, πρέπι να ςας δίνυμε πιότερι προςοχί.

ΤΡΙΑ ΜΕΤΟΠΑ ΑΓΟΝΑ

Σίντροφι, έχυμε τρία μαχιτικά καθίκοντα, τρία μέτοπα.

Πρότο μέτοπο — ίνε το μέτοπο τυ χτίςιμυ, το μέτοπο τις ανάπτιξις τις ικονομίας, το μέτοπο τις ανίπςοςις τις ςοδιάς, τυ χτίςιμυ τον κολχόζ, τυ κολεχτιβιζμύ τις αγροτικίς ικονομίας, το μέτοπο τυ χτίςιμυ φάμπρικον κι'εργοςτάςιον· το άλο μέτοπο ίνε το μέτοπο τυ αγόνα με τυς κςένυς καπιταλιςτές· κε το τρίτο μέτοπο, ίνε το μέτοπο τυ αγόνα με τυς εςοτερικύς καπιταλιςτές, τα κυλάκικα κε τα ςτιχία τις ΝΕΠ, κι' όχι μόνο μ' αφτύς, αλά κε μ' όλυς κίνυς πυ τυς βοιθάν, πυ τυς ιποςτιρίζυν.

Εδό ςίντροφι, τραβό προς το βαςικό ζίτιμα, το ζίτιμα για το ανθρόπινο ιλικό.

Καταχτίςαμε τιν εκςυςία. Επικεφαλίς-τις ςτέκυντε εργάτες. Αναδίκςαμε ςτιν κρατικί δυλιά ακόμι πολύς πολί φτοχύς κε μεςέυς χοριάτες. Μα πρέπι να πύμε τίν αλίθια ότι ςε μας, ςτο κρατικό απαράτ—κε ςτα όργανα τις ικονομίας, κε ςτα όργανα τις δίκιςις—ιπάρχυν πολί ακόμι παλιί τςινόβνικι, παλιί ςπετςιαλίςτες, πολί πυ βγίκαν απο τις εχτρικές-μας τάκςες.

Πολί απ' αφτύς τυς ανθρόπυς ίνε ποτιζμένι με το πνέβμα τις ατομικίς ιδιοχτιςίας, νομίζυν ότι ςτον κομυνιζμό θάνε πολί άςχιμα για τυς ανθρόπυς. Τέτιος άνθροπος πρότ' απ' όλα ροτάι: «Θα μπορέςο άραγες ςτον κομυνιζμό να πάρο καλό γρίζο κοςτύμι, τέτιο πυ το θέλο; Δε θα με φορτόςυν μ' άλο κοςτύμι»; Μας ροτά: «Μα μπορό άραγες ςτον κομυνιζμό να διαλέκςο κίνο πυ εγό θέλο; «Πρότα απ' όλα φροντίζι για τ' ατομό-τυ. Δε φροντίζι για τα κινονικά ςιμφέροντα. Δεν κιτάζι ότι μέςα ςτον καπιταλιζμό, μπορί, ο ίδιος να ζι ςε καλί κατικία, να πέρνι το μιςτό-τυ, ίςιχα να εκςιπιρετί, μα γίρο έμα γίνετε, γίρο — φτόχια, ι άνθροπι βαςανίζυντε απτιν αθλιότιτα, απτο κρίο, απτιν πίνα. Αφτό δεν τον ενδιαφέρι. Τέτι ίνε εκατομίρια.

Εχυμε πολύς ανθρόπυς πυ δε θέλυν να ενδιαφερτύν με κινονικά ζιτίματα, για τυς οπίυς τα ςιμφέροντα τις κινονικίς ζοίς, ι ιπόθεςι τον εκμεταλεβομένον κε καταπιεζομένον ίνε τιποτένια πράματα.

Τέτιυς ςιντρόφυς έχυμε εκατομίρια, κι' όχι μόνο ανάμεσα ςτυς εκςοκοματικύς. Ιπάρχυν τέτιι κι' ανάμεσα ςτυς κοματικύς, ιπάρχυν τέτιι κι' ανάμεσα ςτυς κομςομόλυς, ιπάρχυν τέτιι κι' ανάμεσα ςτυς πιονέρυς. Αφτί ι άνθροπι ίνε κςένι προς τιν ιπόθεςι-μας. Απ' εδό αναπτίςετε ο μπιυροκράτις, απ' εδό αναπτίςεςε ο άνθροπος, πυ ίνε ικανός ςε κάθε λεφτό για τι διαφίλακςι τυ καναρινιύ ςτο ςπίτι-τυ να προδόςι τα ςιμφέροντα τις προλεταριακίς επανάςταςις, να προδόςι τα ςιμφέροντα τυ προλεταριάτυ.

Νά γιατί εμίς μαζί-ςας αν θέλυμε επιτιχεμένα ν' αγονιςτύμε με τυς καπιταλιςτές όλυ τυ κόζμυ, αν θέλυμε πραγματικά να διμιυργίςυμε τον κομυνιζμό, — κι' αφτό το θέλυμε — πρέπι ν' αγονιςτύμε ενάντια ς' όλα τύτα τα ςινίθια, μ' όλες τύτες τις έκςες, πυ μας μπολιάζι ι παλιά μπυρζυαζικί κυλτύρα. Αφτί ι μπυρζυαζικί κυλτύρα ίνε δινατί κι' άδικα μερικί νομίζυν ότι αφτό ίνε τιποτένιο πράμα πυ δεν ακςίζι τον κόπο να κάνυμε λόγο γι' αφτί.

Οχι ςίντροφι, τον οχτρό πρέπι να τον κςέρυμε, πρέπι να καταλάβυμε τι δίναμί-τυ, κι' ο οχτρός ίνε πολί δινατός, ζι πια πολά χρόνια, τιν κυλτύρα-τυ τι ςφιριλατύςε κε τιν ατςάλονε, κι' αφτί ι κυλτύρα μολίνι πολύς απτις γραμές-μας.

Μπροςτά-μας ςτέκετε ριζικό ζίτιμα: Θα μπορέςυμε να διαφιλάκςυμε το προλεταριακό-μας κράτος ςαν προλεταριακό κράτος, να μπάςυμε μέςα ς' αφτό, αν θα επιδρύμε κάθε χρόνο ςε δεκάδες κε χιλιάδες προλετάριυς αγονιςτές, προλετάριυς εργάτες;

Θ' ακύςατε πιθανό για τιν ιπόθεςι τον οριχίον. Σίντροφι, επιτρέπςατέ-μυ να ςας πο ότι τέτιες ιπόθεςες τον οριχίον, τέτιες προδοςίες πυ ίχαμε ςτο Ντομπάς, ίχαμε ακόμι ςε πάρα πολύς κλάδυς τις βιομιχανίας, κε ςτυς ςιδιροδρόμυς κε ςτι χιμικί βιομιχανία κε ςε πολύς άλυς κλάδυς. Αφτό, ςίντροφι ςιμένι ότι ςε μας, ςτιν ικονομία-μας, κάθυντε άνθροπι, πύνε ενάντια ςτο χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ, πύνε γενικά ενάντια ςτο ςοςιαλιζμό, ίνε για τιν επιςτροφί τυ καπιταλιζμύ, ινε για τιν επιςτροφί τις εκμετάλεψις, ίνε για τιν εκμιδένιςι τυ ςοβιετικύ καθεςτότος. Νά γιατί για μας μαζί με ςας το ζίτιμα τις αλαγίς-τυς ίνε ζίτιμα αποφαςιςτικό.

'Εχυμε τόρα πολύς εργάτες στο απαράτ-μας, μα πια ίνε ι ατιχίατυς; Ι ατιχία-τυς ίνε στο ότι δεν ίνε αρκετά γραματιζμένι, αρκετά εκπολιτιζμένι. Εγό για παράδιγμα βρίσκυμε επί κεφαλίς τραστ κι' ο ενζινιέρος-μυ προτίνι το σχέδιο τυ χτίσιμυ κάπιυ οριχίυ, δίνι κάθε ίδυς μαθιματικύς ιπολογιζμύς. 'Ιμε καλός μπολσεβικος, ιμε καλος επαναστάτις, ίμε ενάντια στις προδοσίες, θέλο να χτίσυμε το οριχίο πιό γρίγορα κε όσο το δινατό καλίτερα, μα αν ίμε λιγογραματιζμένος· αν δεν κσέρο αφτί τι δυλιά μπορί να με κσεγελάσι.

Κε σίντροφι πολύς γελύσαν έτσι, όσυς θέλετε γελύσαν. Νά γιατί για μας μαζί με σας στέκετετε τόρα βασικό ζίτιμα: να δόσυμε γραματιζμένα, μορφομένα, επαναστατικά μπολσεβίκικα στελέχι χτιστόν! Χορίς στελέχι χτιστόν, τον σοσιαλιζμό, σίντροφι, δεν θα τον χτίσυμε.

Ας πάρυμε παράδιγμα: Διμιυργύσαμε τον Κόκινο στρατός. Κι' όμος πόσες προδοσίες ίχαμε μέσα στον Κόκινο στρατό! Σις βέβεα δεν μπορίτε να κσέρετε, σίντροφι, σις μόνο απτιν ιστορία μπορίτε να κρίνετε, μα εμίς το θιμύμαστε απτον εμφίλιο πόλεμο, απτο 1918. Νά πέρνις τιλεγράφιμα: επιτίθεντε ι τσεχοσλοβάκι στο Καζάν, ί επιτίθετε ο Καλέντιν σ' οριζμένο μέρος τυ μέτοπυ. Ο στρατός αποτελίτε από εργάτες, πϋνε έτιμι ν' αγονιστύν, να παλέψυν, μα νά άκσαφνα ο γενεράλος πίρε κε μας πρόδοσε Το σίνταγμα, ι μεραρχία τσακιστίκανε, ο στρατός φέβγι, ο οχτρός καταλαβένι τι μια ίστερα απτιν άλι πόλι, όλα κατά τα φενόμενα χάνοντε. Κε τότες βάζαμε μπροστά-μας το κχθίκο: να δόσυμε δικύς-μας εργάτες κε χοριάτες κομαντίρυς!

Τόρα στο στρατό-μας έμιναν μόνο λίγι παλιί οφιτσέρι, κι' αν έμιναν, ίνε τέτιι πϋνε αφοσιομένι σε μας, πυ απόδικσαν ότι θέλυν μαζί-μας να δυλέβυν· το ίδιο κι' εδό, στιν ικονομία. Πρέπι να βάλυμε καθίκο-μας στο διάστιμα 5 — 10 χρόνον να διμιυργίσυμε δικά-μας στελέχι ινζινιέρον, τεχνικόν, μαστόρον γραματιζμένον κι' εκπολιτιζμένον εργατόν. Τότες μόνο θάμαστε ασφαλιζμένι ότι δε θάχυμε προδοσίες.

ΝΑ ΘΙΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΒΡΙΑΝΙ ΜΕΡΑ

Ο καθένας από μας μπορί να ιποτιμά το ρόλο τυ πεδικύ κινίματος να μι καταλαβένι το ρόλο αφτύ τυ πεδικύ κινίματος. Πολὶ ζυν με τι ςιμερινί μέρα, ίνε απαςχολιμένι κε δε βλέπυν τιν αβριανὶ μέρα, κιτάζυν το πεδικό κίνιμα έτςι: «Νά ςλιοτ, ίρθανε πιονέρι. Πεχνιδι διαςκέδαςι για τα πεδιά!». Μ' αφτί καταλαβένυν ότι κίνος πύνε ςίμερα πεδί, άβριο θάνε πια μεγάλος άνθροπος. Δεν προφτάνις να καλοκιτάκςις, κε νά δέκα χρόνια πέραςαν κιόλας.

Κι' όμος μας φένετε, πος ι επανάςταςι μόλις έχι γίνι, ακόμι ζύμε με τις ανάμνιςες τυ 1917. Μ' απτο 1917 πέραςαν κιόλας 12 χρόνια. Κε κίνος πυ γενίθικε ςτα 1917 ίνε τόρα 12 χρόνον. Κι' ίςτερα από 6 χρόνια θάνε πια 18 χρόνον, κι' όχι μόνο θάχι απὲτιςεξ, μα θα γίνι πια, ίτε δραςτίριος βοιθός ίτε δραςτίριος οχτρός.

'Ιτε αφτό το πεδί θα ανατρὲφετε ςαν κομυνιςτίς, ςαν μπολςεβίκος, ςαν επαναςτάτις, πυ θα ςυ ίνε βοιθός, ίτε θα πι: «τι μυ λέτε γα κὰπια επανάςταςι. Τιν επανάςταςι δεν τιν ιδα αφτίν τιν επανάςταςι δεν τιν κςέρο, ίμυνα τότες ςτο κρεβάτι, ί περπατύςα κάτο από τα τραπέζια, όταν τιν κάνατε· ςις τόρα έχετε διςκολίες, μα εγό τόρα θέλο να ζίςο».

Κ' ι δίςκολίες-μας ίνε πολὲς· δεν πρὲπι να τα κςεχνύμε όλα με τις επιτιχίες. Εχυμε — αθλιότιτα, ι κατικίες δεν μας φτάνυν. Γιατί; Γιατί πρέπι να φτιάκςυμε μεγάλα εργοςτάςια, μα τα καπιτάλια-μας ίνε λίγα, κε καπιτάλια ι κςὲνι καπιταλιςτές δε μας δίνυν.

Χτίζυμε ςίμερα μεγάλο εργοςτάςιο, μ' αφτό το εργοςτάςιο ςίμερα προιόντα δε μας δίνι, θα μας δόςι μόνο ίςτερα από 3 — 4 χρόνια· μα ςίμερα τα προιόντα δεν φτάνυν. Ο πατέρας κερδίζι: άλος—100 ρὺβλια, άλος—80, άλος—120, κι' άλος—40—50 ρὺβλια. Δε φτάνι ότι θέλι το πεδί. Ερχετε ςτο ςπίτι, ι μάνα φονάζι: ςτο ότςερετ πρέπι να ςταθίς, το ςπίτι ίνε άςχιμο. Πολές διςκολίες· το φος δε φτάνι. Ερχετε ο χιμόνας, ζεςτά παπύτςια δεν έχυμε, ζεςτά ρύχα δεν έχυμε. Ολα αφτά πιέζυν. Σ' αφτά όλα

άραγες δεν παρουσιάζοντε κάποτες πεσιμιστικές διάθεσες; Αν δε θα διαπεδαγογύμε τα πεδιά, αν δε θα δυλέβυμε για τιν ανατροφί-τυς, αν το πεδί 10 — 12 χρόνον δε θα καταλάβι ότι όλες αφτές ι δισκολίες ίνε προσορινές, ι καταστασί-μας θάνε πολί βαριά.

Σίμερα ίνε ακόμα δίσκολα, μα κσέρυμε ότι καπιταλιστές δεν έχυμε. Οτι κερδίζυμε ίνε για το καλό τυ λαύ. Ολα μέσο τις φάμπρικας πάνε στο λαό, ι μεγάλι σοδιά πάι στον εργάτι κε τον χοριάτι. Σίμερα τα σκολιά δε φτάνυν. Ιστερα από 5 χρόνια θάχυμε. Σίμερα έχυμε ότσερετ, ίστερα από ένα-διο χρόνια δε θάχυμε. Σίμερα το μεροκάματο ίνε ακόμα μικρό, μα χρόνο με το χρόνο αφκσάνυμε το μεροκάματο κε σίμφονα με το πεντάχρονο θ' αφκσίσυμε το μεροκάματο 70 %.

ΚΑΤΟ ΑΠΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΝΑ ΚΑΤΑΧΤΑΤΕ ΤΙ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙ ΕΠΙΣΤΙΜΙ

Βέβεα δισκολίες έχυμε πολές, κε δεν ακσίζι να παρυσιάζετε μεγάλες απέτισες στο κράτος, στο κόμα, στο κομσομόλ στυς πατέρες κε τις μιτέρες-σας. Πρέπι να λογαριάζετε τις δίσκολές-μας σιθίκες, πρέπι με κάθε τρόπο να βοιθάτε το κράτος κε το κόμα.

Δε θα πο για όλες τις πρότασες. Εγό, για παράδιγμα λογαριάζο ολότελα σοστί τιν απέτισι-σας, να κσεχορίσι το κόμα-μας ανθρόπυς στα τάγματά-σας. Βέβεα άμεσός-σας καθοδιγιτίς παραμένι το κομσομόλ. Το κομσομόλ ίνε ο άμεσος καθοδιγιτίς τυ πιονέρικυ κινίματος, γιαφτό κε πρέπι να το καθοδιγί. Οπος κε νάνε δε σιμφονό ότι το κόμα πρέπι να δόσι πολί μεγάλι προσοχί σε σας. Εχετε αρκετά πολύς παλιύς μπολσεβίκυς, πυ σάν βρίσκυντε μαζί με τυς κομσομόλυς μέσα στα τάγματά-σας, πρέπι νάνε όχι κομαντίρι αλά σίντροφι. Θα δυλέβυν μαζί-σας, να σα βοιθύν να σινδεθίτε με τι μεγαλίτερι γενιά, να πάρετε αππιν μεγαλίτερι γενιά το καλίτερο, όλες τις παράδοσες, πυ ιπάρχυν σ' αφτί κε ν' αγονιστίτε μαζί με τιν παλιά γενιά για τι λενινιστικί επιστίμι, ν' αγονιστίτε ενάντια σε κάθε παρέκλισι.

ΠΙΟΤΕΡΙ ΚΙΝΟΝΙΚΙ ΠΡΟΤΟΒΥΛΙΑ

'Ιμε σίμφονος ότι πρèπι να βοιθάμε τα τάγματα τυ χοριύ, μα θäθελα ς' όλι-ςας τι δυλιά να πάρετε από μας κάθε-τι το καλίτερο, κε να μιν πάρετε τις μπιυροκρατικές σινίθιες.

Πός κάνατε το ςλιοτ; Στιν αρχί προιποθέτατε να πάρετε χρίματα, να οργανόςετε κινόβιο — όλα σίμφονα με τυς κανόνες. Αφτό ìνε èφκολο: καπικάκια να πάρετε, κινόβιο να οργανόςετε. αφτό δεν èχι καμιά ςκοτύρα. 'Ιςτερα δεχτίκατε τέτια πρόταςι: να κάνετε τèτια καμπάνια, πυ ι πιονέρι να ζύνε μαζί με τυς εργάτες. Μαζί-ςας δεν κυβέντιαςα γι' αφτό το ζίτιμα κε δεν κςέρο κατά πόςο πέτιχε αφτί ι ιδèα, μα κατ' εμένα κατά πόςο άκυςα πέτιχε κε πέτιχε μάλιςτα θαβμάςια. Σινδεθίκατε με τυς εργάτες, ι εργάτες ςινδέθικαν μαζί-ςας. Τί ςιμένι αφτό; Αφτό ςιμένι πος έτςι κάνατε τι δυλιά-ςας πολί κινονικί. Πρέπι ν' αφίςετε τις ιδèες: «να πέρνετε έτιμα», κìνος πυ τα πέρνι èτιμα, δε μαθèνι ςτιν πράκςι, ςτι δυλιά. Πρέπι να πέρνετε όχι έτιμα, αλά να δίχνετε κινονικί προτοβυλία, πρέπι να δυλέβετε.

Για τιν ικονομικί κατάςταςι. Σοςτά ςικόςατε αφτό το ζίτιμα: πρέπι να διμιυργίςυμε φόντια δυλιάς ανάμεςα ςτυς πιονέρυς. Αφτί ι ιδέα ìνε ςοςτί. Μα ςις ι ίδιι πρέπι να διμιυργίςετε αφτό το φόντο. Σιδεθίτε με τα επαγγελματικά σοματία· ςιδεθίτε με τις ικονομικές οργάνοςες, κάνετε τυς ανθρόπυς να ενδιαφερτùν με τι δυλιά-ςας, ςιδεθίτε με κίνυς τυς γονιύς, πυ μπορύν να διμιυργίςυν φόντο,—με μια λèκςι τραβίκςτε από διάφορυς δρόμυς. Κρίνοντας απτις οδιγίες πυ δίνανε εδό, κι' απτι ςιζίτιςι, πίρατε ςοςτό δρόμο για τιν ανάπτικςι τις κινονικίς προτοβυλίας ανάμεςα ςτυς πιονέρυς. Ι παρατίριςί-μυ γι αφτό το ζίτιμα καθόλυ δε ςιμένι μομφί για όλι-ςας τι γραμί, για όλο το δρόμο πυ πίρατε. Μα κάποτες έχυμε γραμί ςοςτί κε δυλιà άςχιμι. Κάποτε διιγόμυνα ότι ςε μια κοματικί κομφερέντςια μίλιςε ένας υκρανέζος κομυνιςτίς χοριάτις πάνο ςτον απολογιζμό τις επιτροπίς τυ όκρυγ τυ κόματος κε ίπε: «'Οςο για τι γραμί, ι γραμί ίνε ςοςτί, όςο όμος για τι δυλιά· ύτε μια δεκάρα δεν αχ.ίζι». 'Ετςι ςιμβένι κάποτες ςε μας κε ςτι δυλιά ανάμεςα ςτυς μεγάλυς κε ςτι δυλιά ανάμεςα ςτυς μικρύς.

Ι αφτοκριτική, πυ αναπτίχσετε, ίνε σοστί. Πρέπι να τι σινεχίσετε κε στο μέλο. Μ' απετύμε αφτί τιν αφτοκριτικί να τιν εφαρμόσετε κε σε σας, κε στο σχολιό, κε στι δυλιά — ς' όλα. Ιπάρχι ένα αμάρτιμα στυς ανθρόπυς. Αφτό ίνε ο εγοιζμός, ι περιφάνια, ι καφχισιά. «Ε σί μι με πιράζις, μι με κριτικάρις». Μίπος ανάμεσα σε σας, τυς πιονέρυς, δεν ίνε αναπτιγμένο αφτό; Μίπος δεν τιχένι ο ένας να πι στον άλο: «Πίγενε στο διάολο· τι μυ φορτόνεσε;», τον άλο τον κριτικάρι πρόθιμα, μα όταν τον κριτικάρις, τότες αμέσος σε στέλι στο διάολο. Γι' αφτό χριάζετε ν' αγονιστύμε μ' αφτά, ν' αναπτίχσυμε τιν αφτοκριτικί κε να σιμπικνόνυμε πιο σφιχτά τις γραμές-μας.

Να θιμάστε, ότι ίστε κίνος ο στρατός, πυ θα σιντελέσι το έργο πυ άρχισε εδό κε δεκάδες χρόνια, κίνο το έργο για το οπίο ι άνθροπι αγονιζότανε, για το οπίο ι άνθροπι σάπιζαν στις φιλακές, κίνο το έργο για το οπίο κε τόρα δυλέβι το κόμα-μας. Πρέπι νάστε κίνι, πυ θα σιμπλιρόνυν τις γραμές τυ κόματός-μας, τις γραμές τυ κομσομόλ. Γι' αφτό πρέπι ν' ατσαλοθίτε σαν επαναστάτες σαν αγονιστές.

Επιτρέπσατέ-μυ σίντροφι, τελιόνοντας τον λόγο-μυ, να εκφράσο τιν πεπίθισι ότι κίνες ι ελπίδες πυ τρέφι το κόμα για σας, θα τις δικεόσετε με τιμί. Επιτρέπσατέ-μυ, να πο μαζί-σας: Ζίτο ι παλιά μπολσεβίκικι φρυρά, ζίτο ι δοκσαζμένι βάρδια, ι νέι - μας μπολσεβίκι — Πιονέρι!

ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ

ΑΠΤΙ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ XVI ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΥ ΠΚΚ (μπ.)

Στο πιονέρικο κίνιμα δε δίνετε αρκετί προςοχί όχι μόνο απτυς κομςομόλυς, αλά κι' απτο κόμα. Ι πιονέρι κάνυν μεγάλι δυλιά στο τράβιμα τον γονιόν-τυς ςτι ςοςιαλιςτικί άμιλα κε μ' αφτό κςιπνύν, ςπρόχνυν τυς παθιτικύς εργάτες. Το κόμα-μας πρέπι να δίνι πιότερι προςοχί ςτιν κομςομόλικι κε πιονέρικι δυλιά. Ι οργάνοςες τυ κομςομόλ κε τον πιονέρον αναδιοργανόνυνταν αρκετά επιτιχιμένα κε προςαρμοζόντανε προς το πρόβλιμα: «να ςτραφύμε προς τιν παραγογί». Το κομςομόλ τόρα τελεφτέα ςικόνι αφτί τι δυλιά-τυ ςε μεγάλο ίπςος όχι μόνο ος προς το μαχιτικό κίνιμα μα κε τα μέτρα τις ρασιοναλιζάτςιας.

- Χριάζετε μόνο να δόςυμε πολί πιότερι προςοχί ςτο ζίτιμα τις ανατροφίς τον πιονέρον, ςτο ζίτιμα τις οργάνοςίς-τυς.

ΚΕ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΝΙΚΟΚΙΡΙΔΕΣ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ

ΑΠΤΙΝ ΕΚΘΕΣΙ ΣΤΟ ΙΧ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ

Ενοίτε, ότι ι κομυνιςτές κ' ι κομςομόλι δεν πρέπι ν' αποςπάζοντε απτιν πολιτικί. Ινε φανερό, ότι ο κομςομόλος πρέπι να πέρνι μέρος ςτιν πραχτικί δυλιά. Μα πρέπι να μάθυμε κι' ακόμα να μάθυμε. Μόνο τότες ι κομςομόλι-μας πραγματικά θ' αναπτίςοντε ςαν πραγματικί χτίςτες τυ κομυνιζμύ. Σίς, ςίντροφι, κομςομόλι κε πιονέρι, αςφαλός θα ζίςετε ος τον κομυνιζμό. Ι κομςομόλι κ' ι πιονέρι πρέπι νἄνε ι πιό δραςτίριι χτίςτες τις κομυνιςτικίς κινονίας.

Το ζίτιμα τον ςτελεχόν ίνε ένα απτα κεντρικά ζιτίματα. Ι Κεντρικί επιτροπί τυ κόματος έδοςε ς' αφτό το ζίτιμα εχςεριτικί προςοχί. Σε μας τόρα διδάςκοντε εκατοντάδες χιλιάδες ςίντροφι· το ζίτιμα εδό ίνε για τα τέμπα κε τιν πιότιτα τις μόρφοςις. Πρέπι ο ινζινιέρος πυ θα βγί απτο ΒΥΖ. νἄνε πραγματικός ινζινιέρος, κι' όχι «άνθροπος με δίπλομα». Διπλοματύχι ινζινιέρι χορίς γνόςες δε μας χριάζοντε. Εμίς δεν έχυμε πεδιά τις μαμάκας κε τυ πατεράκι, πυ προςπαθύν να πάρυν διπλόματα· ςε μας χριάζοντε ινζινιέρι πυ μπορύν να οργανόςυν τιν παραγογί. Κι' έδο το κομςομόλ πρέπι να πέχςι τετράςτιο ρόλο. Το πρόβλιμα τον ςτελεχόν για το κομςομόλ, ι προετιμαςία τον ςτελεχόν, ι διαπεδαγόγιςί-τυς ς' όλυς τυς κλάδυς τις παραγογίς, αρχίζοντας απτα ικονομικά ιδρίματα, κε τελιόνοντας με το εργοςτάςιο, τι τςέχα, ίνε ένα από τα κεντρικά καθίκοντα.

Ι πιονέρι μαθένοντας ςτα ςκολιά, ςιμετέχυν ταφτόχρονα ςτο ςοςιαλιςτικό χτίςιμο. Το καθίκο ίνε να προετιμάςυμε το νέο άνθροπο κε ιδεολογικά κε τεχνικά, οπλιζμένο με γνόςες. Στιν προετιμαςία τον ςτελεχόν ίνε ανάνκι να δόςυμε τεράςτια προςοχί. Αναπτίςοντε ςε μας νεαρά ςτελέχι, πρέπι να τα πλυτίςυμε με τις ανάλογες γνόςες. Τιν εχςυςια τιν καταχτίςαμε κε νομίζο ότι ο κάθε κομςομόλος ίνε πιζμένος ότι αφτί τιν εχςυςία κανένας δε θα μας τιν πάρι πίςο.

Το κομσομόλ πρέπι να πάρι πιο δραστίριο μέρος ς' όλι τι δυλιά για τιν καλιτέρεψι τυ κρατικύ μιχανιζμύ, για το ξεριζομα τυ κάθε σάπιυ, πυ δύλιαξε σε ξεχοριστύς κρίκυς, κε για τιν αντικατάσταςί-τυς με νέυς ζοντανύς ανθρόπυς. Νά τόρα έχυμε εκλογές τον σοβιέτ. Το κόμα έβαλε καθίκο να διεξάγι τις εκλογές τον σοβιέτ έτςι πυ νάδιναν όθιςι στι ριζικί καλιτέρεψι τις δυλιάς τον σοβιέτ κε τυ κρατικύ μιχανιζμύ, στι στροφί τον σοβιέτ προς τα κολχόζια, προς τιν παραγογί, για να σταθύν τα σοβιέτ επί κεφαλίς τις σοσιαλιστικίς άμιλας κε τις μαχιτικότιτας. Σ' όλι αφτί τιν προεκλογικί καμπάνια το κομσομόλ πρέπι να πέξι ρόλο όχι μόνο δίναμις, πυ βοιθά το κόμα να οργανόσι τις μάζες, μα κε οργάνοσις πυ μπορί ν' αναδίξι εκατοντάδες κε χιλιάδες νέυς ικανύς εργάτες κε κολχόζνικυς στα σοβιέτ. Το κομσομόλ πυ έχι 3 εκατομίρια, κ' ι πιονέρικι οργάνοσι 4 εκατομίρια — το όλο 7 εκατομίρια — νά αφτός ίνε κίνος ο στρατός πυ θα χτίσι τον κομυνιζμό, νά αφτός ίνε κίνος ο στρατός πυ πρέπι να βοιθίσι κε θα βοιθίσι το κόμα πιο γρίγορα να φτάσι κε να ξεπεράσι τις καπιταλιστικές χόρες. Ι οργανομένες-μας δίναμες ίνε 11 εκατομίρια μέλι τον επαγγελματικόν σοματίον, 9 εκατ. μέλι τυ Ασοβιαχίμ κε τις ΜΟΠΡ, πιότερο από 1 εκατ. ντεπυτάτι στα σοβιέτ, 3 εκατ. κομσομόλι, 4 εκατ. πιονέρι, πυ αναπτίσυντε μ' όρεξι χτίστες τις κομυνιστικίς κινονίας, κε σαν σιμπλίροσι όλυ αφτύ, τυ στρατύ ίνε το οργανομένο, το καλίτερο στον κόζμο προλεταριακό κόμα πυ έχι πάνο-κάτο 2 εκατομίρια μέσα στις γραμές-τυ,—το κομυνιστικό-μας κόμα τον μπολσεβίκον.

'Ολος αφτός ο στρατός με επί κεφαλίς τιν λενινιστικί Κεντρικί-τυ επιτροπί μας δίνι πλίρι πίστι ότι ο σοσιαλιζμός θάνε νικιτίς.

Σίντροφι κομσομόλι, σίντροφι πιονέρι! Πίγατε με το κόμα. Μαζί μ' αφτό κερδίζετε μια με τιν άλι τις νίκες. 'Υτε βίμα πίσο! Μπροστά με το δικό-σας μπολσεβίκικο κόμα, με τιν Κεντρικί-τυ επιτροπί—κε θα γίνετε νικοκίριδες όλυ τυ κόζμυ!

Το κομσομόλ πρέπι να πάρι πιο δραστίριο μέρος σ' όλι τι δουλιά για τιν καλιτέρεψι του κρατικού μιχανιζμού, για το ξερίζομα του κάθε σάπιου, που δούλιαξε σε ξεχοριστούς κρίκους, κε για τιν αντικατάστασί-τους με νέους ζοντανούς ανθρόπους. Νά τόρα έχουμε εκλογές τον σοβιέτ. Το κόμα έβαλε καθίκο να διεξάγι τις εκλογές τον σοβιέτ έτσι που νάδιναν όθισι στι ριζικί καλιτέρεψι τις δουλιάς τον σοβιέτ κε του κρατικού μιχανιζμού, στι στροφί τον σοβιέτ προς τα κολχόζια, προς τιν παραγογί, για να σταθούν τα σοβιέτ επί κεφαλίς τις σοσιαλιστικίς άμιλας κε τις μαχιτικότιτας. Σ' όλι αφτί τιν προεκλογικί καμπάνια το κομσομόλ πρέπι να πέξι ρόλο όχι μόνο δίναμις, που βοιθά το κόμα να οργανόσι τις μάζες, μα κε οργάνοσις που μπορί ν' αναδίξι εκατοντάδες κε χιλιάδες νέους ικανούς εργάτες κε κολχόζνικους στα σοβιέτ. Το κομσομόλ που έχι 3 εκατομίρια, κ' ι πιονέρικι οργάνοσι 4 εκατομίρια — το όλο 7 εκατομίρια — νά αφτός ίνε κίνος ο στρατός που θα χτίσι τον κομουνιζμό, νά αφτός ίνε κίνος ο στρατός που πρέπι να βοιθίσι κε θα βοιθίσι το κόμα πιο γρίγορα να φτάσι κε να ξεπεράσι τις καπιταλιστικές χόρες. Ι οργανομένες-μας δίναμες ίνε 11 εκατομίρια μέλι τον επανκελματικόν σοματίον, 9 εκατ. μέλι του Ασοβιαχίμ κε τις ΜΟΠΡ, πιότερο από 1 εκατ. ντεπουτάτι στα σοβιέτ, 3 εκατ. κομσομόλι, 4 εκατ. πιονέρι, που αναπτίσουντε μ' όρεξι χτίστες τις κομουνιστικίς κινονίας, κε σαν σιμπλίροσι όλου αφτού, του στρατού ίνε το οργανομένο, το καλίτερο στον κόζμο προλεταριακό κόμα που έχι πάνο-κάτο 2 εκατομίρια μέσα στις γραμές-του,—το κομουνιστικό-μας κόμα τον μπολσεβίκον.

Όλος αφτός ο στρατός με επί κεφαλίς τιν λενινιστική Κεντρικί-του επιτροπί μας δίνι πλίρι πίστι ότι ο σοσιαλιζμός θάνε νικιτίς.

Σίντροφι κομσομόλι, σίντροφι πιονέρι! Πίγατε με το κόμα. Μαζί μ' αφτό κερδίζετε μια με τιν άλι τις νίκες. Ύτε βίμα πίσο! Μπροστά με το δικό-σας μπολσεβίκικο κόμα, με τιν Κεντρικί-του επιτροπί—κε θα γίνετε νικοκίριδες όλου του κόζμου!

Π. Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΒ

ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ

ΤΕΛΙΟΣΑΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ. Σ' ΑΦΤΑ ΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ Ι ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ, Ι ΧΟΡΑ ΤΙΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, Ι ΧΟΡΑ ΠΥ ΧΤΙΖΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟ, ΚΑΤΟΡΘΟΣΕ ΝΑΧΙ ΤΕΤΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΖΜΑΤΑ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΙΑ ΙΝΕ ΕΝΘΥΣΙΑΖΜΕΝΙ Ι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΙ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΙΑ ΕΜΙΝΑΝ ΕΚΠΛΙΧΤΙ ΚΕ ΤΡΟΜΑΚΣΑΝ Ι ΤΑΚΣΙΚΙ-ΜΑΣ ΟΧΤΡΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΖΜΟ.

ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙΣ-ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ-ΤΙΣ ΙΤΑΝ ΚΕ ΙΝΕ ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΟΤΑΤΙ ΣΙΜΕΤΟΧΙ ΑΦΤΥ ΤΥ ΜΕΓΑΛΥ ΧΤΙΣΙΜΥ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ. Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΙΤΑΝ ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ Σ' ΑΦΤΟ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ, Σ' ΑΦΤΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΙΖΜΑΤΙΚΟ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝ.

Ι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΙ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ-ΜΑΣ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ, ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ-ΤΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΙΣ ΚΕ ΤΥ ΑΡΧΙΓΥ ΤΥ ΚΟΜΑΤΟΣ-ΜΑΣ, ΤΥ Σ. ΣΤΑΛΙΝ, ΒΓΙΚΑΝ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΙ ΔΡΟΜΟ ΤΥ ΧΤΙΣΙΜΥ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ. ΔΙΣΚΟΛΙΕΣ ΕΧΥΜΕ ΑΚΟΜΙ ΠΟΛΕΣ, ΜΑ ΑΦΤΕΣ Ι ΔΙΣΚΟΛΙΕΣ ΣΕ ΣΙΝΚΡΙΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΔΕΝ ΙΝΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΜΠΙΚΕ ΣΤΕΡΕΑ, Ι ΔΙΝΑΜΕΣ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΑΝΑΠΤΙΣΥΝΤΕ ΟΧΙ ΜΕ ΜΕΡΕΣ, ΑΛΑ ΜΕ ΟΡΕΣ, Ι ΔΙΝΑΜΙ-ΤΙΣ ΙΝΕ ΑΣΑΛΕΦΤΙ.

ΤΑ ΠΕΔΙΑ-ΜΑΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ ΑΦΤΥ ΤΥ ΙΡΟΙΚΥ ΑΓΟΝΑ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟ, ΜΑ ΚΕ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ ΤΥ ΜΕΓΑΛΥ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΚΣΥΣΙΑ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΓΙΑ ΤΙ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ. ΤΑ ΠΕΔΙΑ-ΜΑΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝ ΑΦΤΟ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ, ΟΤΑΝ ΠΑΝΟ ΣΤΙΣ ΡΑΧΕΣ ΤΟΝ ΠΑΠΥΔΟΝ-ΤΥΣ, ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΜΙΤΕΡΟΝ-ΤΥΣ ΣΦΙΡΙΖΕ ΤΟ ΚΝΥΤΟ ΤΥ ΤΣΙΦΛΙΚΑ, ΤΑ ΚΑΜΤΣΙΚΙΑ ΤΟΝ ΔΙΜΙΟΝ ΤΥ ΤΣΑΡΥ, ΟΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ ΑΝΕΒΕΝΑΝ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΙΚΡΙΟΜΑ ΤΟΝ ΤΣΑΡΙΚΟΝ ΚΡΕΜΑΛΟΝ, ΟΤΑΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠ' ΤΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΥΣ ΑΠ' ΤΥΣ ΠΙΟ ΠΡΟΤΟΠΟΡΥΣ ΤΙΣ ΤΑΚΣΙΣ-ΜΑΣ ΠΙΓΕΝΑΝ, ΑΛΙΣΟΔΕΜΕΝΙ, ΣΤΥΣ ΔΡΟΜΥΣ ΤΙΣ ΣΙΒΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΚΣΟΡΙΑ.

ΑΦΤΟ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΤΟ ΚΣΕΡΥΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΙΝΕ ΠΙΟ ΑΝΤΡΙΟΜΕΝΙ,

ΠΙΟ ΠΙΖΜΕΝΙ Ι ΤΡΙΤΙ-ΜΑΣ ΓΕΝΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΛΕΡΙ ΝΙΚΙ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΕΡΙΟ ΘΡΙΑΜΒΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ.

— ΖΙΤΟ Ι ΠΙΟΝΕΡΙ!

— ΖΙΤΟ Ι ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΟΡΓΑΝΟΣΙ!

— ΖΙΤΟ ΤΟ ΛΕΝΙΝΙΚΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ!

— ΖΙΤΟ ΤΟ Π. Κ. Κ. (μπ) Κ' Ι ΚΕΝΤΡΙΚΙ-ΤΥ ΕΠΙΤΡΟΠΙ!

— ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ.

Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΦ

Ι ΔΥΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΙ ΠΕΡΙΦΑΝΙΑ

ΑΠΑΝΤΙΣΙ ΣΤΟ ΓΡΑΜΑ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ. ΓΕΝΑΡΙΣ 1932

Προς το γραφίο του πιρίνα του τιπογραφίυ τις «Αγροτικίς Εφιμερίδας».

Προς το γραματέα του πιρίνα του ΠΚΚ (μπ.).

Κόπια στο γραματέα τις ΚΕ τις ΠΔΚΕΝ ς. ΛΥΚΙΑΝΟΦ.

Σε μένα αποτάθικε μια πιονέριςα με παράπονο για το τάγμα, πάνο στο οπίο έχι πατρονάτο ο κομςομόλικος πιρίνας του τιπογραφίυ «Αγροτικί Εφιμερίδα». Παραπονιέτε ότι ο κομςομόλικος πιρίνας άςχιμα βοιθάι τους πιονέρους στι δυλιά κ' ιδιέτερα, ότι ος τα τόρα δε δίνυν κανένα ίκιμα στιν πιονέρικι βάςι, κε γι' αφτὸ ι πιονέρι δεν κάνυν καμιά δυλιά, κ' ι βάςι έχι 300 πιονέρυς. Πρέπι χορίς άλο να βοιθίςετε τιν πιονέρικι βάςι, δίνοντας ίκιμα κι' όςο το δινατό γριγορότερα. Νομίζο ότι ο κοματικός πιρίνας πρέπι να το κάνι αφτό αμέςος.

Ίνε πολί άςχιμο όταν πετάτε στιν πάντα τιν πιονέρικι δυλιά. Ίνε ανάνκι κάπος να κιτάζετε τι δυλιά τον κοματικόν κε κομςομόλικον πιρίνον-μας με τους πιονέρυς. Πρέπι έτςι να βάλετε τι δυλιά με τα πεδιά όςτε αφτό νάνε ι πρότι-ςας μπολςεβίκικι περιφάνια κε τα πεδιά να ςας πενύνε για τι δυλιά που κάνετε κι' όχι να παραπονιύντε.

Εδό δεν πρόκιτε για βοίθια, πρόκιτε για το άμεςό-ςας καθίκο κε τιν άμεςί-ςας ιποχρέοςι.

Περιμένο απάντιςι μ' έργα.

Χερετιζμό

I ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΑΝΑΤΡΟΦΙ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ ΙΝΕ ΠΟΛΙ ΣΠΥΔΕΑ ΔΥΛΙΑ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ ΤΥ ΣΤΙ ΣΙΝΕΛΕΦΣΙ ΤΥ ΑΚΤΙΒ ΤΥ ΣΟΚΟΛΝΙΚΥ ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ 1932)

Το καθίκο τυ χτίσιμυ τις δίχος τάκσες σοσιαλιστικίς κινονίας, πυ βάλαμε μπροστά-μας σαν πραχτικό καθίκο τις δέφτερις πιατιλέτκας, με ιδιέτερι οκσίτιτα λανσάρι μπροστά-μας το ζίτιμα τις διαπεδαγόγισις απτι γενιά πυ μεγαλόνι «ολόπλεβρα αναπτιγμένον μελόν τις κομουνιστικίς κινονίας» (Λένιν).

Στο ζίτιμα τυ ανκαλιάζματος τον πεδιόν απτιν πιονέρικι οργάνοσι έχυμε αναφίβολα πολί μεγάλες επιτιχίες. Μα μολοτύτο ακόμι καθιστερί ι διαπεδαγογιστικί δυλιά ανάμεσα στυς πιονέρυς. Το λαικό κομισαριάτο τις μόρφοσις, τα επανκελματικά σινδικάτα κε το κομσομόλ δεν φροντίζυν καθιμερινά για τυς πιονέρυς, για τιν οργάνοσι τις δυλιάς ανάμεσά-τυς κε στα σκολιά.

Τον τελεφτέο κερό ι ΚΕ τυ κόματος-μας πέρνι από τυς πιονέρυς πολά γράματα. Τί γράφυν ι πιονέρι στα γράματά-τυς;

Διστιχός, πιότερο παραπονιύντε για το ότι ι κομσομόλικες κε κοματικές οργάνοσες δε δίνυν προσοχί στα πιονέρικα τάγματα. Δεν τυς δίνυν ικίματα για διαπεδαγογιστικί δυλιά: τα σκολικα ιδρίματα ίστερα απτα μαθίματα με τα πεδιά, χρισιμοπιύντε για τα διάφορα κύρσα κε βραδινά τέχνικυμ για τυς ιλικιομένυς, στα κλυπ δεν επιτρέπυν στυς πιονέρυς να μπυν, κι' άλες φορές πέρνυν μάλιστα απτυς πιονέρυς τα ικίματα τον κλυπ. Καταλαβένετε ότι δίχος ίκιμα ίνε δίσκολο να κσετιλίκσυμε τι δυλιά ανάμεσα στα πεδιά.

Παραπονιύντε ι πιονέρι στα γράματά-τυς κε στο ότι ι πιονεροδιγί-τυς δεν εκλέγοντε καλά: μερικές φορές ι κομσομόλικες οργάνοσες, δεν τυς δίνυν καθόλυ πιονεροδιγύς, άλες φορές δίνυν, αλά ανίκσερυς κε δίχος αφτοριτέτ. Κ' ι κοματικί πιρίνες ιποθέτοντας, ότι ι δυλιά με τυς πιονέρυς ίνε μόνο δυλιά τυ κομσομόλ, σε πολές περίπτοσες καθόλυ δε σκέφτυντε γι' αφτό τον κλάδο τις μπολσεβίκικις διαπεδαγόγισις.

Ι πιονεροδιγί δε βλέπυν καθόλυ βοίθια απ' τυς κοματικύς πιρίνες, πάρα πολί λίγο απτις κομσομόλικες οργάνοσες κ' ι δυλιά τον πιονεροδιγόν ίνε πολίπλοκι κε δίσκολι.

'Οταν δυλέβυμε με τα πεδιά πρέπι να κςέρυμε να τα πλι-
ςιάζυμε, να κςέρυμε ποῦ να τα κάνυμε να ενδιαφερτύν, πρέπι να
βάλυμε τι δυλιά έτςι, όςτε το πεδί ν' αναπτίςετε, να επικινονί με
τιν κινονικο-πολιτικί ζοί, κε ταφτόχρονα πρέπι να φιλάγυμε τιν
ιγία-τυ. Ι απόφαςι τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) για να μι παραφορτό-
νυντε τα πεδιά με μαθίματα κε ςινέλεφςες, έγινε δεχτί απτα πε-
διά πολί ζοντανά — Θάχυν πιότερο λέφτερο κερό. Κ' ι πιο μικρί
λένε: «Κε τί θα κάνυμε;» Αποδίχτικε πος αφτί ι ίδιι μπένυν
ςτι διάθεςι-τυς. Τα πεδιά θέλυν να δυλέβυν.

Αν θα παρακολυθίςετε τα πεδιά, τότες θα βρίτε μέςα ςτις
διάθεςές-τυς το αντικαθρὲφτιζμα όλον κίνον τον διαθέςεον, πυ ιπάρχυν
ςε κςεχοριςτύς εργάτες, ιπάλιλυς, κολχόζνικυς, χοριάτες-μονονικο-
κίριδες. Ι άποψςες κ' ι διάθεςες κίνυ τυ μὲρυς τον πεδιόν, πΰνε
ςιδεμένι με κίνυς πυ βγίκαν απτι μικρο-μπυρζυαζία, από μέςα απτιν
προεπαναςτατικί ιπαλιλία, απτα κομάτια τον πρόιν κιρίαρχον τά-
κςεον, μεταδίνυντε ς' οριζμένο βαθμό κε ςτα πεδιά αφτόν τον
ιχογενιόν, κι' απ' αφτά μπένυν μέςα ςτο πεδικό περιβάλο κε γί-
νυντε εςθιτά.

'Ετςι λιπόν ι πιονέρι δε χριάζυντε τιν κοματικί διαπεδαγό-
γιςι; 'Αραγες δικὲομα γι' αφτί τι δυλιά έχυν μόνο ι «γενάτι»
'Ινε γνοςτό ότι ι πιονέρι — ίνε το ςτίριγμά-μας: χτες ίταν
πιονέρας ςίμερα ίνε κομςομόλος, κι' άβριο θάνε κοματικός.

Εδό το ζίτιμα για τι διαπεδαγογιςτικί δυλιά ίνε πιο πολίπλο-
κο, παρά ανάμεςα ςτυς κομςομόλυς, ί ανάμεςα ςτυς κοματικύς,
γιατί αφτί ίνε πεδιά, γι' αφτά χριάζετε αλιότικος τρόπος πλιςιά-
ζματος, κε ς' αφτό το ζίτιμα δε δόθικε αρκετί προςοχί.

Το Μάι τελιόνυν τα δεκάχρονα τις ίπαρκςις τις πιονὲρικις
οργάνοςις. Πρέπι γίρο ς' αφτό το ιοβιλέο ν' αναπτίκςυμε πλατιά
δυλιά ανάμεςα ςτις κοματικὲς, τις κομςομόλικες, τις ςινδικαλιςτικές,
τις ςοβιετικές κε ς' όλες τις μαζικές προλεταριακές οργάνοςες, για
να πετίχυμε αποφαςιςτικί ςτροφί ςτι δυλιά ανάμεςα ςτα πεδιά. Πρέ-
πι να τελιόςυμε με τιν οπορτυνιςτικί ιποτίμιςι τις τεράςτιας πο-
λιτικίς ςιμαςίας αφτύ τυ ζιτίματος, πυ ιπάρχι ςε μερικές οργάνοςες.

— Για πιο πράμα πρέπι ν' αγονιςτύν τόρα όλες ι οργάνοςες, δυ-
λέβοντας ανάμεςα ςτυς πιονέρυς;

Πρέπι ν' αγονιςτύν πρότα-πρότα, για τι ςινιδιτί πιθαρχία ςτο
ςχολιό· δέφτερο, γιά να καταχτίςυν, ς' αρκετό βαθμό τις κινονικο-
μορφοτικὲς γνόςες, κε για τιν πιότιτα τις μάθιςις· τρίτο, για τι

ςοςτί οργάνοςι τυ λέφτερυ χερύ τον πεδιόν έκςο απτο ςχολιό· τέταρτο, για το τράβιγμα τον πεδιόν ςτι δραςτίρια ςιμετοχί ςτιν κινονικο-πολιτικί δυλιά· πέμτο, για τις κανονικές ςιθίκες τις δυλιάς κε τις ανάπαψςις τον πιονέρον κε τον μαθιτόν.

Πρέπι πάντα να θιμύμαςτε τις ιπόδικςες τυ ς. Λένιν:

> «Ίςια-ίςια αφτί, τύτι ι νεολέα θα τελιόςι, θα πραγματοπιίςι τον κομονιζμό, ίςια-ίςια αφτί θα διεκςάγι ακόμι τυς αγόνες για τον κομονιζμό, κι' αφτύς τυς αγόνες πρέπι να τυς αντικρίςι δινατί, γερί, μ' ατςαλένια νέβρα κε ςιδερένια μιόνια».

Καταλαβένετε, ότι το καθίκο τις κομονιςτικίς διαπεδαγόγιςις τον πεδιόν, πυ ανάλαβε το λενινιςτικό κομςομόλ, ίνε ζίτιμα όχι μόνο τον κςεχοριζμένον αππτυς πιρινες πιονεροδιγόν, μα όλον τον κομςομόλικον οργανόςεον ςτο ςίνολο, (κι' όχι μόνο τον κομςομόλικον οργανόςεον).

Για να εχτελέςυμε με τιμί αφτό το καθίκο ι κομςομόλι, ι ίδιι πρέπι νάνε πολιτικά γραματιζμένι εργάτες. Πος αλιότικα μπορύν να διαπεδαγογύν με το λενινιςτικό πνέβμα τι βάρδια-τυς;

Μ. Ι. ΚΑΛΙΝΙΝ

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ

(ΑΠΤΙ ΣΙΛΟΓΙ "ΤΟ ΠΕΔΙΚΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ„ "ΜΑΛΑΝΤΑΓΙΑ ΓΒΑΡΝΤΙΑ„ ΕΚΔΟΣΙ 1926)

Το κίνιμα τον νέον πιονέρον έχι τεράστια σιμασία. Φέρι μαζί-το τα βλαστάρια τις νέας ζοίς, διμιουργί νέον άνθροπο, τον ενόνι απτα πιο νεανικά-το χρόνια με τα σιμφέροντα τυ προλεταριάτυ κε τον πανκόζμιο-τυ αγόνα για τον κομυνιζμό.

Εδό κι' ενάμιςι χρόνο ς' όλι τιν 'Ενοςι τόλο ίχαμε 5 χιλιάδες νέυς πιονέρυς. Φέτος αφτός ο αριθμός αναπτίχτικε πιότερο από 300 χιλ. Αλίθια, κι' αφτός ο αριθμός ίνε ελάχιστος για όλι τιν 'Ενοςι με τον πολιεκατομίριο πλιθιζμό-τις· μα θα μεγαλόνι από χρόνο σε χρόνο, αν θα δόςυμε ς' αφτό το κίνιμα πιότερι δίναμι κε προςοχί, παρά όςο δίναμε ος τα σίμερα.

Ιδιέτερα λίγο ανκίκςαμε το χοριό με το πιονέρικο κίνιμα. Ι ιδιέτερες ςιθίκες τις ζοίς τυ χοριύ, ι αποκέντροςι κ' ι απομάκριςίτυ απτα βιομιχανικά κέντρα κε τις πόλες, βάζυν τα πεδιά τυ χοριύ σε βαρί περιβάλο απομόνοςις, νοθρότιτας, ςκοτινιάς κε αμάθιας τυ χοριύ. Ιδίος εδό, μέσα ςτο βάθος τυ πολιεκατομίριυ χοριύ, βρίςκυντε ακαλιέργιτα ςτρόματα αφτύ τυ νέυ κινίματος.

Να ςπάςυμε αφτό τον πάγο, να οργόςυμε αφτό τ' ακάμοτο χοράφι — να τί ιπέφθινο κι' εφχάριστο καθίκο μπένι μπροςτά ςτο κόμα.

Ι νέι πιονέρι ςτο χοριό — ίνε φορίς τις νέας ζοίς, τον νέον ιδεόν, τις νέας κινονίας. Μέσον αφτό, αφτό το «νέο» μ' άφαντα ριάκια θα γίνετε ςτο χοριό, ς' όλυς τυς πόρυς τις ικονομικίς, πολιτικίς κε ικογενιακίς-τυ ζοίς άφαντα, ακύραστα αφτά τα νέα ποντίκια θα ιποςκάφτυν το παλιομένο, το ςαθρομένο, χτίριο τυ παλιύ χοριύ.

Ι κομςομόλικες οργάνοςες τυ χοριύ πρέπι να καταπιαςτύν σε πρότι γραμί με τιν οργάνοςι τον πεδιόν τυ χοριύ μέσα ςτα τάγματα τον νέον πιονέρον. Καλίτερα, εκί, ςτον τόπο τις δυλιάς, μπορύν να πλιςιάςυν τιν πεδικί αντίλιπςι κε κίνες τις ιδιόμορφες ςιθίκες, μέσα ςτις οπίες βρίςκετε το χοριό.

Για βοίθια τυ χοριύ ς' αφτό το ςοβαρό ζίτιμα πρέπι ναρθύν κ' ι οργάνοςες τον νέον πιονέρον τις πόλις. Πρέπι ν' αναλάβυν ςχεδόν τιν επεξεργαςία τον πεδιόν τυ χοριύ, τιν ανατροφί-τυς κε τι

σοστι οργάνοσί-τυς. Τα πεδιά τις πόλις βρίσκοντε σε πιό εβνοικές σιθίκες παρά τ' αδερφάκια-τυς στο χοριό. 'Ινε πιο γραματιζμένα, πιο εκπολιτιζμένα κε με πιότερι πρωτοβυλία. Αφτα τα πλεονεχτίματα-τυς πρέπι να τα χρισιμοπιίσον πρότα-πρότα για τιν οργάνοσι τον πεδιόν τυ χοριύ μέσα στα τάγματα τον νέον πιονέρον.

Ι πιονέρι, ζόντας στα λάγερ, μπορύν να κάνυν πάρα πολά για το χοριό. 'Ινε δίσκολο να πύμε γι' αφτό με διο λόγια. 'Ενα απτα καθίκοντα ίνε ο αγόνας με τιν αγραματοσίνι, με τιν αμορφοσιά. Μαζί με τον πιρίνα τυ κομσομόλ τυ χοριύ ι πιονέρι πρέπι να σιμετάσχυν ζοντανά στι δυλιά τον ίζμπο-τσιτάλνιον· να τιν κάνυν προσελκιστικί για τυς χοριάτες, να οργανόνυν διάβαζμα τις εφιμερίδας, τον μπροσύρον, να βοιθύνε στιν έκδοσι εφιμερίδας τυ τίχυ. Κατόπι να οργανόνυν για παράδιγμα, μυσία τον ντόπιον κράι μαζί με το σχολιό κε το αγροτικό πύνκτο, να βοιθύν στο να πέρνυν λιτερατύρα, εφιμερίδες κ. τ. λ.

Μεγάλι δυλιά μπορύν να κάνυν ι πιονέρι, σαν οργανόνυν ντεζιύρστβο στο τμίμα τις πόστας. Ο πιονέρος θα δόσι τι χριαζόμενι πλιροφορία, θα γράψι γράμα, διέφθισι. Σπυδέο ίνε να σιμετάσχι στι φρύρισι τον κινονικοπιμένον κίπον κε περιβολιόν.

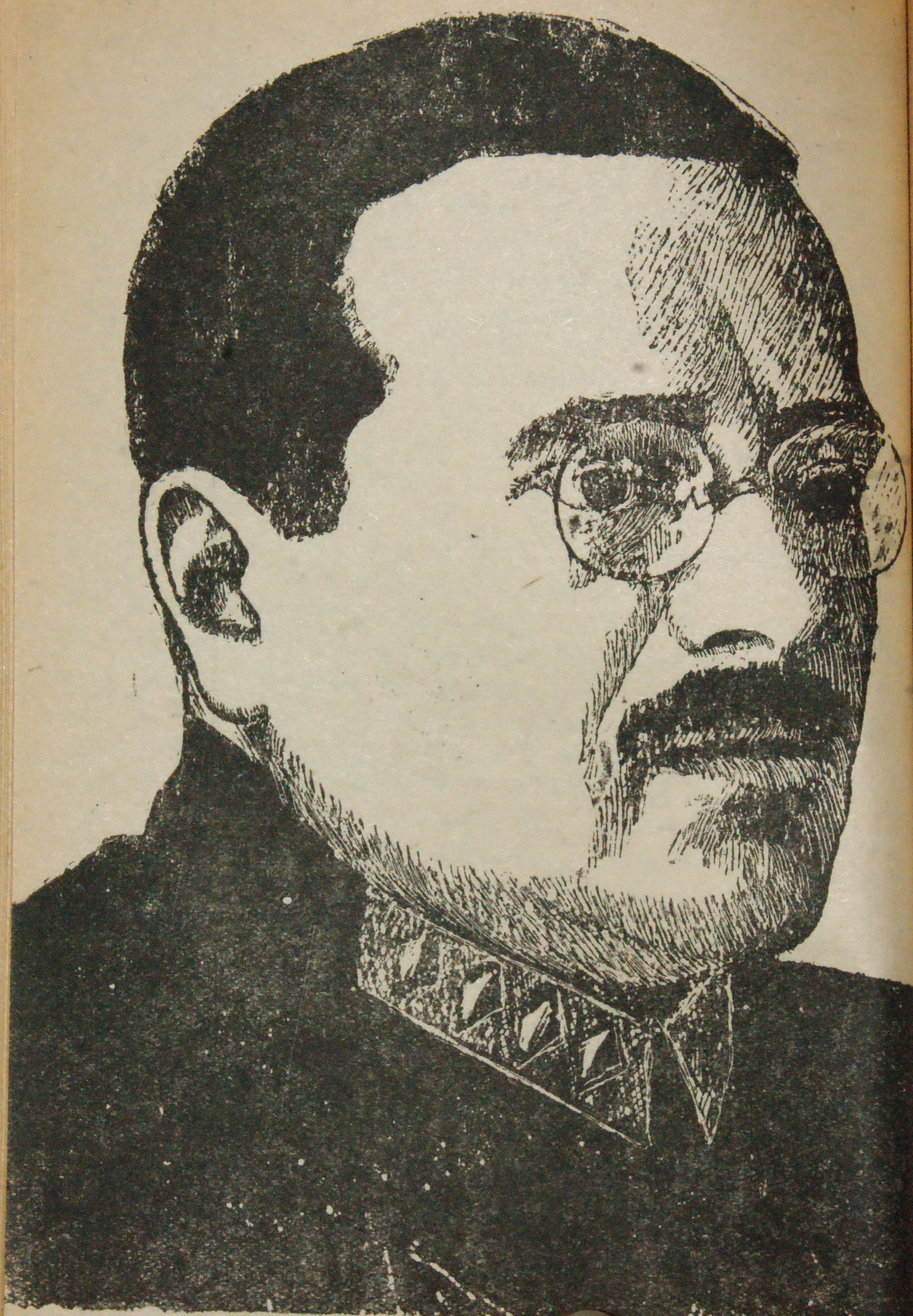
Ιδιέτερι προσοχί πρέπι να δόσυν ι πιονέρι στο σχολιό κε στα πεδιά τυ χοριύ. Τα σχολιά απετύν ρεμόντ δεν έχυν μαχιτικά βοιθίματα, βιβλία, δεν έχυν κάψιμι ίλι για το χιμόνα. Αν ι ίδιι ι πιονέρι σ' αφτό το ζίτιμα λίγα μπορύν να κάνυν, μπορύνε όμος να βοιθίσυνε το σχολιό για να επιδράσι πάνο στις αγροτικές σινάθρισες. Γενικά ι πιονέρι πρέπι να εκμεταλέβοντε τις αγροτικές σινάθρισες κε τα πανιγίρια για κάθε ίδυς προπαγάνδα κε για τι διάδοσι τις πιονέρικις δυλιάς κι' ακόμα να σιμετάσχυν δραστίρια στιν οργάνοσι τον επαναστατικόν γιορτόν.

Με τα πεδιά τυ χοριύ ι πιονέρι διαβάζυν, οργανόνυν πεχνίδια, οργανόνυν κινές γιορτές, σιμετάσχυν μαζί μ' αφτά στις αγροτικές δυλιές στο χοράφι, ιδιέτερα στο θέριζμα, βοιθόντας τυς χοριάτες πύχυν λίγι περιυσία. Αφτί ι βοίθια μπορί να δοθί απτις πιονέρικες μαστερσκάγιες: για παράδιγμα να κάνυν μικρί επιδιόρθοσι, νά σινκολύν κατσαρόλες, να βάζυν γιαλί στιν κορνίζα κ. τ. λ.

Πρέπι ι χοριάτες να μάθυν τι ίνε ι πιονέρι, κ' ι πιονέρι με τι σιρά-τυς να μάθυν τι ζοί τον χορικόν.

Σίντροφι νέι πιονέρι! Ψιλά κρατάτε τιν κόκινί-σας σιμέα κε να τιν κρατάτε σ' όλι-σας τι ζοί!

Ι. Σ. ΥΝΣΣΛΙΧΤ

ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΜΙΝΑ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ

ΑΠ ΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΟ ΠΡΟΤΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΣΛΙΟΤ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Το πανενοτικό αφτὸ σλιοτ τον πιονὲρον ἐχι σπυδέα σιμασία για το τράβιγμα τον πλατιόν στρομάτον τις νεολέας πυ αναπτίσετε, στιν άμινα τις χόρας.

Στις πιονέρικες οργάνοσες, πυ έχυν κομάντες στρατιοτικές, σκοποβολίς, φισκυλτύρας, πυ θα μπυν σε άμιλα στο σλιοτ σφιριλατύντε ι μελύμενι μαχιτές τυ εργατοαγροτικύ Κόκινυ στρατύ.

Ο νεαρός πιονὲρος κσέρι, ότι εμίς ίμαστε περικικλομὲνι από θανάσιμυς εχτρὺς πυ ετιμάζυν πόλεμο κατά τις Σοβιετικίς Ένοσις.

Ο νεαρός πιονέρος ετιμάζετε για να πάρι δραστίριο μέρος στο μεγαλιόδικο αγόνα για τιν απελεφτέροσι τον εργαζόμενον απ᾽ τον καπιταλιστικό ζιγό.

Ο νεαρός πιονέρος μαθένι να σκοπέβι έφστοχα, σκλιραγογίτε, σινιθίζι να ιποφέρι κακυχίες κε στέρισες, αναπτίσι μέσα-τυ δίναμι, αντοχὶ, επιτιδιότιτα, μαθένι τα στρατιοτικά γιμνάσια, καταχτά στρατιοτικὲς γνόσες.

Ο νεαρός πιονέρος ίνε έτιμος να δόκι όλες τις δίναμές-τυ, όλι-τυ τι ζοί για το σοσιαλιζμό. Ἐτσι άφοβα κε σκλιρά θα πολεμά ενάντια στυς εχτρύς τις επανάστασις, όπος πολέμισε κε πολεμά για τι νίκι τυ σοσιαλιζμύ ι παλιά φρυρά.

Στις μὲρες τυ σλιοτ ι πιονέρικες φάλανκες ακόμο πιο σφιχτά θα σισπιροθύν γίρο στι δοκσασμένι σιμέα τυ κομυνιστικύ κόματος, γίρο στιν ιπόθεσι τις άμινας τις χόρας τυ σοσιαλιζμύ.

Το οσοαβιαχίμ πρὲπι να βοιθίσι το κίνιμα τον πιονέρον στιν πραγματοπίισι αφτύ τυ σπυδέυ καθίκοντος.

Για τι βοενιζὰτσια τις νεολέας πυ αναπτίσετε, πρέπι να εκσασφαλιστύν κάδρα ικανόν καθοδιγιτόν.

Το νίκιμα τον τακσικόν εχτρόν-μας κατά μεγάλο μέρος εκσαρτιέτε απ᾽ τιν ετιμασία τις νεολέας-μας στιν εχτέλεσι αφτόν τον τεράστιον κε δίσκολον καθικόντον, πυ θα βάλι μπροστά-μας ι πολεμικὶ κατάστασι.

КАТО АПТIN КАΘОΔIГIΣI TY МПОЛΣЕВIKIKY КОМАТОΣ, МЕ TI NIKI TON ПАТЕРОN-МАΣ КЕ TON АΔЕРФON-МАΣ I ХОРА TON ΣОВIЕТ ΣТОЛIΣТIКЕ МЕ TIΣ IПΣIКАМINЕΣ TY МАГNITОГОРΣК КЕ TY КYZNЕТΣК, МЕ ТРАХТОРIКА КI ЕРГОΣТАΣIА АФТО-КINITON, МЕ ТО ТЕЛIОМА TY NTNIЕПРОΣТРОI, МЕ ТА ΣОВХОZ КЕ ТА КОЛХОZ. ПIОNЕРI' ПIОТЕРI ВОIΘIА ΣТО КОМА ГIА ТО ТЕЛIОМА TIΣ ПРОТIΣ ПIАТIЛЕТКАΣ! МЕ МАХITIКI ЕТIМАΣIА NA ΣINAN-TIΣYМЕ TI ΔЕФТЕРI ПIАТIЛЕТКА!

ΔIАПЕΔАГОГYМЕ ПАРАΔIГМАТIKYΣ ΔYЛЕФТА-ΔЕΣ TIΣ КОЛЕХТIВIΣТIKIΣ ΔYЛIАΣ ΣТА КОЛХОZ. ПIОNЕРI TON КОЛХОZ ВОIΘАТЕ ТО КОМА КЕ ТО КОМΣОМОЛ ΣТОN АГОNА ГIА ТО ΔINАМОМА TON КОЛХОZ, ГIА ТО МЕГАЛОМА TIΣ ΣОΔIАΣ!

ТО ΣКОЛIО — INE ТО КIРIОТЕРО МЕРОΣ TIΣ ΔYЛIАΣ-МАΣ. ПIОNЕРЕ! АГОNIΣY ГIА ТО ПОЛIТЕ-ХNIКО ΣКОЛIО, ГIА TIN ПΣIЛI ПIОТITА TIΣ МАΘIΣIΣ, ГIА TI ΣINIΔITI ПIΘАРХIА.

Ν. Κ. ΚΡΥΠΣΚΑΓΙΑ

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ[*])

Τυς κσένυς πιότερο απ όλο εκπλίτυν τα πεδιά-μας. Τυς εκπλίτι πος λέφτερα φέρυντε τα πεδιά, τι ροτίματα δίνυν. Τα πεδιά μπορύν να μιλάνε σε μεγάλες σινέλεφες κε μιλάνε πολί σοστά. Από πύ προέρχετε αφτό στα πεδιά; Επιδρά όλο το περιβάλο, όλι ι γίρο ζοί, επιδρά το σχολιό, αλά τεράστιο ρόλο πέζι εδό ι πιονέρικι οργάνοσι. Εμίς πολί σιχνά ιποτιμύμε όλι τι σιμασία τις πεδικίς κε εφιδικίς οργάνοσις, μα σ' αφτί βρίσκετε τεράστια δίναμι. Αφτό θαβμάσια το κσέρι ι μπυρζυαζία όλον τον χορόν κε δίνι πολί μεγάλι προσοχί στις πεδικές οργάνοσες, προσπαθόντας μ' αφτές να επιδράσι πάνο στις πεδικές μάζες. Κσέρυμε πόσο εντατικά διμιυργύν ι φασίστες κάθε ίδυς πεδικές κε εφιδικές οργάνοσες για να καταχτίσυν το μιαλό κε τι θέλισι τις γενιάς πυ αναπτίσετε. Το πεδάκι δεν ακύι ύτε τον πατέρα ύτε τι μιτέρα αλά ακύι αφτό πυ αποφάσισε ι πεδικί οργάνοσι, κε με επιμέλια το εφαρμόζι. Δεν πρέπι να αρνιθύμε ότι ι πεδική-μας οργάνοσι έδοκε στα πεδιά για 10 χρόνια καλό πολιτικό εκσοπλιζμό, τα έμαθε να δρυν όλα μαζί, έκανε πιθαρχικά τα πεδιά. 'Ολι θιμύντε το σλιοτ τον πιονέρον τυ 1929 πυ εκσέπλικσε με τιν οργανοτικότιτα-τυ. Ο δρόμος τις πεδικίς οργάνοσις ίνε δρόμος σοστός.

Φισικά ιπίρχαν στο πιονέρικο κίνιμα κε έλιπσες. Ι κιριότερι ίτανε το ιπερβολικό φόρτομα τον πεδιόν απο δυλιές, ίστερα ι δινατί μίμισι τον οργανόσεον τον ενιλίκον, ι ανεπαρκίς προσοχί τυ σχολιύ, το κλίσιμο στο καβύκι τις οργάνοσίς-τυς κ. τ. λ.

Τόρα ι πιονέρικι οργάνοσι πυ αριθμί 6 εκ. πεδιά περνά αρόστια ανάπτικσις. Δε φτάνι ι καθοδίγισι. Δεν ιπάρχι στυς πιονεροδιγύς ακριβίς οδιγίες πυ να τυς βοιθίσυν να προσανατολιστύν στι σιμερινί, σιχνά πολίπλοκι κατάστασι· κε τα πεδιά έγιναν τέτια πυ όλα τα σκέφτυντε, δε στέκυν παράμερα απτι ζοί, αλά τι ζύνε βαθιά.

Το κομσομόλ κάνι καλά όταν αποφασίζι, να δόσι τεράστια προσοχί σ' αφτό το ζίτιμα. Πρέπι να δόσι σ' αφτί τιν ιπόθεσι μεγάλι προσοχί, να βοιθίσι τιν πιονέρικι οργάνοσι κε τυς δασκάλυς, μα θα ίταν τεράστιο λάθος αν νόμιζαν ότι ίνε καθίκον-τυς να διαλίσυν τιν πιονέρικι οργάνοσι μέσα στο σχολιό. Στο σχολιό, στιν πιότιτα

---

[1]) «Ιζβέστια». 23/V-1933.

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ*)

Τυς κσένυς πιότερο απ όλο εκπλίτυν τα πεδιά-μας. Τυς εκπλίτι πος λέφτερα φέρυντε τα πεδιά, τι ροτίματα δίνυν. Τα πεδιά μπορύν να μιλάνε σε μεγάλες σινέλεφες κε μιλάνε πολί σοστά. Από πύ προέρχετε αφτό στα πεδιά; Επιδρά όλο το περιβάλο, όλι ι γίρο ζοί, επιδρά το σχολιό, αλά τεράστιο ρόλο πέζι εδό ι πιονέρικι οργάνοσι. Εμίς πολί σιχνά ιποτιμύμε όλι τι σιμασία τις πεδικίς κε εφιβικίς οργάνοσις, μα ς' αφτί βρίσκετε τεράστια δίναμι. Αφτό θαβμάσια το κσέρι ι μπυρζυαζία όλον τον χορόν κε δίνι πολί μεγάλι προσοχί στις πεδικές οργάνοσες, προσπαθόντας μ' αφτές να επιδράσι πάνο στις πεδικές μάζες. Κσέρυμε πόσο εντατικά διμιυργύν ι φασίστες κάθε ίδυς πεδικές κε εφιβικές οργάνοσες για να καταχτίσυν το μιαλό κε τι θέλισι τις γενιάς πυ αναπτίσετε. Το πεδάκι δεν ακύι ύτε τον πατέρα ύτε τι μιτέρα αλά ακύι αφτό πυ αποφάσισε ι πεδικί οργάνοσι, κε με επιμέλια το εφαρμόζι. Δεν πρέπι να αρνιθόμε ότι ι πεδικί-μας οργάνοσι έδοκε στα πεδιά για 10 χρόνια καλό πολιτικό εκσοπλιζμό, τα έμαθε να δρυν όλα μαζί, έκανε πιθαρχικά τα πεδιά. Όλι θιμύντε το σλιοτ τον πιονέρον τυ 1929 πυ εκσέπλιχσε με τιν οργανοτικότιτα-τυ. Ο δρόμος τις πεδικίς οργάνοσις ίνε δρόμος σοστός.

Φισικά ιπίρχαν στο πιονέρικο κίνιμα κε έλιπσες. Ι κιριότερι ίτανε το ιπερβολικό φόρτομα τον πεδιόν απο δυλιές, ίστερα ι δινατί μίμισι τον οργανόσεον τον ενιλίκον, ι ανεπαρκίς προσοχί τυ σχολιύ, το κλίσιμο στο καβύκι τις οργάνοσίς-τυς κ. τ. λ.

Τόρα ι πιονέρικι οργάνοσι πυ αριθμί 6 εκ. πεδιά περνά αρόστια ανάπτιχσις. Δε φτάνι ι καθοδίγισι. Δεν ιπάρχι στυς πιονεροδιγύς ακριβίς οδιγίες πυ να τυς βοιθίσυν να προσανατολιστύν στι σιμερινί, σιχνά πολίπλοκι κατάστασι· κε τα πεδιά έγιναν τέτια πυ όλα τα σκέφτυντε, δε στέκυν παράμερα απτι ζοί, αλά τι ζύνε βαθιά.

Το κομσομόλ κάνι καλά όταν αποφασίζι, να δόσι τεράστια προσοχί ς' αφτό το ζίτιμα. Πρέπι να δόσι ς' αφτί τιν ιπόθεσι μεγάλι προσοχί, να βοιθίσι τιν πιονέρικι οργάνοσι κε τυς δασκάλυς, μα θα ίταν τεράστιο λάθος αν νόμιζαν ότι ίνε καθίκον-τυς να διαλίσυν τιν πιονέρικι οργάνοσι μέσα στο σχολιό. Στο σχολιό, στιν πιότιτα

*) «Ιζβέστια» 23/V-1933.

τις μάθισις δόθικε πολί μικρί προσοχί. Τόρα γίνετε μεγάλι δυλιά για το σίκομα τις πιότιτας τις μάθισις. Αλά θα ίταν αστίο, θα ίταν αντίθετο με τι γερί σκέπσι αν εμίς αρχίζαμε να επιμένυμε ότι χρίσιμο κε σπυδέο ίνε μόνο το σκολιό τα δε ιπόλιπα, ι πιονέρικι οργάνοσι κε το περιβάλο πυ περικικλόνι τα πεδιά — δεν έχυν καμιά σιμασία. Αφτό θα σίμενε σα να πέφταμε απ' τι Σκίλα, στι Χάριβδι.

'Ινε ανάνκι ο ένας στίλος να στιρίζι τον άλον. Ινε απαρέτιτο να μιν ιπάρχι διάσπασι ανάμεσα στι σκολικί κε πιονέρικι οργάνοσι, να δρυν προς τιν ίδια κατέφθινσι, να βοιθά ι μια τιν άλι. Ι πιονέρι κάθε σκολικίς γρύπας, πρέπι νάνε σισπιρομένι σε μια οργάνοσι να σιζιτύν όλα τα ζιτίματα, πυ αφορύν τι μάθισι κε όλι τι σκολικί ζοί κε κάθε μαθιτίς πιονέρος πρέπι να εστάνετε τον εαφτό-τυ μέλος τις πιονέρικις-τυ οργάνοσις, να εστάνετε τον εαφτό-τυ ιπέφθινο για τιν οργανοσι-τυ.

Πολί μεγάλι σιμασία έχι ι σοσιαλιστικί άμιλα ανάμεσα στις πιονέρικες γρύπες τον σκολικόν γρύπον, όστε μαζί με τυς οδιγύς κε τυς δασκάλυς να πέρνυν μέρος όλι ι μαθιτές στιν εχτίμισι τις δυλιάς τον πιονέρικον ομάδον, να μι ζι ι πιονέρικι οργάνοσι τυ σκολιύ απομονομένα κε αποσπαζμένα απ' τι ζοί τον άλον μαθιτόν αλά να επιδρά πάνυ σ' αφτύς, να ίνε ιγετικί. Πος να το πετίχυμε αφτό; ίνε ανάνκι να καταλάβυν όλι ι πιονέρι ότι μπροστά σ' όλι τι χόρα στέκι τόρα το καθίκο να καταχτίσυμε τιν τεχνικί, να καταχτίσυμε γνόσες, ότι τότε δε θάνε φοβερός κανένας βρεντίτελ, ότι τότε θάνε εφκολότερο να κσεπεραστύν κάθε δισκολίες, τότε θα μπορέσυμε να κσεριζόσυμε τελιοτικά όλα τα ιπολίματα τυ παλιύ κε στι σινίδισι τον ανθρόπον κε στιν καθιμερινί ζοί, ότι τόρα ι πάλι στο ιδεολογικό μέτοπο θάνε πολί οκσία κε χριάζετε εδό ακριβός νάμαστε πάνοπλι. 'Ινε απαρέτιτο να καταλάβυν τα πεδιά, ότι ι πάλι για τιν κατάχτισι γνόσεον στι σιμερινί περίοδο ίνε μέρος τυ πολιτικύ, τυ τακσικύ σκολιύ, ότι αφτό ίνε πολί σπυδέο μέτοπο. 'Ινε απαρέτιτο να παραδεχτύν τα πεδιά, ότι ι γνόσι ίνε δίναμι. Πρέπι να εκδοθύν μια σιρά από μπροσύρες πυ να ικονογραφίτε αφτί ι σκέπσι με σινκεκριμένα παραδίγματα.

'Ινε απαρέτιτο να μάθι κανίς τα πεδιά να μαθένυν. Πρέπι ι πιονέρι να δίνυν μεγάλι προσοχί στο διάβαζμα, στι χρισιμοπίισι βιβλιοθίκις, πρέπι να οργανοθί σοσιαλιστικί άμιλα ανάμεσα στα πεδιά στο διάβαζμα βιβλίον πιος θα διαβάσι πιότερα βιβλία, πιος καλίτερα θα αφομιόσι το περιεχόμενο-τυς, θα βγάλι απ' αφτό πυ διάβασε τα πιο

ςοςτά κε ενδιαφέροντα ςιμπεράζματα. Πρέπι να δόςυμε καλά δια-
λεγμένους κατάλογυς βιβλίον, με 5—15 βιβλία στον καθένα, κα-
τάλογυς για τυς μαθιτές τον διαφόρον τάκςεον, γίρο ςε κάθε κατάλογο
να οργανοθί ςοςιαλιστικί άμιλα. Πρέπι να δοθί ιδιέτερι προςοχί στο
διάβαζμα, στιν ικανότιτα τις δυλιάς με το βιβλίο. Να δίνυν περι-
ςότερι προςοχί στα λεκςικά. Αφτό θα ςικόςι εκςερετικά τι ςχολικί
προκοπί. Πρέπι να διναμόςι ι ομαδικί δυλιά τον πεδιόν, τον νεαρόν
τέχνικον τον νεαρόν φιςιοδίφον, τον νεαρόν ανταποκριτόν τον νεαρόν
ςανιτάρνι οπςεςτβένικον κ. τ. λ. κε το κιριότερο αφτί ί όμιλι πρέπι
να μάθυν να δυλέβυν ανεκςάρτιτα. Πρέπι να επεκςεργαςτύμε προ-
γράματα γι'αφτύς τυς κίκλυς, κύρςα με αλιλογραφία, να δοθύν κατάλογι
βιβλίον πυ πρέπι να διαβάςυν, κατάλογι έργον στα οπία τα πεδιά
μπορύν να ςινενόςυν τις γνόςις-τυς, κατάλογι για εκςκύρςιες στι φίςι,
στο κοντινό κολχόζ κ. τ. λ., πυ τα πεδιά μπορύν να κάμυν μόνα
τυς. Τα πεδιά πρέπι να καταχτίςυν τις μέθοδες τις αφτομόρφοςις,
να μάθυν να ανακαλίπτυν ανθρόπυς πυ μπορύν να τα βοιθίςυν στιν
κατάχτιςι αφτόν ίτε κίνον τον γνόςεον. Ίνε απαρέτιτο να μι πε-
ριμένυν τα πεδιά κάπιος νάρτι να τυς τα διιγιθί, να τυς τα
διιγιθί κε να τυς βάλι έτιμα στο στόμα, πρέπι μόνα-τυς να ζιτύν
το δρόμο προς τις γνόςες, να μάθυν ανεκςάρτιτα να δυλέβυν. Αφτό
θα ςικόςι εκςερετικά το γενικό επίπεδο τον γνόςεον.

Ι πιονέρι πρέπι να πάνε μπρος. Πρέπι να εκςοπλίςυμε τα
πεδιά με τιν ικανότιτα να δυλέβυν κολεχτιβιςτικά, διο-διο τρία-τρία
ςε μπριγάδα, να μάθυν να οργανόνυν κε να βαςίζυν ςε πλάνο τι
δυλιά-τυς, να τι μιράζυν ανάμεςά-τυς, να κάνυν απολογιζμό, να τα
μάθυμε ςοςτές μορφές αλιλοβοίθιας. Το πος δυλέβι ο κρίκος, ι
μπριγάδα, ο όμιλος αφτό ίνε ςπυδεοτατο ζίτιμα. Αν δε μάθυν
αφτό τα πεδιά δε θα μπορέςυν αποτελεζματικά να δυλέπςυν στο
ςχολιό. Πρέπι να δόςυμε μια ςιρά βιβλία πυ να δίχνυν πος πρέπι
να δυλέβυν οργανομένα. Αφτί ι ικανότιτα κολεχτιβιςτικίς δυλιάς θα
ςικόςι τις επιτιχίες τον μαθιτόν στο ςχολιό. Ίνε απαρέτιτο να
δοθύν μια ςιρά βιβλία πυ να έχυν πιο λιγότερες ανάλιςες τι ινε
πεγνίδι κε περιςότερα πεγνίδια πυ να μάθυν στα πεδιά να αφτο-
ςινκρατύντε (π. χ. να μιν γελύν όταν αστιέβυντε), να αφτοελένχοντε,
να μι χριςιμοπιύν οριζμένες λέκςες (να μι λένε νε κε όχι) να
μεταδίνυν με ακρίβια κςένες λέκςες, εντολές κ. τ. λ. Το πεγνίδι
μπορί νάχι τεράστια διαπεδαγογικί ςιμαςία όταν μπι ςοςτά. Ι πιονερ-
οδιγί παραπονιύντε, ότι κςέρυν λίγα πεχνίδια.

Τέλος ι κινονικί δυλιά. Ο Λένιν έγραψε για τιν τεράστια διαπεδαγογικί-τις σιμασία. Αλά πρέπι αφτό νάνε όχι απλός «επιβάρινσι» δίχος να παρθύν ιπόψι ι δίναμες τυ πεδιύ, να μιν ίνε δυλιά κατ' εντολί, δυλιά σίμφονα με τον πίνακα, αλά νάνε δυλιά με δικί-τυ προτοβυλία γιατί τα πεδιά δε μπορύν να μίνυν αδιάφορα ς'αφτά ί εκίνα τα φενόμενα. Πρέπι ι κινονικί δυλιά να ανάψει στα πεδιά τι θέλιςι να βοιθίςυν τιν κινονία, τότε μόνο έχι σιμαςία. Τόρα πρέπι να μιν πετάκσυμε στι μπάντα τιν κινονικί δυλιά αλά να τι σικόςυμε σε πςιλότερο επίπεδο, να τιν κάνυμε όπλο τις κομυνιστικίς διαπεδαγόγισις κε κατάχτισις γνόςεον. Ι πιονέρικι οργάνοςι πρέπι να κςιπνίςι τι ςινίδιςι τον πεδιόν να τα μάθι να φέρυντε ςινιδιτά ς' ότι τυς περικικλόνι, πρέπι να τυς μάθι τις μέθοδες να καταχτύν τις γνόςες, ικανότιτα να ζυν, να δυλέβυν, να μαθένυν οργανομένα, κολεχτιβιςτικά, πρέπι να μάθυν τα πεδιά να μεταμορφόςυν τι ζοί να ίνε έτιμα στιν πάλι για τιν εργατικί ιπόθεςι. Σιμαντικό ίνε κάθε κομςομόλος κάθε μέλος τυ κόματος, κάθε δάςκαλος, κάθε ςινιδιτός εργάτις, κολχόζνικος να καταλάβυν τιν εφθίνι-τυς μπρος στι γενιά πυ αναπτίςετε, καθένας να βοιθίςι με όπιο μέςο κε όπος μπορί τυ δινάμομα τις πιονέρικις οργάνοςις. Εδό εκςερετικά πολά μπορύν να κάνυν ι γινέκες. Ο Ιλίτς έγραψε, ότι στο μέτοπο τυ ιρινικύ χτίςιμυ ι γινέκες πρέπι να πάνε μπρος, μπορύν να κάνυν εκςερετικά πολά. Στις ςινέλεψες τον ντελεγάτον πρέπι να εκςιγύντε τα καθίκοντα τις πιονέρικις οργάνοςις, δεν πρέπι να νομίζυμε ότι αφτά τα καθίκοντα ίνε για όλυς φανερά. Περίπυ πριν από διο χρόνια εκςερετικά με εκςέπλικςαν τα λόγια μιας εργάτιςας-οπςέςτβένιτςας απ' το Ιβάνοβο, πυ ίπε ότι για πρότι φορά άκυςε τι ίνε πιονέρικι οργάνοςι. Κι' αφτό παρ' όλο πυ γίρο παντύ ίνε πιονέρι, κ' έβλεπε κόκινες γραβάτες, έβλεπε πος παν γραμί ι πιονέρι αλά τι ίνε αφτί ι οργάνοςι δεν ίκςερε. Σιντρόφιςες εργάτιςες, κολχόζνικες, κομςομόλες, μέλι τυ κόματος βοιθάτε τιν πιονέρικι οργάνοςι να μεγαλόςι κε να δυναμόςι, όλο κε πιο πλατιά να ανκαλιάςι τα πεδιά, βοιθάτε-τυς να γίνυν πραγματικά λενινόπυλα!

Ι ΔΡΟΜΙ ΤΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ-ΚΙΝΙΜΑΤΟΣ

Ίμαστε ςινιθιζμὲνι με τις πιονέρικες οργάνοςες ὲτςὶ πυ κςεχνάμε ότι εδό κε εφτά χρόνια ίχαμε ακόμα ςιζίτιςες, αν χριάζετε να οργανόςυμε ιδικό πεδικό κίνιμα.

Τα πρότα τάγματα τον πιονὲρον, πυ φάνικαν στις ςινεδρίαςες τον ιλικιομένον, έκαναν τεράστια εντίποςι. Θιμάμε τι διίγιςι ενός εργάτι-κοματικύ πος αφτός πὒχε πάθι κε δι πολά, πυ ατςαλόθικε ςτον αγόνα, άρχιςε να κλέι, ὸταν ςτι ςάλα τον ςινεδριάςεον πρότι φορά κάτο απτα χτιπίματυ τυ τίμπανυ μπικαν ι αρμονικές γραμές τον πεδιόν πυ ίταν ντιμένα με κόκινες γραβάτες.

Ι εργάτες, πιότερο από κάθε άλο, καταλαβένυνε όλι τι ςιμαςία τις οργάνοςις τον πεδιόν.

Στο χοριό ι πιονέρικι οργάνοςι ςινάντιςε επίςις τιν ιποςτίριχςι απτα ςινιδιτά ςτιχία.

Γενίθικε ι οργάνοςι ςτι ςτιγμί τις πιο μεγάλις καταςτροφίς τυ ςχολιύ, ςτα 1922.

Στιν αρχί το δρόμο τυ πεδικύ κινίματος τον διάκρινε ι ομορφιά-τυ. Ι αρμονικές γραμὲς, ι κόκινες γραβάτες, τα τραγὺδια, το χτιπιμα τυ τίμπανυ—όλα τύτα γέμιζαν από ςινκίνιςι, τραβύςαν τα πεδιά. Κι' ος τα τόρα απτα απόμακρα μέρι έρχυντε αναρίθμιτα γράματα για τις γραβάτες, τα τίμπανα κ. τ. λ. Δεν έχυν δίκιο κινι ι κομςομόλι πυ λέγυν ότι πέραςε ο κερός τυ να χτιπάμε το τίμπανο, τον κυβέντον κοντά ςτις φοτιές κ. τ. λ. Για τα πεδιά ποτές δε θα περάςι. Τα ςτιχία τυ πεχνιδιύ, ι ομορφιά πρέπι να μένυν· το πιονέρικο κίνιμα ίνε πεδικό κίνιμα.

Στιν αρχί έφεβγαν κιρίος ς' αφτὶ τιν ομορφιά, μόνο γι' αφτί, για το περιεχόμενο φρόντιζαν λιγότερο κε μόνο ίςτερα από ενα ενάμιςι χρόνο ίχαμε ςτροφί. Ι πραχτικί καθοδιγιτές τυ πιονέρικυ κινίματος, ι κομςομόλι, άρχιςαν να τραβάν αριςτερά κε βάζυν ςιχνά ςτιν ίδια γραμί τιν πιονέρικι κε τιν κομςομόλικι οργάνοςι.

Ι ατέλιοτι ςινεδρίαςι, πολές φορές ος τι βαθιά νίχτα, ι ατέλιοτες ςιζίτιςες έγιναν βχριεςτικό φενόμενο ςτο πεδικό κίνιμα. Τα πεδιά ςτενοχοριόντυςαν, τραβιόντυςαν πίςο απτυς μεγαλίτερυς, πίςο απτυς κομςομόλυς. Ι μικρές πεδικές δίναμες άςχιμα άντεχαν ςτο τέτιο φόρτομα.

Τόρα αφτό όπος φένετε έλιπςε. 'Ελιπςε γιατί αφτό πρότα-πρότα

ίτανε πολί ενάντια στις πεδικές τάξσες, στιν πεδικί φίσι κε δεφτέρα, γιατί κε μέσα στο ίδιο το κομσομόλ βλέπυμε αρκετά γερί στροφί —το πέραζμα απτα λόγια στι δυλιά. Ι ΠΑΚΕΝ γίνετε κάθε μέρα ολοένα κε πιότερο οργάνοσι τις δυλιάς.

Το κομσομόλ τραβάι κοντά-τυ τα πεδιά, τραβόντας-τα στιν κινονικί ζοί, στι βοίθια τυ χτίσιμυ. Αφτό ίνε πολί καλό. 'Ασχημο ίνε μόνο, ότι το κομσομόλ περα-πέρα δε λογαριάζι τις πεδικές δίναμες, πάρα πολί παραφορτόνι τα πεδιά. 'Οτι μπορύν να κάνυν ι κομσομόλι, δεν μπορύν να το κάνυν τα πεδιά κ' ι ανίλικι.

Το πεδικό κίνιμα—ίνε ζοντανί οργάνοσι, πυ γρίγορα αναπτίσετε κι' ανκαλιάζι ολοένα κε μεγάλα στρόματα πεδιόν.

Σαν οργάνοσι πυ αναπτίσετε κε μεγαλόνι πέρασε πολά στάδια ανάπτιξις, εκσαφανίζοντας ολόκλιρι σιρά δισκολίες κι' έλιψσες.

Πιο πάνο δοκίμασα να σιμιόσο μερικά στάδια αφτίς τις ανάπτιξις. Πρέπι ακόμι να σιμιόσυμε, ότι αν κε το κόμα, ι ντελεγάτκες, ι κινονικές οργάνοσες το σιμπαθύν, ι σιμπάθιά-τυς όμος αφτί έχι πιότερο πλατονικό χαραχτίρα, βοιθύν το πεδικό κίνιμα λίγο, κ' ι ανάπτιξι τυ κινίματος αργοπορί επιδίς δεν έχυμε ικίματα, καθοδιγιτές κ. τ. λ. Ι δισκολία βρίσκετε ακόμα στο ότι το κίνιμα απετί κάδρα με πλατιές γνόσες, πεδαγογικά προετιμαζμένυς καθοδιγιτές, μα τέτιυς δεν έχυμε. Τυς οδιγί μόνο το ένστικτο τις νεότιτας κ' ι γενικί κομσομόλικι υστανόβκα τον αρχιγόν.

Μπροστά στο πιονέρικο κίνιμα βρίσκετε τεράστιο μέλο. Αφτό το κίνιμα πρέπι ν' ανκαλιάσι πέρα-πέρα όλα τα πεδιά μέσα στο λενινιστικό πνέβμα, ν' αναθρέψσι πέρα-πέρα κομυνιστικί γενιά, πυ θα φέρι ος το τέλος τον αγόνα για το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ.

Για να γίνι αφτό δινατό ίνε ανάνκι να περιτριγιριστί το πιονέρικο κίνιμα με κίνι τιν προσοχί πυ τυ αξίζι.

'Ινε ανάνκι το κόμα, τα προφσογιύζ, τα σοβιέτ όλι ι σινιδιτί εργάτες κ' εργάτισες να κιτάζυνε το δινάμομα τυ πιονέρικυ κινίματος, σα δικί-τυς ιπόθεσι πύνε χαμομένι αππο δικό-τυς έμα.

Στυς πιονέρυς χριάζοντε να περισέβυν σε ποσότιτα τα ικίματα, σκολιά, βιβλιοθίκες, βιβλία, μαστερσκάγιες. Μ' άραγες αφτά ίνε τέτια εμπόδια πυ δεν μπορύμε να τα ξσεπεράσυμε; Τα προφσογιύζ καλίτερα από κάθε άλο καταλαβένυν τι σιμένι οργάνοσι. Μα άραγες δε θα βοιθίσυν τυς πιονέρυς;

Ι εργάτες κ' ι εργάτισες θα βοιθίσυνε τα πεδιά να δυν τι τα περιτριγιρίζι. Θα τυς δίκσυν τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια, τις

κομύνες κε τα νέα σοβχόζ, θα τυς διιγιθύν πος ζύσαμε στον παλιό κερό, θα τυς διιγιθύν τι πέτιχαν με τι δυλιά, με τον αγόνα, με τιν οργάνοσι. Αφτές ι διίγισες θα διδάκσυν τα πεδιά να βλέπυν κε να καταλαβένυν τι ζοί πυ τυς περιτριγιρίζι, θα τυς μάθυν καλίτερα να καταλαβένυν ότι διαβάζυν. Ι εργάτες, ι εργάτριες, ι κομυνάρι, ι κολχόζνικι πρέπι να μάθυνε τυς πιονέρυς να δυλέβυν, θα τυς μάθυνε να δρύνε σ' όλα οργανομένα.

Ι κοματικί θα διιγιθύν στα πεδιά, πος μεγάλοσε κε σχιματίστικε το κόμα, τιν εσοτερικί πιθαρχία πυ ατσαλόνι το κόμα, θα τυς μάθυν πος ο Λένιν δίδακσε, ότι ο κοματικός πρέπι νάνε έτιμος απεριόριστα να δυλέβι χρόνια για όφελος τις ιπόθεσίς-μας, πρέπι νάνε έτιμος να πεθάνι για τι νίκι τις εργατικίς ιπόθεσις, πρέπι νάνε γενέος να τραβάι μπροστά κε μπροστά, παρ' όλες τις δισκολίες πυ θ' απαντίσι. Ι κοματικί πρέπι να μάθυνε τυς πιονέρυς να ιποτάσυνε τι θέλισι-τυς στι θέλισι τυ κολεχτίβυ, να τυς μάθυνε πος νάνε σιμπικνομένι κε να ζυν σαν σίντροφι.

Ίνε ανάνκι ι διίγισες τον κοματικόν να μι έχυν χαραχτίρα διδαχίς, πρέπι να μπορύν με ζοντανά παραδίγματα να κάνυν τα πεδιά να καταλαβένυν πυ βρίσκετε ι δίναμι τυ κόματος.

Μπροστά στυς αρχιγύς-ομσομόλυς βρίσκετε το καθίκο να δυλέψυν με τον εαφτό-τυς, να φτιάκσυν απτον εαφτό-τυς πραγματικύς πεδαγογύς-κομυνιστές πυ θα κσέρυνε το μέτρο τον πεδικόν δινάμεον, θα μάθυν να βοιθύνε το κσετίλιγμα μέσα στυς πιονέρυς όλον τον διμιυργικόν-τυς ικανοτίτον, θα μάθυν να φτιάχνυν γερά πεδικά κολεχτίβα, πυ θάνε ατσαλομένα με σιντροφικότιτα κι'αλιλοβοίθια στι δυλιά κε στον αγόνα. Ι αρχιγί πρέπι να μάθυν να καταλαβένυν κίνες τις λεπτές μορφές τυ ταξικύ αγόνα, πυ με τι βοιθιά-τυς τα μπυρζυαζικά κράτι διαπεδαγογύν απτις εργαζόμενες μάζες, σκλάβυς τυ καπιταλιζμύ. Μόνο τότες θα μάθυνε πος πρέπι ν' αποκρύυν αφτί τι λεπτί απατιλί προπαγάνδα.

Μεγάλι δυλιά βρίσκετε μπροστά στυς πεδαγογύς. Πρέπι να σκεφτύν κε να καλοσκεφτύν το ζίτιμα: πος να βάλυνε μέσα στυς πιονέρυς πιο βαθιά τι βάσι τις ματεριαλιστικίς κοζμοθεορίας, πος να τυς μάθυν να καταλαβένυν καθαρά, πυ τραβάι ι κινονικί ανάπτιξι, πος να κάνυμε απτα πεδιά, όχι με λόγια, άλα με έργα, αγονιστές κε χτίστες».

Πρέπι να ςκεφτούμε πος να προφιλάκςουμε πιο καλά τα πεδιά απτι φραςεολογία, απτι πιονέριχι καψχιςιά, πυ τιφλόνι τα μάτια, απτιν έλιπςι κριτικίς ςχέςις προς τι δυλιά-τυς, απτιν πέρα-πέρα μπυρζυαζικί τάςι ν' αναδιχτύν, να δίκςυν τον εαφτό-τυς.

Πρέπι να τυς βοιθίςυμε να γίνυν πιο οργανομένι, πιο ςιμπικνομένι, πιο ατςαλομένι, παρά ότι ίταν κι' όπος μπορύςαν νἄνε ι προιγύμενες γενιὲς τον αγονιςτόν.

Πρέπι να θιμύμαςτε τα λόγια τυ Ιλίτζ, πυ έγραπςε ςτα 1913: «Στι γενιὰ-μας ίνε πιο βαριά (ι δυλιά) παρά ςτυς πατέρες-μας. Μα ς' ένα πράμα ίμαςτε πάρα πολί πιο εφτιχιζμένι απτυς πατέρες-μας: μάθαμε κε γρίγορα μαθένυμε ν' αγονιζόμαςτε όχι κατά μονάδες όπος αγονιζόντυςαν ι καλίτερι απτυς πατέρες-μας».

Αγονιζόμαςτε καλίτερα απτυς πατέρες-μας. Τα πεδιά-μας θ' αγονίζυντε καλίτερα, κε θα νικύν.

Πρέπι να ετιμάζυμε τα πεδιά ς' αφτό τον αγόνα κε ς' αφτί τι νίκι.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΝ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΚΑΦΧΙΣΙΑ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΙΘΙΚΙ

(ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΠΛΕΝΥΜ ΤΥ Κ. Γ. Π. Κ.Ο ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ)

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΟΔΙΓΥΝ ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Σίντροφι, τυς αριθμύς τις ανάπτιξις τυ πιονέρικυ κινίματος τυς ξέρετε καλίτερα από μένα. Παντύ κε πάντα λάμπυν ι πιονέρι κ' εστάνετε κανένας ότι αναπτίσετε ο αριθμός τον πιονέρον. Στον αγόνα πυ γίνετε για τον πολιτεχνιζμό τυ σχολιύ, για τιν κατάχτισι τις τεχνικίς, στον αγόνα ενάντια στο προρίβ στις επιχίρισες ι πιονέρικι οργάνοσι σιμετέχι πάρα πολί. Σ' αφτό το μέτοπο ι πιονέρικι οργάνοσι οδιγί το σχολιό. Αν δεν ίχαμε—αν κε ίνε δίσκολο να το φανταστύμε—πιονέρικες οργάνοσες, το σχολιό τόσο πλατιά δε θ' ανάπτισε τον αγόνα για τον πολιτεχνιζμό, όπος βλέπυμε σίμερα. Γι' αφτό δεν ίνε ανάνκι να μιλίσυμε πολί γι' αφτί τιν πλεβρά τις δυλιάς τις πιονέρικις οργάνοσις. 'Ετιχε μόνο ν' ακύσο παροδικά πιονέρικες ομιλίες, κε θαβμάσια δίχνυνε πια, πος σκέφτυντε τα πεδιά, πος παρατιρύν τι γίρο ζοί κι' αποροφύν κίνο το θετικό, πυ ιπάρχι μέσα στι γίρο ζοί. 'Ινε γνοστό πος ι τεράστια κυλτύρνικι ανάπτιξι, πυ σιντελίτε στι χόρα-μας: ι αντίλιπσι τον σινιδιτόν σχέσεον προς τι δυλιά, ι υντάρνικες μέθοδες τις δυλιάς, ι σοσιαλιστικί άμιλα — όλα αφτά δεν μπορύν να μιν κολίσυν τα πεδιά γενικά κε μερικά τυς πιονèρυς. 'Ινε ανάνκι διαρκός να παρατιράμε τιν ανάπτιξι τον πιονέρον.

Μα νομίζο, ότι για τις επιτιχίες τις πιονèρικις οργάνοσις, σις ι ίδιι ξέρετε. Θέλο, από σινίθιο ν' ανίξο γρίνια, κε νά για πιο ζίτιμα ίθελα να μαλόσο. 'Ιμυνα σ' ένα απτα κομβύς στιν πανιγιρικί σινεδρίασι. Σ' αφτί τι σινεδρίασι με πλισίασαν ι πιονέρι κι' άρχισαν να παραπονύντε, ότι αφτό ίνε άσχιμο, κίνο ίνε άσχιμο κι' ο φίλαχας στιν αβλί τυς στενοχορί, κε το δομάτιο το δόσανε στα πεδιά τις προσχολικίς ιλικίας, ότι δεν έχυνε κλυπ κ. τ. λ. Με μια λέξι «εμάς, εμάς» — πυ δεν μπορίς ύτε ν' ακύς.

Βέβεα δε σιμένι ότι όλι ι πιονέρι ίνε τέτιι. Αφτές τις μέρες μίλισα στα πεδιά τις προσχολικίς ιλικίας, κ' ίστερα βγίκα στιν αβλί. Στιν αβλί βρισκότανε μια ομάδα πιονέρον πυ άρχισαν να με φονάζυνε στ' αμάξι να κιτάξο πος ετιμάζυντε για να φίγυν στο λάγερ. Τυς

λέγο: «Νά τόρα έχυμε ςινέδριο τον πεδιόν τις προςχολικίς ιλικίας. Πός φέρεστε με τα πεδιά τις προςχολικίς ιλικίας» ; Τυς διηγίθικα για τιν κυβέντα με τυς πιονέρυς τυ κομδύζ. Εκί ι πιονέρι έλεγαν: «Γιατί δόςατε το δομάτιο στα προςχολικά πεδιά; Αφτό θάτανε το κλυμπ-μας. Τα πεδιά ςιόπιςαν, με κιτάκςαν μ' έκπλιкςι, κ' ίςτερα ένα πεδάκι με ίπε: «Αφτό ςε μας δε γίνετε, ύτε θα γίνι». Νά αφτό ίνε πολί καλό, ότι δε γίνετε κε ύτε θα γίνι, μα μ' όλο τύτο ίνε ανάνκι με κάθε τρόπο ν' αγονιςτύμε ενάντια ς' αφτό.

ΝΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΥΣ ΑΝΟΡΓΑΝΟΤΥΣ

Θέλοντας να βοιθίςυμε το πιονέρικο κίνιμα ςιχνά βάζυμε τυς πιονέρυς ςε πλεονεχτιματικί κατάςταςι, κι' αφτί ι πλεονεχτιματικί κατάςταςι ςιχνά επιδρά πολί αρνιτικά στα πεδιά, ι πλεονεχτιματικό-τιτα αφτί περνά ςτι δυλιά-μας. Αφτές τις μέρες διάβαςα ςτις εφιμερίδες για τιν κιρτί τις ανάπτιкςις τυ πιονέρικυ κινίματος. Σε μας, ςαν να παρατιρίτε τέτιο φενόμενο, ότι τιν άνικςι ο αριθμός τον πιονέρον αφκςάνετε, κε το φτινόπορο πέφτι. Δεν κςέρο, παντύ ίνε έτςι αφτό; (απτι ςάλα: παντύ). Πος να το κςιγίςυμε αφτό; Νομίζο πος αφτό μπορύμε να το κςιγίςυμε έτςι: το καλοκέρι φέβγυν ι πιονέρι στα λάγερ, ι γονίς δεν κςέρυν πυ να βάλυν τα πεδιά τυς κε λέγυν: Γράψυ στο πιονέρικο τάγμα, να πας στιν εκςοχί, το ςχολιό-μας τόρα δυλέβι ολόκλιρι μέρα, ι πιονέρι φίγανε στο λάγερ· μα πος εκί διαβάζυν· κάπος ίνε αμφίβολο αν διαβάζυν. Κάποτες στα πεδικά γράματα κςεφέβγυν τέτιες παρατίριςες: Θα διάβαζα κανένα ενδιαφέρο βιβλίο. Για τα μαθίματα κανένας στα γράματα δε μιλά. Κε στιν πόλι ςινεχίζετε το ςχολιό ολόκλιρι μέρα. Ίμυνα στον Κραςνοπρέςνικο πολιτικό πεδαγογικό σταθμό. Πίγαμε να φοτογραφιςτύμε στιν αβλί· ςορός ςκυπίδια πίςο απτο χτίςιμο, κε μέςα στα ςκυπίδια κάθυντε πεδιά κε μ' έκπλικςι κιτάζυν πος φοτογραφίζοντε ι πεδαγογί. Διο πίγαν στα πεδιά κε ροτάνε: «Έχυν τραβίκςι κε ςας στι γενικί μόρφοςι»; Μα τα πεδιά αποτραβιύντε απ αφτύς ςαν από χολέρα. Ίςτερα, φανερόθικε ότι στο ςχολιό τα πεδιά πιγένυν, μα όχι στο ςχολιό τις ολόκλιρις μέρας, επιδίς τον περιςότερο κερό γιρίζυν. Έμιναν τα πεδιά δίχος τυς πιονέρυς—ι πιονέρι βρίςκον-τε στα λάγερ, μα τ' άλα πεδιά στιν πόλι. Εδό κε λίγες μέρες ίρθε ςε μένα μια γερμανίδα, πυ δυλέβι ς' ένα απτα ιδρίματά-μας. Μυ διηγίθικε ότι ιπάρχι ίτε κάτυ στο Ρίαμπυςκι, ίτε κοντά στο σταθμό Μπαλαμπάνοβο, όχι απλός πιονέρικο λάγερ μα πιονέρικο λάγερ, τυ πολιτεχνιζμύ.

Μὔφερε γράμα απτα πεδιά. Σ' αφτό το γράμα διιγόντε για τιν ενδιαφέρυσα δυλιά, πυ τα πεδιά έκαναν στον πολιτεχνιζμό στο χοριό, πος διόρθοσαν τι σέγιαλκα τυ κίπυ, πος έμαθαν να διορθόνυν μερικές μιχανές, πος γνορίστικαν στο βάλσιμο τον ιλεχτρικόν σιρμάτον. 'Εχυν πλάνο: πλάνο να ιλεχτροκινίσυν το μίλο κ. τ. λ. Πλάνα έχυν πολά, πλάνα καλά.

Πρέπι να πύμε ότι τα πεδιά όχι μόνον μιλύν, μα κε δυλέβυν, δυλέβυν όχι άσχιμα.

Μα παράλιλά-τυς βρίσκετε το πεδικό σπίτι τον μπεσπριζόρνικον στο μοναστίρι τυ Παφνυτέβσκι. Κακοφάνικε στυς μπεσπριζόρνιδες: ἔρθανε ι πιονέρι, κάπια μ' ενδιαφέρο δυλιά κάνυν, έχυνε σιμέες πανιγιρικά ανίγυν το σταθμό κ. τ. λ. Ζίλεπσαν τα πεδιά το πιονέρικο κίνιμα: «Θα κσεσχίσυμε τι σιμέα-σας». 'Ιστερα λέγυν: «'Ορνιθες θα σας κάνυμε να ταΐζετε» κε κόπσανε τα κεφάλια απτις όρνιθες 25 χορικόν για να θιμόσυν τυς πιονέρυς. 'Εγραπσα γράμα στυς πιονέρυς, ότι πρέπι να φέρυντε καταδεχτικά προς τυς μπεσπριζόρνιδες—ίνε αλίθια πος ι ζοί-τυς ίταν πολί δίσκολι, πρέπι να προσπαθίσυμε να τυς τραβίκσυμε στι δυλιά, κ' ι πιονέρι πρέπι να σκεφτύν πος να τυς τραβίκσυν. Μα τι έχυμε στιν πραγματικότιτα; Ι πιονέρι σε μας ίνε προνομιύχι, ζυν στο λάγερ, κε δίπλα ίνε ολοκλιροτικά απομακριζμένο, ολοκλιρατικά παραπεταμένο το πεδικό σπίτι.- 'Εγραπσα στα πεδιά τυ πεδικύ σπιτιύ πος καταλαβένυμε τον πολετεχνιζμό, τι μας χριάζετε, τι σιμασία έχυν ι πιονέρι, ότι πρέπι να επικινονύμε μ' αφτύς κ. τ. λ.

Αφτί ι περίπτοσι με τον πεδικό σταθμό μας εκσανανκάζι να σκεφτύμαστε ότι ι πιονέρι ακόμι πολί σιχνά σκέφτυντε μόνο για τον εαφτό-τυς, κε δεν προσπαθύν να τραβίκσυν στι δυλιά-τυς τις μάζες τον πεδιόν, κι' ακόμι τις πιο καθιστεριμένες μάζες τον πεδιόν.

Πίρα ακόμι γράμα απ' αφτό το ίδιο το πιονέρικο λάγερ από ένα κορίτσι. Γράφι ότι τιν διόκσανε απτο λάγερ. Δεν κσέρο αν αφτό ίνε έτσι, μα ότι γράφι, μας εκσανανκάζι να σκεφτύμε. 'Οταν δεχόντυσαν πεδιά στο λάγερ ίχαμε οριζμένα πεδιά πύφιγαν, γιατί τὔθελαν ι πατέρες-τυς. 'Ενα κορίτσι λέγι: «Με μαλόνυν, γιατί δεν τολμό να μπο στο λάγερ, γιατί ο πατέρας-μυ πέρνι παρτ-μάκσιμυμ». Ακόμι δεν άκυσα ότι, επιδίς ο πατέρας πέρνι παρτ-μάκσιμυμ, τα πεδιά δεν τα πέρνυνε στο λάγερ. Το γράμα θίγι πολά σοβαρά ζιτίματα. Αφτές ι εντίποσες τις στιγμὶς συ γενύν τι σκέπσι, ότι το πιονέρικο τάγμα πρέπι να δυλέβι με τέτιο τρόπο

για να δόςι στα πεδιά κομονιστικί ιθικί. Θιμάςτε ότι στο III σινέδριο τις νεολέας ο Βλαδίμιρ Ιλίτς ακριβός γι' αφτό μιλύςε. Αφτό δεν ίνε τιχέο. Ίνε ανάνκι να επεξεργαστύνε για τον εαφτό-τυς τρόπυς σιμπεριφοράς, να καταλαβένυν, αν πρέπι άραγες να κάνομε αφτό, ί αν δεν πρέπι. Αφτό ίνε πάρα πολί σπυδέο ζίτιμα. Νά παράδιγμα: Στα λάγερ στέλυν στα πεδιά κυφέτα, πισκότα κ. τ. λ. Δεν κςέρο τα μιράζυν όλα τα πεδιά με τυς σιντρόφυς-τυς, όπος αφτό βγένι απτιν άποψι τις κομονιστικίς ιθικίς;

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΟΜΠΕΖΛΙΤΣΚΑ

Γίνετε κι' έτςι· σιχνά μικρές γρύπες ανάμεσα στο πιονέρικο τάγμα, διο-τρις άνθροπι βρίςκυντε ς' ιδιέτερι θέςι· τα ζιτίματα τις σιντροφικότιτας επίςις στέκυντε μ' οκςίτιτα. Λέγυν, το πιονέρικο τάγμα ίνε κινονικό κολεχτίβο, ίνε πολί καλό μα πρέπι να κιτάκςομε τι κολεχτίβο ίνε. Τόρα, πυ μέςα στο κόμα γίνοντε τόςες πολές κυβέντες για το κακό τις ομπεζλίτςκας, πρέπι καλά να ςκεφτύμε τι ίνε κολεχτίβο. Πρέπι να κιτάκςομε, δεν τιχένι άραγες μέςα στο κολεχτίβο-μας ομπεζλίτςκα; Πρέπι να ςκεφτύμε πος το κολεχτίβο εφαρμόζι τι δυλιά, ·πιο ίνε το κολεχτιβιστικό-τυ φέρςιμο, κε ταφτόχρονα πρέπι να κατορθόςομε να εκςαφανίςομε τιν ομπεζλίτςκα. Αφτό ίνε πολί ςοβαρό κε μεγάλο ζίτιμα, πυ έχι εκςερετικί σιμαςία για το πιονέρικο κίνιμα. Πός γίνετε αφτό ςε μας; Ας πύμε, κολεχτίβο πεδικό, κρίκος, τάγμα. Κε νά, όταν μιλάνε για τις επιτιχίες-τυς, τότε διγύντε για τι θετικί δυλιά. Μα αν εκςετάςομε πιος τα κάνι αφτά, θα δύμε μια μικρί ομάδα αχτιβίςτες, — τ' άλα πεδιά δεν τραβίχτικαν ς' αφτί τι δυλιά. Ο κρίκος τάκανε, μα μπορί στον κρίκο διο άνθροπι να δύλεβαν. Μα ι άλι τι έκαναν; Το τάγμα τόκανε, μα μπορί στο τάγμα, ένας κρίκος να δύλεψε μα ι άλι; Αφτό τα ζίτιμα πρέπι να μπι ς' όλο-τυ το φάρδος. Το σπυδέο ίνε να μι πνιγί ι ιπεφθινότιτα κάθε πιονέρυ στιν εκτέλεςι τις μιας ί τις άλις δυλιάς, όςτε ο καθένας να εςτάνετε ιπεφθινότιτα γι' αφτί τι δυλιά.

Μυ φένετε, ότι ςε πάρα πολές πιονέρικες οργάνοςες, αφτί ι ιπεφτινότιτα τυ καθενός για τι δυλιά τυ κολεχτίβυ-τυ δεν ιπάρχι. Εδό στέκετε ζίτιμα οργανοτικό. Τα πεδιά τυ ςκολιύ-μας κε πρότα-πρότα ι πιονέρι αγονίζοντε για τον πολιτεχνιζμό. Αφτί ίνε πολί ςοβαρί κε μεγάλι δυλιά. Μα ίνε οργανοτικά ςιδεμένι μ' οργανοτικά ζιτίματα. Ο Βλαδίμιρ Ιλίτς έλεγε όχι μια φορά ότι ο δεζμός τυ

χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ βρίςκετε ςτιν οργάνοςι. Κε νά τόρα όταν μπίκαμε ςτιν εποχί τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ, το ζίτιμα τις οργάνοςις τον ιλικιομένον, κε ςτι δικί-μας τι γραμί — τον πεδιόν κε τον ανίλικον, ςτέκετε με μεγάλι οκςίτιτα. Γι' αφτό μυ φένετε ότι ι πιονέρικι οργάνοςι πρέπι με προςεχτικό μάτι να κιτάκςι πος ίνε οργανομένα τα πεδιά ςτιν καθιμερινί δυλιά: έτςι άραγες ίνε οργανομένα, όλα τα πεδιά τραβίχτικαν ςτι δυλιά, δε βρίςκυντε άραγες όλι κάτο από ένα κόπςιμο κε δε δίνετε ς' όλυς ι ίδια δυλιά. Αν δυλέβι το κολεκτίβο, δεν πρέπι να δίνυμε ς' όλυς τιν ίδια δυλιά: ο καθένας δυλέβι ανάλογα με τις δίναμές-τυ.

Πρέπι να ςκεφτύμε πος πρέπι νάνε οργανομένος ο κρίκος, όςτε το καθένα απτά πεδιά να δόςι ςτιν κινονικί δυλιά, ςτι δυλιά τις πιονέρικις οργάνοςις το μάκςιμυμ πυ μπορί να δόςι, δίχος να τον παραφορτόνυμε ιπερβολικά. Σπυδέο ίνε να δόςυμε ςτο πεδί τέτια δυλιά, πυ νάταν ανάλογι με τις δίναμές-τυ. Ας πάρυμε τον κρίκο με πέντε πεδιά. Μερικί απ' αφτύς, εκςετίας τον ιδιοτίτον μέςα ςτις οπίες μεγάλοςαν, εκςετίας ιδιέτερον ςινθικόν μπορύν να κάνυν πιότερα, κε γι' αφτό ίνε ιποχρεομένι να κάνυν πιότερο. Δεν πρέπι να εκςιςόνυντε με τυς μεςέυς κι τυς αδίνατυς. Πρέπι ι μεςέι κ' ι αδίνατι να δυλέβυν επίςις ιποχρεοτικά ανάλογα με τις δίναμές-τυς. Τότες θάχυμε κολεχτιβιςτικί δυλιά. Νομίζο πος κάτο απ' αφτί τιν άποπςι πρέπι να κιτάκςυμε προςεχτικά, πος να οργανόςυμε αφτό το ζίτιμα.

Μυ φένετε ότι το ζίτιμα τις οργάνοςις πρέπι να το μελετάτε πολί περιςότερο κε πιότερο από κοντά. Ίνε γνοςτό ότι ι φάμπρικα κε το εργοςτάςιο δεν ίνε μόνο τεχνικί ςινίθια, δεν ίνε μόνο τέχνι, ίνε καθοριςμένι οργάνοςι δυλιάς. Το κολχόζ δεν ίνε απλός ότι ι γι καλιεργίτε με το τράχτορ, ί δίχος το τράκτορ, ίνε πολί μεγάλι κε πολίπλοκι οργάνοςι δυλιάς. Νά, αν τόρα ακύατε κίνυς τυς ςιντρόφυς πύρθαν απτό κολχόζ, πύζιςαν φέτος εκί, θα μαθένατε πός ςτιν παραγογικί ςίςκεπςι γίνετε ο καθοριςμός τον ιμερόν τις δυλιάς, (трудодней), πος γίνετε ο καθοριςμός τις δυλιάς, πός τα ζιτίματα τις δυλιάς μπίκανε ςτο πρότο πλάνο. Τιν πρότι ςτιγμί πυ πίγαν ςτο κολχόζ δεν φανταζότανε πος πρέπι νάνε οργανομένι ι δυλιά ςτο κολχόζ, πος πρέπι νάνε ι οργάνοςι τις δυλιάς. Πίγαν με τιν ελπίδα ότι κάπιος θα τα διοργανόςι, ότι κάπιος θα τα ςτίλι όλα, κε νά τόρα πραγματικά μαθένυν πος πρέπι να οργανόνυντε, για νάνε ι δυλιά πιο ςιςτιματικί, οργανομένι κε να εκςαςφαλίζι πιότερι παραγογικότιτα τις δυλιάς.

Κσέρυμε ότι στιν φάμπρικα, ι ακριβίς οργάνοσι τις δυλιάς, πυ εχτελίτε απτυς εργάτες, επιδρά ς' όλι-τυς τι σιμπεριφορά κε βοιθά στιν ίδρισι δινατίς οργάνοσις, μέσα στιν οπία πρέπι ν' αναπτιχτί ι εργατικί τάκσι. Γι' αφτό το ζίτιμα τις οργάνοσις ίνε σοβαρότατο ζίτιμα. Ο καπιταλιζμός έχι τιν οργάνοσι-τυ· ο σοσιαλιζμός θάχι τιν οργάνοσι-τυ μα εντελός νέυ τίπυ. Τόρα στι χόρα-μας γίνετε τεράστια δυλιά για τιν αναδιοργάνοσι τις ζοίς κε τις δυλιάς. Κε νά ς' αφτό ι πιονέρικες οργάνοσες πρέπι να λάβυν το πιό δραστίριο μέρος.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΙΘΙΚΙ

'Ινε πάρα πολί σπυδέο ν' ατσαλόσυμε μέσα στυς πιονέρυς σινιδιτές σχέσες προς τιν κινονικί γνόμι. Τόρα πραχτικοπιύντε τα έτσι ονομαζόμενα κινονικά δικαστίρια,—γι' αφτό μιλίσαμε στιν κομφερέντσια τις σχολικίς αφτοδιίκισις. Μα θάθελα να πο ότι κινονικό δικαστίριο απο κινονικό δικαστίριο έχι διαφορά. Αν θέλυν να μιμιθύν τι δίκι τις «Πρόμ—πάρτιας», κιτάζοντας τα πεδιά σαν βρεντίτελυς κε γι' αφτό τα «ζαλίζυν» με τόσες κε τόσες παράστασες, τότες αφτό θάνε ανοισία.

Κι' αφτό το λέο γι' αφτό, ότι στις πεδικές-μας οργανόσες πρέπι να επεκσεργαστύμε τιν κινονικί γνόμι, τιν κινονικί εκσέτασι τον ζιτιμάτον τις διαγογίς, γιατί σπυδέο ίνε ν' ατσαλόσυμε κομυνιστικί πιονέρικι ιθικί, για να κσέρυν πος κε γιατί δρυν. Τέτιες εκσέτασες δίχος καμιά τιμορία, διόκσιμο απτιν οργάνοσι κ. τ. λ. θάχανε μεγάλι σιμασία.

Στο σπίτι-μας έχυμε ακόμα αρκετά πολά μικρο-ατομικιστικά, μικρο-μπυρζυαζικά ιπολίματα τυ παλιύ κερύ. Σπυδέο ίνε, σχετικά μ' αφτό ι πιονέρι νάχαν καθοριζμένι γνόμι. 'Ινε ιπέφτινος ί δεν ίνε ο πιονέρος γι' αφτό, αν στο σχολιό δεν ιπάρχυν κανονικές σχέσες ανάμεσα στ' αγόρια κε τα κορίτσια; Νομίζο ότι ι πιονέρι πρέπι στο σχολιό κι' ανάμεσα στυς άλυς σιντρόφυς να πετίχυν όστε όλες ι μικρο-μπυρζυαζικές ακαταστασίες, πυ ιπάρχυν, να εκσαφανιστύν. Αν κιτάκσυμε στα καθιμερινά παραμικρά ζιτίματα αφτό το ζίτιμα φένετε. Αν τ' αγόρι φορέσι κάπιο κενύργιο ζονάρι, γι' αφτό δεν μιλάνε, μα αν το κορίτσι φορέσι κενύργιο φόρεμα, τότες όλι γι' αφτό μιλάνε. Εδό έχυμε κάτι απτο παλιό μενσάνστβο, κ' εδό πρέπι να προσέχυμε πολί. Φλιαρίες τ' αέρα τιχένυν όχι λίγες στιν πιονέρικι οργάνοσι.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΙ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Θέλο να πο ακόμα για τα πεχνίδια στο σανατόριο. 'Ιμουνα στιν ανάπαπσι κε κίταξα πος ι ιλικιομένι, όχι βέβεα ι γέρι, μα άνθροπι τις μεσέας ιλικίας, περνούσαν τον χερό-τος. 'Επεζαν όλα, κι' όχι μόνο λάουν-τέννις, μα ι ζοί ίταν πέρα πέρα πεχνίδι: πότες πέζανε σιαχμάτι, πότες περίπατο στο δάσος οργάνοναν, πότες τραγουδούσαν. Κε δεν ντρέπονταν γιατί έπεζαν μα μου φένετε πος ι πιονέρι λιγάκι πεδικά ντρέπουντε να πέξουν. Μ' αφτό δεν κάνι. Μου φένετε ότι ι τέχνι κε το πεχνίδι πρέπι νάχουν πολί πιότερι θέσι στις πιονέρικες οργάνοσες, παρά όσο έχουν σίμερα. Στο χοριό για παράδιγμα τραγουδούν, μα τι τραγουδούν; Δίστιχα, κάποτες πολί άνοιτα, μα τα πιονέρικα τραγούδια-τους δεν τα τραγουδούν· τα τραγούδιατ-ους ίνε λίγα. Το τραγούδι οργανόνι πολί.

Τιν άνιξι στιν κονφερέντσια του επιστιμονικού-πεδαγογικού τμίματος του Γ. Υ. Σ. κε ΜΟΝΟ αποφάσισαν να εφχαριστίσουν εμάς, που σιμετέσχαμε στιν κομφερέντσια, να μας δίξουν πος τραγουδούν τα πεδιά-μας. 'Ιτανε θαβμάσιο χόρο, 200 πεδιά. Ο αρχιγός του χόρου ίτανε ο Τουγαρίνοβ. Τα πεδιά τραγουδούσαν τραγούδια που τελιόνουν με τα λόγια: «Να δόσις το πρόγραμα του 'Ιλιτς!»—«Να δόσις!» (Даешь) έπρεπε ν' απαντίσουν ι ακροατές. Τιν πρότι φορά ο κόσμος τάχε χάσι, μα τι δέφτερι πια φορά οργανομένα απαντούσαν! «Να δόσις!» («Даешь!»). Πριν απ' αφτά μίλισε ένας κομσομόλος, κι ίπε πόσο καλά ίνε, που τα πεδιά-μας μαθένουν τραγούδια. Κε κατόπιν καθίσαμε δίπλα-δίπλα κε κουβεντιάζαμε.

Κοντά στ' άλα τον ρότισα: γιατί μόνο κορίτσια έχουνε; 'Αραγες ιπάρχουν σχολιά που ιπάρχουν μόνο κορίτσια; Γιατί μόνο τα κορίτσια τραγουδούν: «Να δόσις το πρόγραμα του Ιλίτς!» Αφτός απάντισε ότι «τα αγόρια νομίζουν ότι αφτό ίνε μόνο δουλιά τον κοριτσιόν.»—«'Ολα τα πεδιά τραγουδούν τόσο όμορφα σ' όλα τα σχολιά, ί μόνο αφτί ι γρούπα;», τον ρότισα.

Ι απάντισι ίταν αχαθόριστι. Μα εγό επιμένο. «Αφτι ι ομάδα σιχνά εμφανίζετε σε κάθε σινεδρίασι, σαν τι σιμερινί;» Πίρα απάντισι: «Σχεδόν κάθε μέρα·» 'Ιμε ενάντια όταν ι πεδικί όμιλι τραγουδόυν κάθε βράδι κ' εφχαριστούν τους σοβιετικούς εργάτες (работники). 'Ιμε ενάντια σ' αφτό. Νομίζο ότι το τραγούδι πρέπι νάνε μέσο οργάνοσις, κε τ' αγόρια κε τα κορίτσια—όλι να τραγουδούν, το τραγούδι να βοιθάι στιν οργάνοσι κε να διμιουργί γενικί διάθεσι.

Σε γράμα-τυ απ' το πιονέρικο τάγμα στο Ριαμπύσκι ένα κορίτσι γράφι, ότι άφισε τα μυσικά κύρσα κε καταπιάστικε με τιν τεχνικί. Αφτό το κορίτσι δεν χρισιμοπιήθικε για να βοιθίσι τ' άλα πεδιά να οργανοθύν ος προς τα τραγόδια, πυ δίνυν ριθμό στι δυλιά. Αφτό έχι μεγάλι σιμασία, κε πρέπι όλα τα πεδιά πυ μπορύν να βοιθύν να ριχτύν ς' αφτί τι δυλιά.

Στι βραδιά πυ οργανόθικε απτο ΜΟΝΟ βάλανε πεδικά τραγόδια. Ένα απ τα τραγόδια ίταν για τυς βρεντίτελυς. Εκί βρετίτελι ίταν ι ακρίδα τ' αγριοπόντικο κι' ο κυλάκος. Αφτά όλα βάλθικαν στιν ίδια γραμί.

Τα πεδιά έπεζαν με μεγάλο ενθυσιαζμό. Κίνος πύπεζε τιν ακρίδα, έπεζε με μεγάλο θέλγιτρο. Το προσοπό-τυ κολιμβύσε μέσα στο χαμόγελο, καμιά σινκεκριμένι βλάβι απ' αφτόν τον κυλάκο δεν ιπίρχε, κε γιατί ίταν βρεντίτελος ίταν άγνοστο.

Ανάμεσα στο βρεντίτελο τυ χοραφιύ κε τον κυλάκο βάλθικε το γνόριζμα τις ισότιτας. Πρέπι να κιτάζυμε κε στο περιεχόμενο τυ δράματος, όχι μόνο στα πεδιά πος έπεζαν.

Το πιονέρικο τάγμα πρέπι νάχι μάτι κε να κατεφθίνι τιν καλιτεχνικί δυλιά. Τέτια δράματα όπος το πιο πάνο κσεχαρβαλόνυν τι δυλιά. Ι πιονέρι πρέπι όχι μόνο να περνάν δίπλα απτιν καλιτεχνικί δυλιά, μα να προσπαθύν να τιν κατεφθίνυν σε σοστό δρόμο.

Μα τί ιδιέτερα χριάζετε για αφτί τιν ονομαζόμενι «μαζικί δράσι;».

Κολεχτιβιστικές ντεκλαμάτσιες κε μαζικές σκινοθεσίες. Ι καλιτέχνες θα σας διγιθύν, πος να οργανόσετε αφτό τεχνικά. Ι κολεχτιβιστικές σκινοθεσίες ίνε αρκετά επεκσεργαζμένο πράγμα, χριάζετε μόνο πλατιά να τις μεταχιριζόμαστε. Πρέπι να κάνυμε τιν πιονέρικι ζοί όμορφι. Κε τότες, κατά τα φενόμενα δεν θάνε ανάνκι να μετράμε τυς πιονέρυς πύφιγαν απτιν πιονέρικι οργάνοσι. Κι' αν τα πεδιά τραβιχτύν απ' όλα αφτά τότες κε στυς γονιύς-τυς θα επι' δράσυν. Ι γονίς σιχνά λένε: «Ε! τόρα γίρισες απτο λάγερ, έβγα απτιν πιονέρικι οργάνοσι». Γίνυντε τέτιες κυβέντες. Πρέπι ο πιονέρος να κερδίσι το δικέομα-τυ νάνε πιονέρος, για να τυ φένετε ι ζοί στιν πιονέρικι ζοί γιομάτι ενδιαφέρο, όμορφι κε να κρατιθί στο πιονέρικο τάγμα.

Ακόμι κε για λογαριαζμό τον πεχνιδιόν. Δεν μιλό πια για τι φισκυλτύρα, πύνε ιδιέτερα σπυδέα. Μας χριάζετε ν' αναπτίκσυμε γερί κε δινατί γενιά. Μα εχτός απο τις τέτιες καθαρά γιμναστικές άσκισες

τα λέφτερα πεχνίδια διμιουργύν μεγάλι ικανότιτα προςανατολιζμύ κε διμιουργύν μαζικές ςινίθιες. Δεν πρέπι να περιφρονύμε τα πεχνίδια, μα πρέπι να ςκεφτύμε πος να δάλυμε το ζίτιμα για να βοιθύν τα πεχνίδια τιν κομυνιςτικί διαπεδαγόγιςι τον πεδιόν.

ΔΡΑΣΤΙΡΙΑ ΝΑ ΣΙΜΕΤΑΣΧΥΜΕ ΣΤΙ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΟΣΙ

Τα πεδιά κάνυν κινονικί δυλιά ςτον αγόνα για το προμφιπλάν. Για τιν πλέρια κατάχτιςι τις τεχνικίς, για τον πολιτεχνιζμό τυ ςχολιύ. Αφτό ίνε πολί καλό. Μα τα πεδιά δεν πρέπι να κάνυν μόνο αφτό. Σίμερα αναδιοργανόνυμε τι ζοί. Στι ζοί-μας ιπάρχυν παρά πολά τα μικρο-παραγογικά πυ δάζυν τι ςφραγίδα τυ μενςιάν. 'Ολες αφτές ι κυζίνες, τα πλιςταριά, πυ κρατύν τι γινέκα ςτο ταμπύρι, για τα οπία τόςο πολί έγραπςε ο Λένιν, δάζυν πάνο ςτις αμιδέες ικογενιακές ςχέςις τι ςφραγίδα-τυς.

Τί δλέπυμε τόρα; Βλέπυμε πος ςπάζι ι παλιά ζοί, ι ικογένια ίνε πια άλι, διμιουργύντε άλες δάςες τις ικογένιας.

Μάζα απο γινέκες πιγένυν ςτιν παραγογί, κε δεν έχυν καθόλυ κερό να φροντίζυν για το ςπίτι, τί τραπεζομάντιλο να φτιάκςυν κε να δάλυνε ςτο τραπέζι, τί λυλύδια κι' απο πιο χαρτί να φτιάκςυν κε πυ να τα δάλυν. 'Ολα αφτά τα τιποτένια πράματα πυ γινόντυςαν γιατί τίποτας δεν ίχαν να κάνυν, μέςα ςτο κλιςτό ςπιτίςιο νικοκιριό, ίχαν μενςιανικό χαρακτίρα. Τόρα αφτό πέφτι.

Μα έχυμε πάρα πολί δίςκολι κατάςταςι. Δεν φτάνυν τα εργατικά χέρια. Μόλις τόρα ακύο ότι δεν μπορύν να δρίκυν εργάτιςα τυ ςπιτιύ, δεν έχυν πυ να αφίςυν το πεδί κε πρέπι να πάγυν ςτιν παραγογί. Τόρα κάθε εργάτιςα πρόθιμα πιγένι ςτι φάμπρικα, ς' οπιαδίποτε ιπιρεςία, πυ δυλέδι οριζμένες όρες κε κατόπιν ίνε λέφτερι, ενό ι εργάτιςα τυ ςπιτιύ ίνε ςιδεμένι όλο τον κερό. 'Ινε πολί καλά ότι το ινςτιτύτο τον εργάτιςον τυ ςπιτιύ πυ μέςα-τυ έχι πολά απτα παλιά, ςδίνι. Σχετικά με τις εργάτιςες τυ ςπιτιύ εδό έχυμε πολί παλιά, δυλικά απομινάρια. Ακόμα κ' ι εργάτιςα κάποτες έκρινε έτςι: «Γιατί έφερα απτό χοριό το κορίτςι; άραγες για να πιγένι ςτο ςχολιό; 'Οχι, τιν έφερα για να κάθετε ςτο ςπίτι κε να κιτάζι το πεδί» κε το κορίτςι πυ το πίραν απτο χοριό ςαν εργάτιςα τυ ςπιτιύ, μεγαλόνι αγράματο.

Ανάμεςα ςτις εργάτιςες τυ ςπιτιύ έχυμε ςίμερα πολά απομινάρια τυ παλιύ κερύ. Αφτί ι δυλιά ίνε πιότερο πίςο απτο κινονικό κοντρόλ παρά οπιαδίποτε άλι δυλιά. Γι' αφτό πρέπι να χερετίςυμε

το ςδίςιμο αφτό τυ επαγκέλματος. Μα τί κάνυμε ς' αφτί τιν περίπτοςι; Πόρα πολί οκςίνετε το ζίτιμα για τιν ανάνκι τις κινονικίς τροφίς, για τιν ανάνκι τις οργάνοςις-τις με νέο τρόπο, να δόςυμε ς' αφτό το ζίτιμα άλι φόρα κε να γλιτόςυμε από μερικές αρχοντικές ςινίθιες.

Σχετικά με τις αρχοντικές ςινίθιες. Μύρθε ςε βοίθια ο Τςυκαλάκις Ομπλόμοβ. Ο Ομπλόμοβ ίθελε να κινιγίςι κάπιο κορίτςι κε γι' αφτό προςεπίθικε τον καμαργιέρο. Πίρε ιποδίματα κι' άρχιςε να τα καθαρίζι. Μα το κορίτςι αμέςος τον έκατςε ςτα αβγά-τυ. «Τι καμαργιέρος ίςαςτε, αφύ δεν κςέρετε να καθαρίζετε ιποδίματα, με ποιγιά τις μετςιςόλες καθαρίζετε». Το να μι κςέρυν να καθαρίζυν ιποδίματα ίτανε εκςερετικά χαραχτιριςτικό για τυς τςιφλικάδες, για τυς βαρόνυς.

Νομίζο ότι το καθάριζμα με μπογιά τον μετςιςόλον δεν έχι εκςφανιςθί πλέρια ακόμα κε απτο εργατικό ςπίτι. Συχνά νομίζυν: ένα ζίτιμα ίνε να πας ςτιν παραγογί κι' άλο να πλένις πιάτα κε να καθαρίζις ιποδίματα.

Γι' αφτό ςτα κινόβια ίνε όλα άνο κάτο, κανένας δεν καθαρίζι, ςτις κατικίες ίνε απίθανι λέρα. Νομίζο ότι απ' αφτό βγένι ότι δεν πρέπι να φερόμαςτε πρός «τιν αφτοεκςιπιρέτιςι» με τέτιες γριμάτςες, όπος φέροντε πολί πιονέρι. Δεν πρέπι να κιτάζυμε από ψιλά τιν αφτο-εκςιπιρέτιςι. Τί να κάνυμε; Ι διέκςοδο ίνε φανερί: πρέπι όςο πιο γρίγορα μπορύμε να οργανόςυμε τιν κινονικί τροφί. 'Οταν θάνε οργανομένι κινονικί τροφί, τότες το ζίτιμα θα μπι εντελός αλιότικα. Πρέπι να βάλυμε όλες τις δίναμες-μας, για να αναπτίκςυμε τιν κινονικί τροφί. Αφτό ιδιέτερα πρέπι να το κάνυμε εκί, πυ ι γίνέκα τραβιέτε ςτιν παραγογί. 'Ινε ανάνκι να οργανόςυμε τιν πεδικί τροφί όχι μόνο με τι μορφί τον ςχολικόν προγεβμάτον, μα με τ' αγκάλιαζμα πλέρια όλον τον πεδιόν. Αφτό έχι τεράςτια ςιμαςία.

Σπάζοντας τιν παλιά ζοί, πρέπι δραςτίρια να χτίζυμε νέα. Μα τραβίχτικαν άραγες ι πιονέρι ς' αφτί τι δυλιά, επιμένυν άραγες ςτιν ανάνκι τυ ανίγματος πεδικόν ςταλόβαγιον, κάνυν άραγες ανκιτάτςια ανάμεςα ςτυς γονιύς-τυς;

Κάποτες ίμυνα ςτο «Μπογατίρ» ςτιν πεδικί κομφερέτςια για τον πολιτεχνιζμό. Πιονεράκια τον 11 χρόνον πίεζαν πολί τον ντιρέχτορα, τον κατιγορύςαν: «Νά-μας! κόκινος ντιρέχτορας ςτις μεγάλες ςινεδρίαςες όλα τα ιπόςχετε, μα όταν πρόκιτε για δυλιά, τίποτες δε δίνι. Πρέπι να χτίςυμε κυνελοτροφίο, μας χριάζοντε καρ-

φιά. Ερχόμαστε κε μας λέγον: «Ύτε ένα σκουριασμένο καρφί δεν σας δίνομε». Με τέτια κριτικί εμφανίστικαν τέσερα πιονεράκια απτιν τρίτι γρόπα. Ίστερα μιλά μια εργάτισα κε λέγι: «Πρέπι τιν κριτικί επίσις να κσέρετε κε να τιν κάνετε. Τυς άλυς τυς κριτικάρετε μα τον εαφτό-σας δεν κριτικάρετε. Όλο να σας δόσυν, να σας δόσυν κι' όμος ανάμεσα στυς γονιύς-σας ιπάρχυν κε μαρανκί, ιπάρχυν κε σιδεράδες, κάνετε-τυς ανκιτάτσια για νάρθυν κε να σας βοιθίσυν να διορθόσετε τυς πάνκυς; Πος διαπεδαγογίσετε τυς γονιύς-σας;» Εδό ι εργάτισα με τακτικό έσθιμα χτίπισε κίνο πυ δεν ίτανε σοστό, όλο κε δόσε κε δόσε.

Ι πιονέρι πρέπι να επιδράνε πάνω στυς γονιύς-τυς. Δεν θάταν άσχιμο αν σχετικά με τιν κινονικί τροφί λιγάκι να διαπεδαγογύσαν τυς γονιύς-τυς, να τυς κσιπνύσαν, έτσι πυ ι εργάτες πιότερο ν' αγονιζόντυσαν για τιν πεδικί τροφί, γιατί δίχος πεδικί τροφί τόρα δεν μπορίς να φτιάκσις τι ζοί.

Επίσις με μεγάλι οκσίτιτα στέκετε το ζίτιμα για τα πεδικά κινόβια. Δεν πρέπι ι πιονέρικες οργάνοσες να στέκυντε στιν πάντα απ' αφτό το ζίτιμα. Σε τί σινκεκριμένα πρέπι να σιμετάσχετε, γι' αφτό πρέπι να σκεφτί το κάθε πιονέρικο τάγμα.

Μαζί με τιν αναδιοργάνοσι τις ζοίς στέκετε το ζίτιμα για τα πεδιά πυ βρίσκυντε έκσο από κάθε φροντίδα. Μίλισα πιά, πος σιχνά ι πιονέρι δεν μπορύν να φτιάκσυν πραγματικές αλιλοσχέσες με τυς μπεσπριζόρνιδες.

Νομίζο ότι ι πιονέρικες οργάνοσες πρέπι να σκεφτύν για τυς μπεσπριζόρνιδες κε να μι φέρυντε προς αφτύς σαν σε «μολιζμένα» πεδιά, μα πρέπι σιντροφικά πάντα να βοιθύν τα πεδιά, μ' ότι μπορύν.

ΝΑ ΚΑΤΑΧΤΙΣΥΜΕ ΤΙΣ ΓΝΟΣΕΣ

Τελεφτέα πολί αδίνατα γίνετε ο αγόνας για τιν κατάχτισι τον γνόσεον. Στιν Αμερικί στις καλοκερινές ανάπαψες όλα τα πεδιά πυ θέλυν, πέρνυν δεκάδες βιβλία απτί βιβλιοθίκι, κι' όπιος διαβάζι 20 ορισμένα βιβλία, πέρνι άστρο. Αφτό ίνε σοσιαλιστικί άμιλα τυ ίδυς-τις ανάμεσα στα πεδιά, μα δεν γίνετε έτσι απλά, ίρθε κε ίπε: «Διάβασα»· γίνετε αμέσος έλενχος.

Νομίζο ότι αφτό πρέπι να το μιμιθύμε, γιατί σε μας τα πεδιά πολί λίγο διαβάζυν. Τα πεδιά—ι φίλι τις μπαρναυλικίς πεδικίς βιβλιοθίκις»—γράφυν ότι έχυν πολιτεχνιζμό, γι' αφτό κ' ι μαθιτές σταμάτισαν να πιγένυν στι βιβλιοθίκι. Αφτό καθόλυ δεν ακσίζι.

Πρέπι να οργανόςομε τι δυλιά έτςι, όςτε ο πολιτεχνιςμός να μι εμποδίζι το ενδιαφέρο προς τιν ανάγνοςι. Κ' εμίς λέμε, έχυμε πολιτεχνικό ςκολιό, μα όταν αργίζυν να κριτικάρυν λένε: «Τί μόρφοςι έχετε, όταν ςτο πολιτεχνικό ςκολιό κάνυν τέτιες καρικατύρες κε δεν κςέρυν να διαβάςυν;

Νομίζο ότι πρέπι να βάλυμε οριςμένι ςοςιαλιςτικί άμιλα, πρέπι να δόςυμε προςοχί, μ' ακρίβια να γράφυμε κε να ςινιθίςυμε να διαβάζυμε.

Επίςις ίνε ανάνκι να δόςυμε προςοχί ςτα μαθιματικά. Στι ζοί ο λογαριαςμός χριάζετε, μα ςτα μαθιματικά για τιν όρα κυτςένυμε με τα τέςερά-μας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΙ ΠΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Ας πάρυμε το ζίτιμα για τιν πιθαρχία, τα πεδιά ςτο εργοςτάςιο τις περιςότερες φορές ίνε αρκετά πιθαρχιμένα, μα ςαν έρθυν ςτο ςκολιό, αρχίζυν πέρα πέρα ι ακαταςταςίες.

Ένα μέλος τις μπριγάδας πυ εκςέταςε τα μοςκοβίτικα ςκολιά, διιγότανε τέτια πράγματα. Έρχετε ι δαςκάλα κε λέγι: «Θα γράπςυμε, βγάλτε τα τετράδια-ςας». Ένα μέρος απτα πεδιά τα βγάζι τ' άλα δεν τα βγάζυν. Λέγι: «Ιβανόφ γιατί δεν έβγαλες το τετράδιό-ςυ; Έλα ςτιν πόρτα. Τότες ο Ιβανόφ ςκίφτι κε βγάζι το τετράδιο-τυ. «Πετρόφ, γιατί δεν έβγαλες το τετράδιό-ςυ; Έλα ςτιν πόρτα. Ο Πετρόφ το βγάζι. Αφτί ι ιςτορία βαςτάι 15 λεπτά. Κι' όταν ρότιkςαν ένα μαθιτί γιατί κάνι αφτό, απάντιςε: '«Ινε ενδιαφέρο να κιτάκςυμε, πος θιμόνι».

Δεν κςέρο έβγαλαν άραγες ι πιονέρι ακριβός έτςι τα τετράδιάτυς, ί ςαν καλί μαθιτές αμέςος· μα πρέπι να καλέςυμε τιν πιονέρικι οργάνοςι ςτον αγόνα ενάντια ςτο να περνύν τα πεδιά τον κερό-τυς έτςι «ςιςτιματοπιιμένα». Απ' αφτό χάνι ι μάθιςι, έχυμε απιθαρχία κε δε βλέπυμε τί ςίνδεςι έχι το ςκολιό με το εργοςτάςιο. Πρέπι να ιπάρχι ςίνδεςι ανάμεςα ςτι δυλιά, ςτιν επιχίριςι, ςτο μαςτορικό κε με τι δυλιά πυ κάνυμε ςτο ςκολιό. Νομίζο πιο ι πιονέρι-μας πολί πιότερο μπορύν να ςιμετάςχυν ςτο να κριτικάρυν για το τί γίνετε ςτο ςκολιό, ςτι μάθιςι· μα το καθίκο-μας ίνε να καταχτίςι το ςκολιό, τις γνόςες. Τόρα έχυμε τέτια κατάςταςι, πυ ι ζοί τραβάι μπροςτά με μεγάλα βίματα.

Ι νέα γενιά πρέπι να κςέρι πολί πιο πολά απ' ότι έπρεπε να κςέρυμε εμίς, ι γέρι. Πρέπι μόνι-τις να κάνι πλάνα, απολογι-

ζμύς κ. τ. λ. Πρέπι όλα αφτά να τα πάρι απτο ςχολιό. Γι' αφτό ι πιονέρι πρέπι να τραβύν μαζί-τυς όλο το ςχολιό. Βέβεα εδό πρέπι να δόςυμε προςοχί ςτο να μι μάθυμε πράματα πυ ςε κανένα δεν χριάζοντε, μα να μάθυμε κίνες τις γνόςες πυ χριάζοντε για τι αναδιοργάνοςι τις ζοίς. Νά αρκετά ςπυδέα ςιμία.

Επιτρèπςατέ-μυ μ' αφτά να τελιόςο. Το ζìτιμα πος να κάνυμε τιν πιονέρικι οργάνοςι πιότερο οργανομένι κε να τίνι προς το ςκοπό-τις, πος να αναδιοργανόςυμε τι ζοί τον πιονέρον, έτςι πυ να μετατραπύν ςε πραγματικùς προτοπόρυς αγονιςτές για το ςοςιαλιζμό, ίνε ζίτιμα πολί ςπυδέο. Πάνο ς' αφτό το ζίτιμα πρέπι να δυλέπςυμε, πρέπι απ' όλες τις μεριὲς να το ςκεφτùμε.

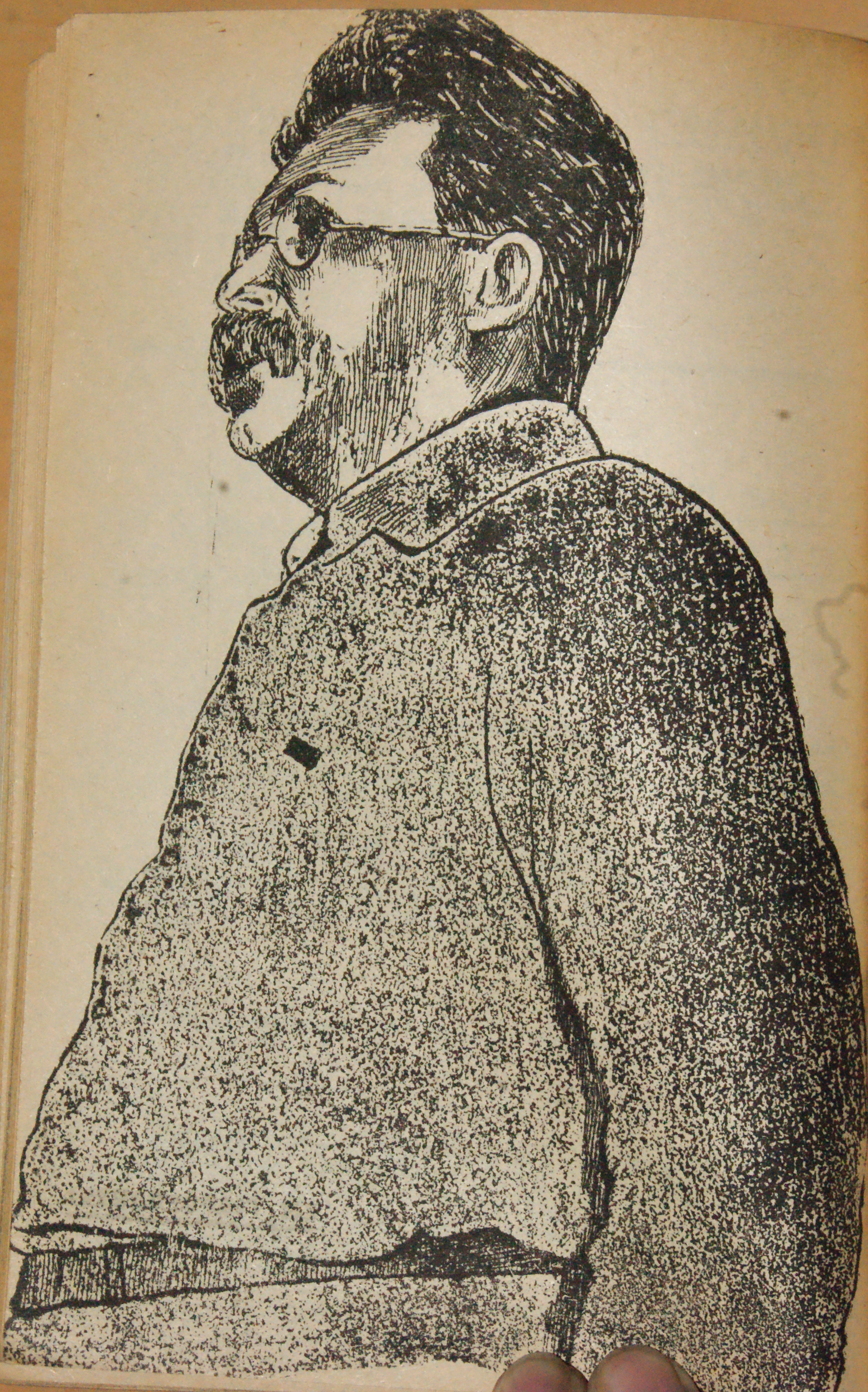
ΠΙΟΝΕΡΕ! ΝΑ ΙΣΕ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΙΤΑ ΚΕ ΤΙΝ ΙΓΙΙΝΙ ΣΤΟ ΣΚΟΛΙΟ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΕ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙ! ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΚΕ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΝΑΤΡΟΦΙ ΚΕ ΤΙΝ ΙΓ!Α ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ - ΣΑΣ !

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΑΣ ΟΡΓΑΝΟΣΥΜΕ ΚΙ' ΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΥΜΕ ΤΙΝ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΛΑΓΕΡ!

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΝΑ ΙΣΤΕ ΠΡΟΤΟΠΟΡΙ ΤΙΣ ΚΥΝΕΛΟΤΡΟΦΙΑΣ! ΚΑΘΕ ΣΚΟΛΙΟ ΝΑΧΙ ΠΑΡΑ-ΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΚΥΝΕΛΟΤΡΟΦΙΟ!

ΕΜ. ΓΙΑΡΟΣΛΑΒΣΚΙ

ΔΙΟ ΚΟΖΜΙ

Στα 12 χρόνια τις ίπαρξις τυ ςοβιετικύ κράτυς καλύμε το πρότο πανενοτικό ςλιότ τον πιονέρικον οργανόςεον. Αφτές ι οργάνοςες γενίθικαν ςε χρόνια βαρί αγόνα για το ςοβιετικό κράτος. Τα τρία τέταρτα τον πεδιόν πυ βρίςκοντε μέςα στις πιονέρικες οργάνοςες, γενίθικαν ίςτερα αππιν Οχτοβριανί επανάςταςι. Ι Οχτοβριανί επανάςταςι ίτανε ι κύνια-τυς κ' ι πρότες πεδικές εντίποςες για τις ματομένες αβγές τυ εμφίλιυ πόλεμυ, για τα βαριά χρόνια τις πίνας κε για τις πρότες γιομάτες χαρά άνοδες αππιν αθλιότιτα, τι λέρα κε το έμα προς τι νέα ζοί, προς το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ. Τα πιονέρικα τάγματα έχυν στιν πλάτι-τυς το όλο 7 χρόνια. Κάποτες στιν ανιπομονιςία-μας απάνο νομίζομε ότι λίγα κάναμε για το πεδικό κίνιμα, γιατί ίςια-ίςια κςεχνάμε το μικρό διάςτιμα, μέςα στο οπίο χτίζοντε ι πεδικές πιονέρικες οργάνοςες, κε τις ςυθίκες μέςα στις οπίες χτίζοντε.

Το πρότο πανενοτικό ςλιότ βγάζι τα ςιμπεράζματα αφτίς τις δυλιάς, μας εκςαναγκάζι να βάλυμε πιό ςοβαρά το ζίτιμα τις οργάνοςις τον πεδιόν, για να ςιμπεριλάβυμε αφτί τιν οργάνοςι ς' όλο το ςίςτιμα τις δυλιάς-μας, για να τι ςιδέςυμε με το κςετίλιγμα τον πλάνο-μας τυ ςοςιαλιστικύ χτίςιμυ. Πρέπι να ςκεφτύμαστε για τιν αβριανί μέρα, πυ θάνε πιο ορέα από κίνι πύχυμε περάςι. Γι' αφτό ι φροντίδα τυ Κόματος για το κομςομόλ κε τυς πιονέρυς ίνε ένα από τα πιο ςοβαρά καθίκοντα. Ίνε το καθίκο για τιν αναπαραγογί τις νέας βάρδιας, για τι ςοςτί λενινιστικί προετιμαςία-τις, για τι διμιυργία τέτιας βάρδιας πυ νάχι δίναμι να φέρι πιο πέρα κε να τελιόςι τον αγόνα για το ςοςιαλιζμό, για το χτίςιμο τυ ςοςιαλιστικύ κράτυς. Το πιονέρικο ςλιοτ πρέπι να μας βοιθίςι να εςτανθύμε πιο βαθιά τι ςίδεςι κε τιν αμιβέα δράςι ανάμεςα στις τρις γενιές τον λενινιστόν, να ςκεφτύμε πιο βαθιά κε πιο ςοβαρά να βάλυμε όλο το ςίςτιμα τις ανατροφίς αφτίς τις νέας βάρδιας, τυ κςαναφτιάγματος κε τις κςαναδιαπεδαγόγιςις τυ ανθρόπινυ ιλικύ, πυ ος τα τόρα ακόμι ίνε ποτιζμένο με ιντιβιντυαλιστικές διάθεςες, τις κοματιαζμένις αγροτικίς ικονομίας, τον μικροαστικόν προλίψεον τον μικρόν πόλεον κε κομοπόλεον. Για τιν επιροί πάνο ς' αφτί τι γενιά, αγονίζοντε κι' ο κυλάκος, κι' ο νέμπαν κι' ο παπάς.

Για τυς πιονέρυς κε το πιονέρικο κίνιμα. 6

Προς το πρότο πανενοτικό ςλιότ τον πιονέρον ςτρέφετε ι προςοχὶ όχι μόνο τον εργαζομένον τις χὸρας-μας. Ίνε γνοςτό πος αφτό ίνε το πρότο διεθνές ςλιότ. Ίςτερα απο λίγες μέρες ανίγι το πρότο πανκόζμιο ςινέδριο τον πιονὲρον, ςτο οπίο ίρθανε πια ι ντελεγάτςιες πολόν καπιταλιςτικόν χορόν. Δεν πρέπι να μικρένομε τι ςιμαςία αφτού του ςινέδριου. Θάχι τεράςτια ςιμαςία για το μέλο ολάκερου του πανκόζμιου-μας κινίματος. Για πρότι φορά τα πεδιά τον καπιταλιςτικόν χορόν, που τα τρέφουν ςτο ςχολιό, ςτο ςπίτι, κε ςτις μπορζουαζικές εφιμερίδες με τα παραμὶθια για τους ανθροποφάγους μπολςεβίκους, θα ςιναντιθούν ςτιν πόλι τις επανὰςταςις, ςτιν κόκινι Μόςχα με τα πεδιά δεκάδον εθνικοτίτον, που κατικὺν ςτιν ΕΣΣΔ, που ςχιματίζουν τιν ενιέα Σοβιετικι Ένοςι. Ο Ενκλέζος, ο Γάλος, ο Γερμανός πὺνε γενιμένος ςε καπιταλιςτικί χόρα, ςτις ςινικίες τον τεράςτιον εβροπαικόν πόλεον, που τα καπιταλιςτικά κράτι ςτο ςχολιό, ςτον τίπο, ς'όλι τι ζοί-τους, τους ποτίζουν με πολί μεγάλι προςοχί κε ιεςουιτικί πονιρία, εθνικές, θριςκεφτικές κε πρόλιπςες τις ράτςας, θα δουν εδό τα πεδιά, που γενίθικαν κι' ανατράφικαν απ' τι μεγάλι Οχτοβριανί επανάςταςι. Αφτί ι πεδικί διεθνίς, δίπλα ςτι διεθνί τις κομουνιςτικίς νεολέας, δίπλα ςτιν Κομιντέρνα κε τις άλες διεθνίς οργάνοςες του επαναςτατικού προλεταριάτου κε τον εργαζομένον χορικόν (Προφιντέρνα, Κρεςτιντέρνα) πρέπι να γίνι ένα απο τα δινατά μέςα τις καταςτροφίς του ςιςτιματικού πςέματος κε τις απάτις, που ςπὲρνουν ςτα καπιταλιςτικά κράτι ι ταξικί-μας οχτρί για τι Σοβιετικί Ένοςι. Αφτί ι πεδικί διεθνίς πρὲπι να βοιθίςι τα προλετάρικα πεδιά τον εργαζομένον τις Εβρόπις κε τον καπιταλιςτικόν χορόν να εςτανθούν ςτι Σοβιετικὶ Ένοςι, το ςτίριγμα για όλους κίνους που τίνουν να εκμιδενίςουν τιν εξουςία του κεφάλεου, να τελιόςουν με τους ιμπεριαλιςτικύς πολέμους, να τελιόςουν με τιν αθλιότιτα, τιν ανεργία, τιν πορνία κε τις παρόμιες πλιγές τις ταξικίς κινονίας.

Ι μπορζουαζία τελεφτέα έφτιαξε τα δικά-τις τα ςλιότ του Ντζζάμπορι που άνιξε με θόριβο ςτο Λονδίνο, κ' έδιξε τί διμιουργίθικε μέςα ςε δέκα χρόνια απτιν μπορζουαζία για τιν οργάνοςι τον πεδιόν. Μὰλιςτα, εδό έχουμε διο κόζμους. Το ζίτιμα δεν ίνε ότι ι πιονέρι-μας φοράνε κόκινι γραβάτα κε ι μποιςκάουτ — γαλάζια. Εδό έχουμε διο κόζμους. Εκί — ταξικί διέρεςι: ι πλούςιες τάξες έχουν για τα πεδιά-τους ιδιέτερα ςχολιά, αριςτοκρατικά κολέγια κ. τ. λ. όπου δεν επιτρέπετε ι ίςοδος για τα πεδιά τις φτοχολογιάς. Εκί εθνικί διὲρεςι ςε ράτςες: κανένας άςπρος δεν θα επιτρέψι ςτο πε-

δί-τυ να μπί ςτο τάγμα «τον μάβρον», «τον χροματιςτόν». Εκί — θριςκεφτικί διαπεδαγόγιςι. Ο παπάς, ο πνεβματικός διαπεδαγογύν μέςα ςτο πεδί όλες τις πιότιτες, πυ χριάζοντε για να μπορί ι μπυρζυαζία να χριςιμοπιίςι ςτο μέλον αφτύς τυς μποιςκάυτ για τιν ιποςτίριξι τις θριςκεφτικίς απάτις. Εκί—διαπεδαγόγιςι τυ ςεβαζμύ τις «άγιας», ατομικίς ιδιοχτιςίας, πυ για τ' όνομά-τις ι μεγιςτάνες τυ κεφάλευ πετάνε ςτυς δρόμυς 500 χιλ. ιφαντεργάτες, ένα εκατομίριο μεταλορίχυς, γιατ' όνομα τις οπίας ςτι Γαςτονία ςκότονονε δεκάδες απεργύς κε ρίχνυν εκατοντάδες ςτις φιλακές, βάζοντάς-τυς μπροςτά ςτιν απιλί τις θανατικίς εχτέλεςις πάνο ςτο ιλεχτρικό ςκαμνί. Εκί—ςεβαζμός κοντά ςτιν «άγια» ατομικί ιδιοχτιςία πυ για τ' όνομά-τις ι χοροφίλακες πιροβολύν ςτιν κιλάδα τυ Ζιλάφ, ςτι Ρυμανία, εκατοντάδες εργάτες — ανθρακορίχυς, πυ δε θέλυν να ιρινέψυν με τιν άθλια κατάςταςι τον πιναζμένον, δίχος δικεόματα δύλον. Εκί — φαςιςτικοπίιςι τον ταγμάτον τον μποιςκάυτ. Αφτά μετατρέποντε ςε τάγματα μικρόν φαςίςτον, πυ άβριο θα βοιθύν τυς ιλικιομένυς φαςίςτες να ςκοτόνυν τυς εργάτες κε τυς φτοχύς-χοριάτες για το όνομα τυ θεύ κε τις ατομικίς ιδιοχτιςίας. Εκί—ετιμαςία τον πεδιόν για τυς ιμπεριαλιςτικύς πολέμυς.

Μα εδό, το όλο 7 χρόνια ιπάρχυν ι πιονέρικες οργάνοςες. Για τιν όρα ανκαλιάζυν το μικρότερο μέρος τον πεδιόν. Πρέπι να κατορθόςυμε ν' ανκαλιάςυν όλα τα πεδιά τον εργατόν, τον ιπαλίλον κε τον εργαζομένον χορικόν· κε θα το κατορθόςυμε. Μα εδό ι ανατροφί-μας, καθός κι' ολόκλιρο το κινονικό-μας καθεςτός, καθός κι' όλα τα καθίκοντά-μας, ριζικά διαφέρυν απο κίνο τον κόζμο, μέςα ςτον οπίον διαπεδαγογύντε ι μποιςκάυτ. Εδό τα πεδιά πέρνυν μέρος ςτις εκλογές τον ςοβιέτ, καταλαβένοντας απτα πεδικά χρόνια, τι ςιμαςία κίνις τις κρατικίς οργάνοςις, πυ επιτρέπι ςτυς ίδιυς εργαζόμενυς να διικύν όλες τις ιπόθεςες τις χόρας. Ίςτερα απο λίγα χρόνια αφτά τα πεδιά θάνε τα ίδια μέλι τον Σοβιέτ, θα καθοδιγύν τις ιπόθεςες τυ χοριύ-τυς, τυ ραγιόν, τυ όκρυγ, τις φάμπρικας, τις μαςτερςκάγιας, θα επεξεργάζοντε κε θα πραγματοπιύν τα πλάνα τις κινονικίς αναδιοργάνοςις. Εχτός απ' αφτό, όντας πιονέρι κ' ίςτερα κομςομόλι, πέρνυν άμεςο μέρος ςτιν αναδιοργάνοςι τυ κράτυς, αγονιζόμενι ενάντια ςτι βαριά κλιρονομία τυ περαζμένυ — ενάντια ςτο μεθίςι, ενάντια ςτο χυλικάνςτβο, ενάντια ςτι θριςκία, το θεό, τιν εκλιςιά, τυς παπάδες, ενάντια ςτι λέρα, ςτιν αμορφοςιά, λιχβιντάρυν τιν αγραματοςίνι, αγονίζοντε για τι νέα ζοί, για τιν

αναδιοργάνοσι τις ικονομίας. Ο πιονέρος στο σχολιό βοιθάι στιν ανα-
διοργάνοσι αφτύ τυ σχολιύ, να διμιυργίσι μέσα-τυ εργατικό κολεχτί-
βο. Εδό, στο πιονέρικο τάγμα κε στο σχολιό, στο πιονέρικο λάγερ,
στι βοίθια τον χορικόν στο μάζεμα τις σοδιάς, στον αγόνα με
τυς βρεντίτελυς κ. τ. λ. ο πιονέρος διαπεδαγογίτε σε κολεχτι-
βιστί. Αφτό δεν ίνε τόσο έφκολο—να ιπερνικίσις τις ιντιβιντυάλικες
σινίθιες: Ο αρχιγός δεν εχτελάι πάντα αφτό το καθίκο, το τάγμα
δεν έχι πάντα σοστί θέσι πάνο σ'αφτό, το κόμα κε τα προφσογιύζ
δε δίνυν πάντα προσοχί στι θέσι τις δυλιάς μέσα στο τάγμα, μα ι
βασικί γραμί τις ανατροφίς μέσα στο τάγμα ίνε ι ανατροφί τυ νέυ
ανθρόπυ, πυ αγονίζετε για τιν αναδιοργάνοσι τυ τρόπυ τις ζοίς.
Σιχνά ακύς τόρα από μικρά πεδιά 3—4 χρονόν: «Τίμιο λενινι-
κό λόγο». Αφτός ο τίμιος λενινιστικός λόγος περνά απτο πιονέρικο
τάγμα στι σινίδισι τον μικρόν οχτοβρόπυλον, στι σινίδισι τον ανορ-
γάνοτον πεδιόν, αφτός ο τίμιος λενινιστικός λόγος θα σιμπλιρόνετε
ολοένα κε με νέο περιεχόμενο· ανάλογα με το κσετίλιγμα τυ σοσι-
αλιστικιχύ χτίσιμυ, φορίς αφτό τυ τίμιυ λενινιστικύ λόγυ θάνε πια
όχι μόνο ι μπολσεβίκι-κομυνιστές ιλικιομένι, όχι μόνο ι κομσομόλι,
μα κε τα εκατομίρια τον πεδιόν· μ' αφτό διμιυργί άλο έδαφος για
τις σπορὲς-μας, άλο έδαφος για τι διμιυργία τυ νέυ ανθρόπυ.

Θάταν, μολοτύτο, εσφαλμένο, αν σινκρίνοντας τυς διο κόζμυς,
θα παραγνορίζαμε το πολίτιμο κε το χρίσιμο πυ πρέπι να πάρυμε
απτον οχτρό-μας. Μα κάτιτις μπορύμε κε πρέπι να πάρυμε. Ας
πάρυμε έστο, τέτιο παράδιγμα — ι γιορτές τις φίτεψις δέντρον.
Αλίθια στι σοβιετικί ένοσι έχυμε δάσι πιότερα παρά από κάθε άλι
χόρα, μολοτύτο κ' εμίς έχυμε τεράστια μέρι δίχος δάσι, απικιζμύς
κε χοριά πΰνε ολοκλιροτικά δίχος φιτίες. 'Αραγες δεν ίνε κερός
τέτιυ ίδυς γιορτές, να τις κάνυμε πλατί μαζικό φενόμενο, πυ να
προσελκίι όχι μόνο όλα τα πεδιά, αλά κε τυς ιλικιομένυς. Πρέπι
με τον πιο προσεχτικό τρόπο να κιτάζυμε κίνα τα θετικά, πΰνε
σε μας χρίσιμα χαραχτιριστικά (ιδιέτερα οργανοτικύ χαρακτίρα) πυ
επεκσεργάζετε το σχολιό τυ καπιταλιστικύ κράτυς—τα τάγματα τον
μποισκάυτ. Δεν ιπάρχι τίποτας να φοβύμαστε για να πάρυμε τι
μια ί τιν άλι φόρμα, πυ μας χριάζετε, κε να τι σιμπλιρόσυμε με
το δικό-μας ταξικό περιεχόμενο.

Μπροστά στις πεδικές οργάνοσες βρίσκοντε τεράστια οργανοτικά
καθίκοντα. Τα πεδιά μόνα-τυς δεν μπορὺν να λίσυν αφτά τα καθί-
κοντα. Πρέπι να τα βοιθίσι το κράτος, το κόμα, το κομσομόλ

κ' ιδιέτερα τα προφςογιύζ. Σ' αφτί τιν οργάνοςι ίνε ανάνκι να παρα-
χορύμε πιότερα μέςα. Αν ι εργατικί νομοθεςία απαγορέπςι τιν
εφαρμογί τις πεδικίς δυλιάς, τότες το εργατικό κράτος πρέπι να
βοιθίςι ςτι ςιμετοχί τον πεδικόν οργανόςεον ςτον αγόνα ενάντια
ςτιν πεδικί εκμετάλεπςι, πυ ακόμι έχι τι θέςι-τις ςτυς κυςτάρυς,
ςτυς κυλάκυς, ςτο ιδιοτικό εμπόριο κ. τ. λ. Αν το ςκολιό,
το λάγερ, ι εργατικί μαςτερςκάγια δίνυν τι δινατότιτα ςτο μαθιτί-
πιονέρο ν' αναπτίκςι τις εργατικές-τυ κολεχτιβιςτικές ςινίθιες, τότες
το κράτος κε τα προφςογιύζ πρέπι να βοιθίςυν τα ςκολιά ςτιν ορ-
γάνοςι, ςτο φάρδεμα κε ςτιν καλιτέρεπςι αφτίς τις ιπόθεςις. Αν ι
κινονικί τροφί κ' ι διαπεδαγόγιςι εκςαςφαλίζυν τι δινατότιτα ν' απο-
ςπάςυμε το πεδί απτιν επιροί τον ιντιβιντυαλιςτικόν ςινιθιόν τις ςί-
χρονις ικογένιας, τότες το κράτος κε τα προφςογιύζ πρέπι, ςτο
κςετίλιγμα τυ πεντάχρονυ πλάνυ, να δίνυν όςο το δινατό πιότερι
προςοχί ςτα ιδρίματα πυ δίνυν τι δινατότιτα ν' αναπτίςυμε τιν
κινονικί τροφί κε διαπεδαγόγιςι.

Πός πρέπι να πάμε ςτο πρότο πανενοτικό πιονέρικο ςλιοτ;
'Οχι ςαν ςε παράτα, αλά ςαν ςε εκςέλενκςι. Ι ςτρομένες γραμές τον
πιονέρον, πυ ίρθαν ςχεδόν απ' όλο τον κόζμο θα περάςυν από
μπροςτά-μας ςτο διάςτιμα αφτίς τις βδομάδας τυ ςλιοτ. Πρέπι να
μας εκςανανκάςυν να ςκεφτύμε πιο βαθιά τα πλάνα-μας για τιν κι-
νονικί διαπεδαγόγιςι τον πεδιόν, πιο ςοβαρά, πιο αρχικά κε ταφτό-
χρονα πιο επιχιριματικά να βάλυμε το καθίκο τον πιο κοντινόν
χρόνον—να δυναμόςυμε κε να πλατένυμε τιν επιροί αφτύ τυ πεδι-
κύ κόζμυ, αφτίς τις πεδικίς διεθνύς πάνο ςτα πεδιά όλις τις εργα-
ζόμενις ανθροπότιτας. Ας μι κςεχνάμε ότι ι πιονέρι-πεδιά ίνε πιο-
νέρι (πρωτοπόρι), φορίς τον ιδεόν-μας, όχι μόνο ανάμεςα ςτον πε-
δικό πλιθιζμό, μα κε ςιχνά ίνε φορίς αφτόν τον ιδεόν κι' ανάμεςα
ςτυς ιλικιομένυς, όπυ ςπάνε τις ρίζες τυ εθνικιζμύ, τις θριςκίας, τυ
ιντιβιτυαλιζμύ κ. τ. λ.

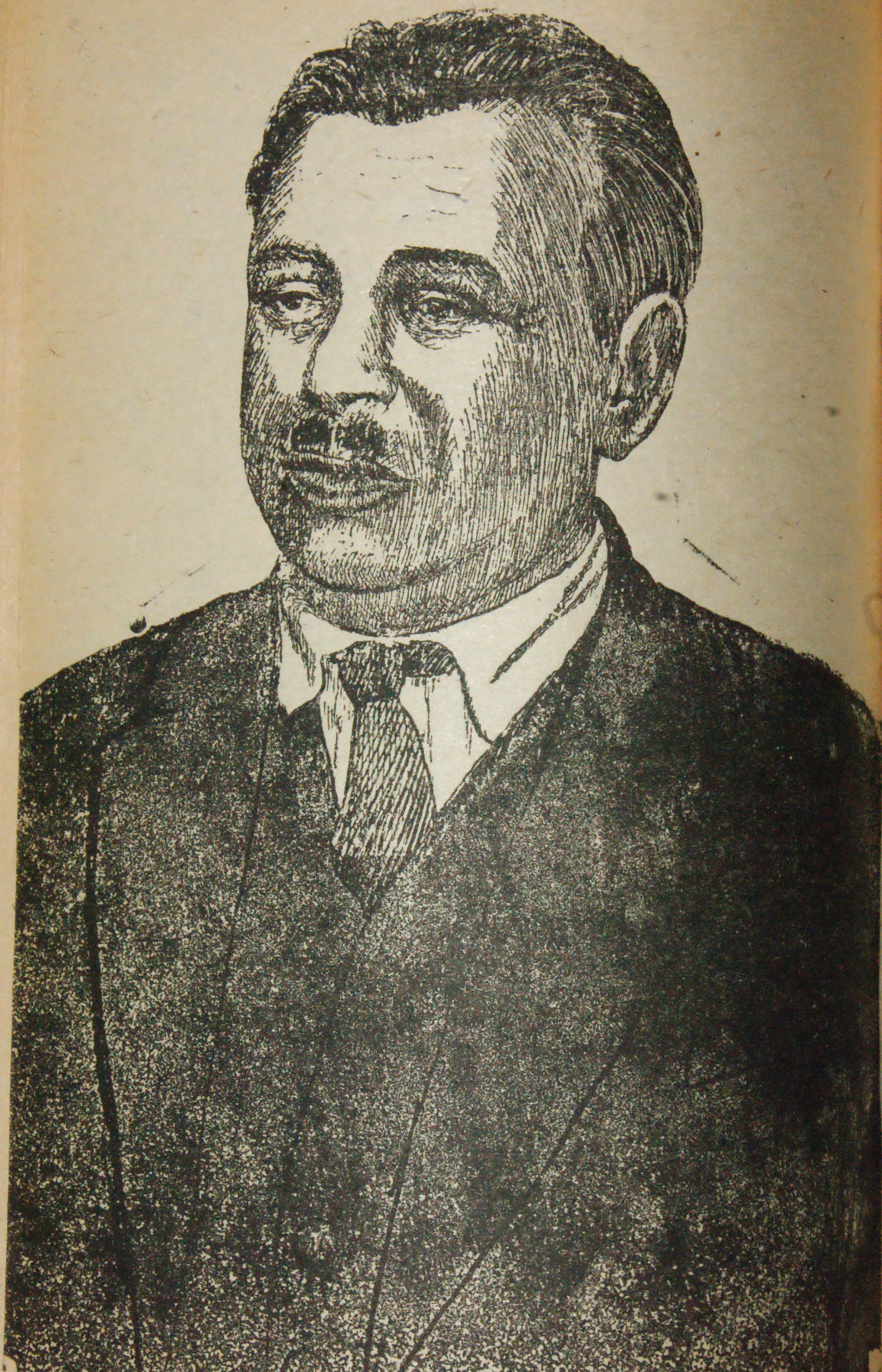
Διο κόζμι ςτέκυντε ακόμι ςίμερα ο ένας ενάντια ςτον άλο:
ο κόζμος πυ χτίζι τον ςοςιαλιζμό κι' ο κόζμος τις καπιταλιςτικίς
εκμετάλεπςις. Εδό, μέςα ςτα βάςανα ιπερνικόντας τιν αθλιότιτα,
λικβιτάροντας τιν αγραματοςίνι, εντίνοντας όλα τα μιόνια κε τα νέ-
βρα, ι εργάτες κ' ι χοριάτες αναπτίςυνε το γιγαντένιο χτίςιμο, ανι-
ψόνοντας το ιλικό κε εκπολιτιςτικό επίπεδο τον εργαζομένον, το
μεροκάματο τον εργατόν, καλιτερέβοντας το χτίςιμο κατικιόν—χτί-
ζυν τον ςοςιαλιζμό. Εκί ςτον καπιταλιςτικό κόζμο, δίπλα ςτιν τερά-

στια ανάπτιξι του πλούτου στι μια μεριά, με τι λιςόδικι καπιταλιστικί ρασιοναλιζάτσια, αναπτίςουντε ολόκλιρα ραγιόν αθλιότιτας κε καταςτροφίς. Κατά εκατοντάδες χιλιάδες πετιούντε στους δρόμους ι εργάτες, που το επίπεδο τις ζοίς-τους ολοένα χαμιλόνι. Εδό, ολοένα κε διναμόνουν τα κολεχτιβιςτικά νικοκιριά, αναπτίςετε το ανίδοτο χτίςιμο τον τεράςτιον ςοβχόζ, κε τα ςιμπαγί ραγιόν τις κολεχτιβιςτικίς γεοργίας. Εκί—ιχτρές απόπιρες για να ςόςουνε τι μικρί κε τι μικρότςικι αγροτικί ικονομία απτιν αθλιότιτα κε τιν αναπόφεφχτι καταςτροφί. Εδό, ο ςοςιαλιζμός κερδίζι τι μια νίκι ίςτερα απτιν άλι για τιν απελεφτέροςι τον εργατόν κε τις πολιεκατομίριας αγροτιάς, για να διμιουργίςι απτους εργάτες κε τους χορικούς ένα δινατό κολεχτίβο. Εκί ι αναπτιςόμενες αντίθεςες του καπιταλιζμού ολοένα κε με πιότερι βαρίτιτα πιέζουν τιν εργατικί τάκςι τον καπιταλιςτικόν χορόν κε τους εργαζόμενους τον απικιόν κε μιςο-απικιόν. Εδό τα πεδιά τον εργατόν κε τον χορικόν, μαζί με τους ιλικιομένους θα γίνουντε κάθε μέρα ολοένα πιο ςινιδιτί κε γερί διμιουργιτές, του νέου ςοςιαλιςτικού καθεςτότος τις ζοίς. Εκί ίνε μιρέο να ζίςουν μαζί με τους πατέρες όλα τα βάρι του αγόνα για το νκρέμιζμα του καπιταλιζμού, όλες τις φρίκες τις μπουρζουαζικίς διχτατορίας κε του φαςιζμού. Μα κ' εδό κ' εκί—κανένα ςίνορο δε μπορί να εμποδίςι — διναμόνι το έςτιμα τις πανκόζμιας αλιλενκίις, κ' εδό κ' εκί κ' ι τρις γενιές τον εργαζομένον ατςαλόνουν ολοένα κε πιότερο τιν αντίλιπςι του ότι ίνε κινά τα ςιφέροντα τον εργατόν κε τον εργαζομένον στιν ΕΣΣΔ με τους εργάτες κε τους εργαζόμενους όλου του κόζμου, κ' εδό κ' εκί αναπτίςετε ακράτιτα ι ένοςι τον τριόν γενιόν τον λενινιςτόν.

Ι ζοί-μας, ι δίναμές-μας για τιν ανάπτικςι, για το ςτερέομα τις δίναμις αφτίς τις ένοςις. Σ' αφτί τιν ένοςι ανίκι το μέλον.

ΜΠΕΛΑ-ΚΥΝ

ΓΙΑ ΤΙ ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙΣΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΝ ΑΓΟΝΙΣΤΟΝ

)ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤΙΝ ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΚΟΜΦΕΡΕΝΤΣΙΑ— ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1929)

Ανάμεσά-σας, σίντροφι, ιπάρχυν πεδιά τις Σοβιετικίς Ένοσις, πεδιά τον καπιταλιστικόν χορόν, τον καταπιεζομένον απικιακόν λαόν, μα όλι-σας ίσαστε μια γενιά τις εργατικίς τάξις. Τα πεδιά τις Σοβιετικίς Ένοσις έχυν μπροστά-τις καθίκο να βοιθύν τις διο· γενιές τις εργατικίς τάξις στι μεγάλι ιπόθεσι τυ χτίσιμυ τυ σοσιαλιζμύ.

Ι εργατικί τάξι τον καπιταλιστικόν κι' απικιακόν χορόν έχι μπροστά-τις καθίκο ν' αγονιστί για τις σιθίκες μέσα στις οπίες θάνε διινατό το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ, ν' αγονιστί για τι νίκι τις προλετάρικις επανάστασις, για τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ, για τι σοβιετικί εξυσία σε πανκόζμια, διεθνί κλίμακα. Ι πιονέρι αφτόν τον χορόν πρέπι να βοιθύν τυς κομυνιστές κε τυς κομσομόλυς στον αγόνα για τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ, για το νκρέμιζμα τυ κεφαλέυ. Αφτά τα διαφορετικά άμεσα καθίκοντα σινενόνυντε σ' ένα γενικό καθίκο —το καθίκο τυ ταξικύ αγόνα ενάντια στιν πανκόζμια μπυρζυαζία, ενάντια στο διεθνί ιμπεριαλιζμό. Στι Σοβιετικί Ένοσι βλέπυμε κι' όλι ι πιονέρι βλέπυν, ότι ο σοσιαλιζμός χτίζετε μέσα σε σιθίκες σκλιρύ ταξικύ αγόνα. Ο ταξικός αγόνας διεξάγετε ακύραστα, κε πρέπι να διεξάγετε μαζί με τιν εργατικί τάξι κε τιν εργατικί νεολέα.

Το πρότο-σας καθίκο σίντροφι ίνε να μάθετε πος να διεξάγετε αφτό τον ταξικό αγόνα. Ι διεξαγογί τυ ταξικύ αγόνα δεν ίνε έφκολι δυλιά, εμίς όλι μάθαμε κάπυ αφτί τιν τέχνι μέσα σε πολί σκλιρό αγόνα. Αφτί ι διδασκαλία, πος να διεξάγυμε τον ταξικό αγόνα ονομάζετε μαρξιζμός, λενινιζμός—μ' άλα λόγια κομυνιζμός. Ο μαρξιζμός, ο λενινιζμός, ο επιστιμονικός κομυνιζμός ίνε όπος ο Ένκελς τον καθόρισε εδό κε πολά χρόνια, ι διδασκαλία για τυς όρυς τις απελεφτέροσις τις εργατικίς τάξις απ τον καπιταλιζμό. Κε νά σίντροφι, το πρότο-σας καθίκο ίνε να καταχτίσετε αφτί τιν επιστίμι. Μα πός θα καταχτίσετε αφτί τιν επιστίμι; απλά, απτα καλά κομυνιστικά βιβλία; Το να διαβάζυμε βιβλία, εφιμερίδες, τα σιγράματα τυ Μάρξ, τυ Ένγελς, τυ Λένιν, ίνε βέβεα καλό, χρίσιμο, απαρέτιτο πράμα. Δίχος αφτό, κανένας δεν μπορί να γίνι άξιο μέλος τις κομυνιστικίς προτοπορίας.

Μα ο Λένιν ιπόδιχνε, ότι ίνε αδίνατο να μαθένομε τον κομουνιζμό μόνο απτα τα βιβλία, μπορίτε μόνο να καταχτίσετε το μαρξιζμό, το λενινιζμό μέσα στον επαναστατικό ταξικό αγόνα «αγονιζόμενι, να μαθένομε· μαθένοντας, ν' αγονιζόμαστε»,—νά ι μέθοδο τις πραγματοπίισις τυ πρότυ-μας μεγάλυ καθίκοντος.

Ι πιονέρικι οργάνοσι ίνε οργάνοσι ταξικί. Για να γίνι οργάνοσι πραγματικά μαχιτικί, ταξικί οργάνοσι, πρέπι να γίνι μαζικί οργάνοσι, οργάνοσι τον μαζόν. Βλέπυμε, ότι ακόμα κι' αφτί ι κομσομόλικι οργάνοσι ίνε ανεπάρκετα μαζικί. Ιπάρχι κάπιος περιοριζμός σ' όλες τις οργάνοσες τις νεολέας κε τον πεδιόν. Το να ιπερνικίσετε αφτό τον περιοριζμό ίνε το δέφτερό-σας μεγάλο καθίκο[1]). Ο σιν. Λένιν ίπε, ότι ι Κομυνιστικί Διεθνίς ιδεολογικά κατάχτισε πια τιν προτοπορία τις εργατικίς τάξις,—αφτό ίταν το πρότο μεγάλο καθίκο τις Κομιντέρνας. Κι' ο Λένιν ίπε πιο κάτο: προς τις μάζες, προς τιν κατάχτισι τον εργαζομένον μαζόν όλυ τυ κόζμυ! Κάθε πιονέρος πρέπι να δυλέβι μέσα στις μάζες, στο σχολιό, καθός κε στιν αβλί, στιν πεδική πλατία, στο μπυλβάρ—παντύ κε πάντα, όπυ ιπάρχυν πεδιά τον εργαζομένον, πεδιά τον καταπιεζομένον, πεδιά τον εκμεταλεβομένον. Ι πιονέρι πρέπι να δυλέβυν για να γίνι ι πιονέρικι οργάνοσι πέρα-πέρα οργάνοσι τον πεδικόν μαζόν. «Αγονιζόμενι, να μαθένυμε, μαθένοντας ν' αγονιζόμαστε»—νά ι μέθοδο τις πραγματοπίισις τυ σιθίματος τυ αγόνα για τις πεδικές μάζες. Κε στι Σοβιετικί Ένοσι όπυ πια γίνετε το ξανάφτιαζμα τις ανθροπότιτας, κε στις χόρες τον καπιταλιστόν, στις απικιακές χόρες όπυ ι εργατικί τάξι κ' ι αγροτιά κάτο από σκλιρές σιθίκες αγονίζοντε για τιν εξυσία—παντύ πρέπι να πραγματοπιιθί αφτό το σίθιμα.

Τέλος επιτρέψατέ-μυ να σταματίσο στο τρίτο μεγάλο καθίκο—στι διεθνιστικί διαπεδαγόγισι τον προλεταριακόν πεδιόν. Ι Διεθνίς τις εργατικίς τάξις ίνε ένα από τα πανκόζμια καθίκοντα πυ στέκυντε μπροστά στιν εργατικί τάξι. Μα ι μπυρζυαζία, κε μαζί-τις ι πανκόζμια σοσιαλ-διαμοκρατία, ι σοσιαλ-φασίστες τίνυν στο να μι καταλάβι ι εργατικί τάξι τιν ανάνκι τυ διεθνύς πανκόζμιυ αγόνα τις εργατικίς τάξις ενάντια στον πανκόζμιο καπιταλιζμό. Τίνυν να χορίσυν τιν εργατικί τάξι.

Όταν άρχισε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος, όταν ι αρχιγί τον σοσιαλ-διμοκρατικόν κομάτον όλον τον χορόν στάθικαν στο πλεβρό

---

1) Εδό ο λόγος γίνετε για τις οργάνοσες τυ εξοτερικύ.

τις δικιάς-τυς μπυρζυαζίας, μόνο ι ρόςι μπολςεβίκι μ' επικεφαλίς το Λένιν, κε μιςί ντυζίνα αρχιγί τις εργατικίς τάκςις, όπος για παράδιγμα ο Καρλ Λίμπκνεχτ. ι Ρόζα Λύκςεμπυργ, έμιναν πιςτί ςτιν ιδέα τυ τακςικύ αγόνα, ςτιν ιδέα τυ διεθνιζμύ. Κε τόρα ι ςοςιαλδιμοκράτες όλον τον χορόν τίνον ςτο να ςταθύν ι εργάτες ςτο πλεβρό τις μπυρζυαζίας-τυς. Μόνο ι Κομυνιςτικί Διεθνίς τίνι ςτο να μι ενοθύν ι εργάτες τις κάθε κςεχοριςτίς χόρας με τι μπυρζυαζία-τις, αλά να τίνυν να νκρεμίςυν τιν κιριαρχία τον δικό-τυς μπυρζυά.

Νά, ςίντροφι, ς' αφτό το πνέβμα τυ διεθνιζμύ πρέπι να διαπεδαγογιθίτε κε να διαπεδαγογίςετε τις πλατιές μάζες τον πεδιόν. Αφτά τα τρία καθίκοντα ςτέκυντε μπροςτά-ςας, κ' ίμαςτε ςίντροφι, βέβει, ότι ςις, ι τρίτι γενιά τις εργατικίς τάκςις, ι πιο νεαρί γενιά, θἄςτε πιςτί βοιθί τις Κομυνιςτικίς Διεθνύς, θα δυλέβετε τόςο ακύραςτα για την απελεφτέροςι τις εργατικίς τάκςις, όπος δυλέβανε ο Λένιν, ο Καρλ Λίμπκνεχτ, ι Ρόζα Λύκςεμπυργ κ' ι άλι αρχιγί τις επαναςτατικίς εργατικίς τάκςις. Σις, ςίντροφι, δεν κςέρετε πος ι ηλικιομένι εκμεταλεβόντανε, θἄςτε λέφτερι πολίτες, ενομένι ςτιν Πανκόζμια ςοβιετικί ςοςιαλιςτικί διμοκρατία.

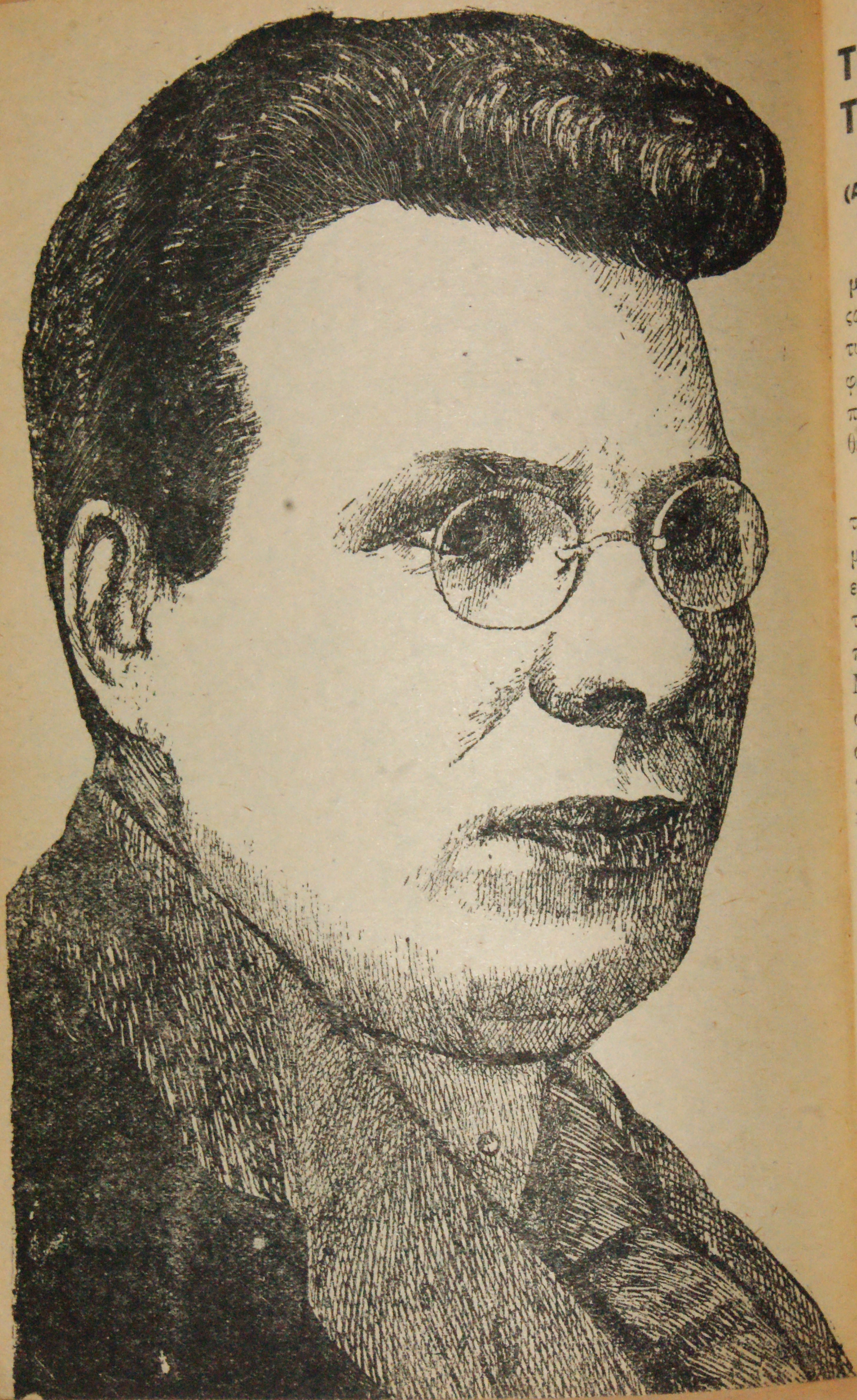
Στον αγόνα για τιν πανκόζμια επανάςταςι, ςτον αγόνα για τιν ιπεράςπιςι τις Σοβιετικίς Ένοςις, για τιν Πανκόζμια ςοςιαλιςτικί διμοκρατία, ςίντροφι πιονέρι, νἄςτε έτιμι!

НЕАРІ ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟ-ΧΙ, ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟ ΝΑ ΙΠΟΣΤΙΡΙΖΕΤΕ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΣΤΙ ΔΥΛΙΑ-ΤΥ!

ΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΙΝΕ ΟΠΛΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙ-ΚΙΣ ΑΓΙΤΑΤΣΙΑΣ. ΑΣ ΣΤΙΛΥΜΕ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ!

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΙΝ ΤΕΧΝΙΚΙ. ΝΑ ΔΟΣΥΜΕ ΠΕΡΙ-ΣΟΤΕΡΥΣ ΝΕΑΡΥΣ ΤΕΧΝΙΚΥΣ ΕΦΕΒΡΕΤΕΣ, ΜΟΝΤΕ-ΙΣΤΕΣ ΚΕ ΠΙΡΑΜΑΤΙΣΤΕΣ. ΒΟΙΘΙΣΤΕ ΝΑ ΔΙΝΑΜΟΣΙ Ι ΤΕΧΝΙΚΙ ΔΙΝΑΜΙ ΤΥ ΚΟΚΙΝΥ ΣΤΡΑΤΥ!

E. PYNTZYTAK

ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ ΤΟΝ ΑΓΟΝΟΝ ΠΥ ΣΤΕΚΥΝ-ΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ-ΜΑΣ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤ'ΑΝΙΓΜΑ ΤΥ ΣΛΙΟΤ)

Νέι λενινιςτές! Ι χόρα-μας καταπιάςτικε με μεγάλο ανικοδο-
μιτικό έργο ςτον κόζμο. Ι πατέρες-ςας, ι μανάδες, κι' τ' αδέρφια-
ςας, βάλανε όλες τις δίναμες-τυς ςτο χτίςιμο τυ ςοςιαλιςτικύ κρά-
τυς ςτι χόρα-μας. Χιλιάδες απτυς καλίτερυς ςιντρόφυς-μας δόςανε τα κε-
φάλια-τυς γι' αφτί τιν ιπόθεςι. Κι' από ςας, νέι λενινιςτές, ι κιβέρνιςι
περιμένι, ότι ςις, για τι γενικί-μας ιπόθεςι θ' αγονίζεςτε τόςο ςτα-
θερά, τόςο ακύραςτα κι' άφοβα.

Μα για να τελιόςυμε το μεγάλο χτίςιμο, μας χριάζυντε πιό-
τερο δινατί, ςιντροφικά δεμένι άνθροπι. Σις ι νέα γενιά, πρέπι να
μάθετε, πος να δυλέβετε, πος να διεφθίνετε τις φάμπρικες κε τα
εργοςτάςια, πος να καλιεργίτε καλίτερα τι γι. Πρέπι να γίνετε
τέτιι αγονιςτές κε τέτιι οργανοτές, πυ θα μπορέςετε τιμιμένα να
πάρετε απτα χέρια τις μεγαλίτερις γενιάς τι ςιμέα τυ κομυνιζμύ.
Μα μιν κςεχνάτε, ότι ακόμι ζύμε μέςα ςε περικικλοςιά λιςαζμένον
οχτρόν. Αν ι οχτρί τις εργατικίς τάκςις θα ςικόςυν ακόμα μια φορά το
οπλιζμένο χέρι ενάντια ςτιν 'Ενοςί-μας, πρέπι νἄςτε έτιμι όπος
τότες ι πατέρες-ςας κε τα μεγαλίτερα-ςας αδέρφια, να δόςετε το
κεφάλι-ςας για το θρίαμβο τις εργατικίς τάκςις. Ι πιονέρικι οργά-
νοςι πρέπι ν' αναπτίκςι από ςας ςταθερύς εργάτες, ατρόμιτυς αγο-
νιςτές. 'Ιμε βέβεος ότι τύτο το μεγάλο παράδιγμα πυ ςας έδικςε
ι μεγάλι γενιά, θἄνε για ςας κίνο το ςχολιό, πυ θ' αναθρέπςι από
ςας ςταθερύς αγονιςτές.

Νέι πιονέρι, ενθυςιαςτές τις πανκόζμιας επανάςταςις, ςαλπιν-
κτές τις πανκόζμιας πιρκαγιάς, ςτυς νέυς αγόνες πυ ςτέκυντε μπρο-
ςτά-μας, ςτι νίκι για το ςοςιαλιζμό, για τον κομυνιζμό, ν ἄ ς τ ε
έ τ ι μ ι!

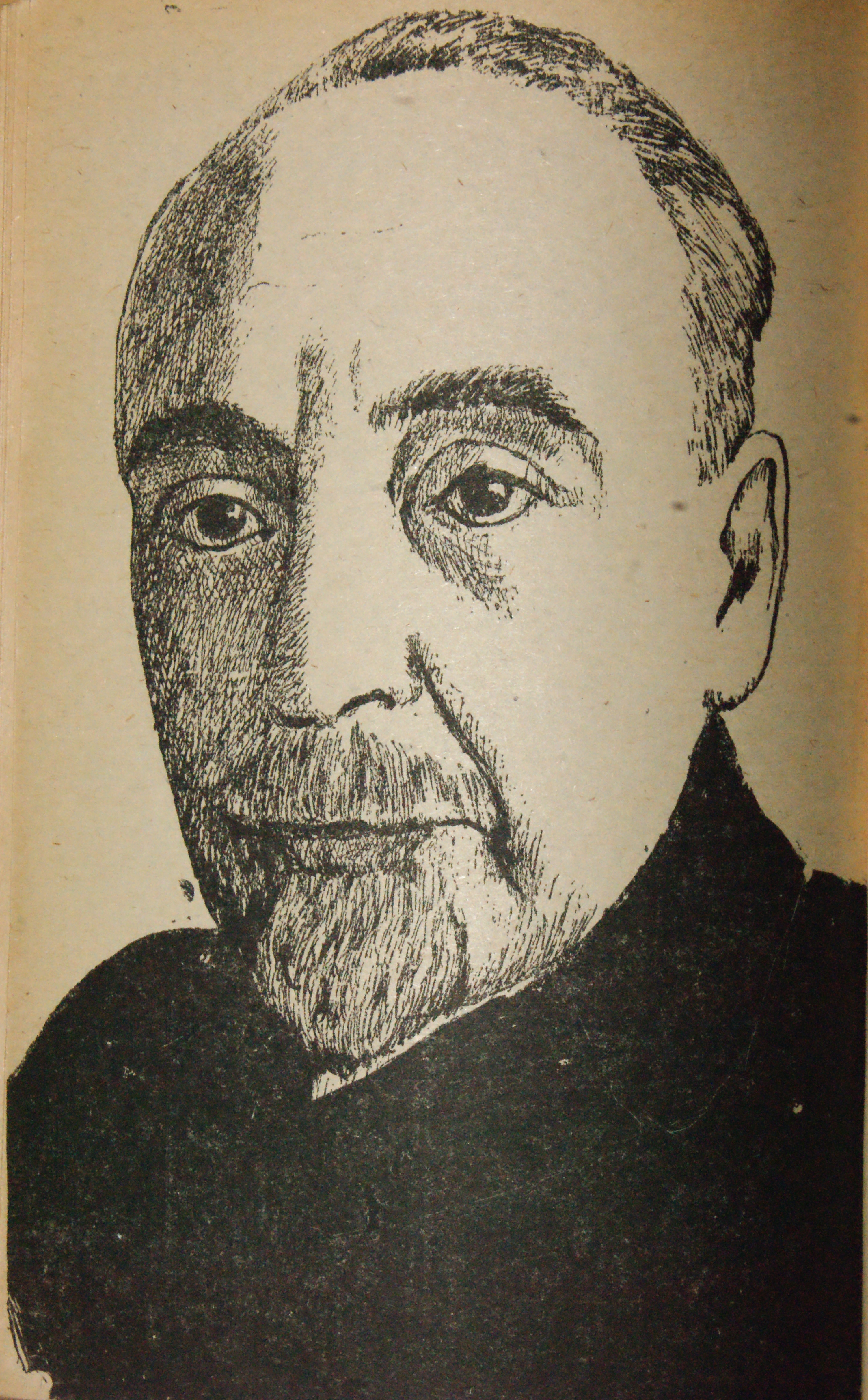
ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΑΝΑΠΤΙΚΣΤΕ ΤΟΝ ΠΕΔΙΚΟ ΤΥΡΙΖΜΟ, ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΤΑ ΦΙΣΙΚΑ ΠΛΥΤΙ ΤΙΣ Ε. Σ. Σ. Δ.!

ΚΟΜΣΟΜΟΛΙ ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΣΤΑ ΚΑΘΙΜΕΡΙΝΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ. ΠΙΟ ΠΣΙΛΑ ΤΙΝ ΠΙΟΤΙΤΑ ΣΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΙΣ ΒΑΡΔΙΑΣ-ΣΑΣ!

ΥΤΕ ΕΝΑΣ ΠΙΡΙΝΑΣ ΕΚΣΟ ΑΠΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ! ΥΤΕ ΕΝΑ ΤΑΓΜΑ ΔΙΧΟΣ ΟΔΙΓΟ! ΤΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΥΣ ΚΟΜΣΟΜΟΛΥΣ ΣΤΙΣ ΓΡΑΜΕΣ ΤΟΝ ΟΔΙΓΟΝ!

Γ. ΚΡΖΖΙΖΖΑΝΟΒΣΚ

Ν' ΑΓΟΝΙΣΤΙΤΕ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤΙΝ ΠΡΟΤΙ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΙ ΚΟΝΦΕΡΕΝΤΣΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ)

Νέι σίντροφι, μαζεφτίκατε εδό απ' όλες τις γονιές τις πλατιάς-μας 'Ενοσις. Μπορίτε να μαρτιρίσετε με τι γλόσα-σας, τιν αλιθινί, τιν τίμια πεδικί γλόσα, πυ δεν μπορί να τιν διαπσέπσι καμιά εχτρικί-μας δίναμι, ότι παντύ τόρα γίνετε πλατιά δυλιά. Αφτί ι δυλιά διεκσάγετε πάνο σε καθοριζμένο πλάνο, ακριβός πάνο στι βάσι κίνυ τυ πλάνυ πυ πάρτικε απ' τυς νικοκίριδες τις χόρας-μας στο Υ' Πανροσικό σινέδριο.

Κε μπορίτε να πίτε σ' όλο τον κόζμο, ότι ι χόρα-μας όχι μόνο μιλά για το πεντάχρονο πλάνο τον ικονομικόν έργον, μα ότι άρχισε πια να πραγματοπιί αφτό το πλάνο.

Σις, με τιν εμφάνισι-σας στο πρότο πανενοτικό σλιοτ, μαρτιράτε για το ότι θα σταθίτε στις γραμές τον δραστίριον αγονιστόν για τιν πιατιλέτκα. Το σλιότ-σας μαρτιρά ότι ίστε σίμαχί-μας, ατρόμιτι λενινιστές, αγονιστές για το σοσιαλιζμό.

Μα αν σίντροφι ίτανε αλιότικα, αν φενότανε ότι πέσατε κάτο απτιν εκσυσία εχτρικόν δινάμεον, αν φενότανε ότι δεν ίστε κίνι ι ατρόμιτι αγονιστές, πυ βλέπυμε στο πρόσοπό-σας, τότες δεν ιπάρχι αμφιβολία, πος το έργο-μας θα χανότανε. Κε νά εκί στο εκσοτερικό ι οχτρί-μας παρακολυθύν ανίσιχα τιν ανάπτιξι τυ πεδικύ κομυνιστικύ κινίματος σε μας. Κσέρυν ότι ι ανάπτιξί-σας μαρτιρά για το χαμό-τυς. Τυ κάκυ προσπαθύν ν' αντιπαρατάκσυν στις κομυνιστικές-μας φάλανκες τις σιμορίες τις φασιστικίς-τυς νεολέας, τυ κάκυ προσπαθύν εκί να διλιτιριάζυν τι νεολέα-τυς με τις θρισκεφτικές απάτες κε με κάθε πσέμα για τι χόρα-μας.

Τέτιο έργο, σαν τιν πιατιλέτκα, π' αλάζι τι ζοί τις χόρας-μας, κε, εχτός απ' αφτό με τιν πραγματοπίισι-τις ανίγι πια το δρόμο για τιν αναδιοργάνοσι ολόκλιρυ τυ κόζμυ,—ίνε έργο τεράστιον δισκολιόν κε δινάμεον. Αν θέλυμε να σιμπικνόσυμε γίρο στιν πιατιλέτκα δεκάδες εκατομίρια ανθρόπυς, αφτό σιμένι, ότι θέλυμε να σιμπικνόσυμε ανθρόπυς διαφόρον γενιόν, απτυς οπίυς ο καθένας θα δόσι τις δίναμές-τυ, τι θέλισί-τυ κε τιν ενέργιά-τυ για τιν πραγματοπίισι τις πιατιλέτκας. Στι γραμί αφτόν τον αγονιστόν κσεχοριστί σιμασία έχετε σις, ι νέι πιονέρι τις Σοβιετικίς 'Ενοσις.

Τα πεδιά τις 'Ενοςίς-μας βρίςκοντε ολοκλιροτικά ςε αλιότικι κατάςταςι, παρά τα πεδιά τον άλον κρατόν. Σε τέτια κράτι όπυ ι ζοί τις χόρας ίνε βαςιζμένι πάνο ςτιν καλοζοία τον πλύςιον κε τον εκβιαςτόν, για να κάνις το πεδί ςίμαχο πρέπι να χαλάςις κίνες τις καλές-τυ ιδιότιτες, πυ ίνε βαλμένες μέςα-τυ. Πρέπι να φαρμακόςις τι ςινίδιςι τυ πεδιύ με ςινιδιτό πςέμα, για να μπορί να ιπεραςπίζι τύτο το κακό, πυ βρίςκετε πάνο ςτι βάςι αφτύ τυ καπιταλιςτικύ κόζμυ. Σε τέτιες χόρες γίνετε αδιάκοπος αγόνας τον πατέρον κε τον πεδιόν. Στι χόρα τον Σοβιέτ δεν ιπάρχι αφτός ο αγόνας ανάμεςα ςτυς πατέρες κε τα πεδιά, αν ι πατέρες ίνε οπαδί τυ κομυνιζμύ. Στι χόρα τον Σοβιέτ ι τίμια πεδική φονί—ίνε μεγάλι φονί, πυ τιν ακύι με μεγάλι προςοχί όλι ι χόρα τον εργαζομένον.

'Ολο το μιςτικό τις πραγματοπιίςις τον πλάνον τον μεγάλον έργον, βρίςκετε ςτο ότι μέςα ςτο εργατικό-μας κολεκτίβο αναπτίςετε μια ιδιέτερι ςινένοςι ανθρòπυ μ' άνθροπο, αναπτίζετε ι παραγογική, ι ςιντροφική ςινίδιςι τις δυλιάς. Να γιατί τόςο χερόμαςτε όταν βλέπυμε ότι ςτις γραμές-μας ςε νέες φόρμες οριμάζι αφτί ι ςιντροφική ςινίδιςι τις δυλιάς. Νά γιατί τόςο χερόμαςτε όταν βλέπυμε, ότι ςτις γραμές-μας ςε νέες φόρμες οριμάζι αφτί ι ςινιδιτί πιθαρχία. Ο καλίτερος αγονιςτίς για το ςοςιαλιζμό ίνε κίνος πύνε ο καλίτερος ςίντροφος. Χερόμαςτε όταν βλέπυμε, ότι με τι ςοςτί φιςική ανατροφί ατςαλόνετε το κορμί-ςας. Κςέρυμε, ότι μπροςτά-ςας ςτέκοντε ακόμι πολές διςκολίες, μα ς' αφτό δεν μπορίτε ν' ανθέκςετε αν δεν ατςαλόςετε τι θέλιςί-ςας κε το κορμί-ςας. Χερόμαςτε όταν βλέπυμε, ότι ςε περίφανες κολόνες τραβάτε για τιν κατάχτιςι τον γνόςεον, καταπιάνεςτε για τι μάθιςι.

Κςέρυμε, ότι τόρα ς' αφτί τι μάθιςι δε ςας δίνυμε κίνο το ιλικό, πυ μας έδιναν πριν ι πατέρες-μας. Προςπαθύμε να ςας μάθυμε τιν πραγματική γνόςι τις ζοίς, δίχος τίποτα να ςας κρίβυμε, δίχος κανένα πςέμα. Αφτί ι γνόςι ίνε τεράςτια κινιτίρια δίναμι, κε μ' αφτί τι μεγάλι κινιτίρια δίναμι μπορίτε να κάνετε μεγάλι δυλιά. Μα όταν βλέπυμε, ςίντροφι, ότι όχι μόνο μαθένετε πια, μα κε μας βοιθάτε, χίνετε τι νεαρί-ςας ενέργια ςτο γενικό αγόνα, πυ διεκςάγυμε, τότες μας ανκαλιάζι ανίποτι χαρά, λέμε ότι πραγματικά κςανανιόνι το πρόςοπο τις γις, ι γι γίνετε νέα, κ' εμίς φιλομετράμε τις ςελίδες τις νέας ιςτορίας, τις τέτιας φοτινίς, πυ νορίτερα ύτε τολμύςαμε να φανταςτύμε.

Διο θάβματα πραγματοπιύντε ςτιν πιατιλέτκα-μας: Το θάβμα τις
κατάχτισις τις κερδιζμένις τεχνικίς κε το θάβμα τυ με νεο τρόπο οργα-
νομένυ ανθρόπινυ κολεχτίβυ. Σ'αφτό βρίςκετε το ιλικό τις πιατιλέτ-
κας, ς' αφτό βρίςκετε ι ιλιυςτράτςιά-τις. Πιό ςιμπέραζμα βγένι απ' εδό
για τυς πιονέρυς; Τί χριάζετε ςε πρότι γραμί ςτα πεδιά; Πρέπι να
ςιδιάζυμε τι μαθιτικί μόρφοςι με τις φιςικο-ιςτορικές γνόςες.

Τί ίνε μαθιματικά; 'Ινε το πραγματικό μάθιμα τυ μιαλύ, ίνε
ι φτερύγες τυ μιαλύ. Μα τί ίνε φιςιογνοςία, ι επιτίδια μάθιςι τις φι-
ςιογνοςίας; Σιμένι, ότι ακονίζετε το διανοιτικό-ςας βλέμα, οτι γιμνά-
ζετε τιν παρατιριτικότιτὰ-ςας, κε μόνο γιμνάζοντας τιν παρατιριτι-
κότιτα, γιμνάζοντας το βλέμα θα μπορὲςετε να δίτε τι ζοί, τέτια όπος
ινε. Πρέπι να βάλετε μπροςτά-ςας το καθίκο να μάθετε τιν ιςτο-
ρία τις ανθρόπινις δυλιάς. Ι ιςτορία τις δυλιάς ανάλογα με το
πος θα τι μαθένετε, θα δίκςι τι μεγάλο, γιομὰτο βάςανα αγόνα θἄ-
πρεπε να δοκιμάςι ο άνθροπος, για να πραγματοπιίςι αφτό το πολί
παλιό όνιρο τις απελεφτέροςις, για να διμιυργίςι τ' ανίδοτο ςτον
κόζμο κράτος — τι Σοβιετικί εργατικί ένοςι, τιν πραγματικί πατρίδα
τον εργαζομένον. Μαθένοντας τιν ιςτορία τις πανκόζμιας, δυλιάς, ίρθαμε
ςε τέτιο ςιμπὲραζμα, ότι ο άνθροπος ςαν αφέντις τις δυλιάς ὶνε
ςίχρονα κε μικρός κε μεγάλος. 'Ινε μικρός εφ'όςο βαςίζετε πάνο
ςτι φιςικί-τυ ενὲργια. Ι ανθρόπινι δίναμι ςαν αγὲντις τις παραγο-
γίς — ίνε ι πιο ακριβί, ι λιγοπαραγογικί δίναμι. Μα ο άνθροπος
οπλιζμένος με τιν πνεβματικί-τυ γιμναζομὲνι ενέργια, πυ πέραςε
οριζμένα μαθίματα γνόςεον, δεν κςέρι αντίπαλό-τυ ςτον κόζμο, εδὸ
ίνε ανίκιτος.

Μαθένοντας τιν ιςτορία τον μιχανόν, φτάςαμε ςτο ςιμπέραζμα
ότι ο XX εόνας για μας ίνε χαραχτιριςτικός πρὸτα απ' όλα με
τιν τεράςτια ανάπτιξι αφτόν τον μιχανόν — κινιτίρον, φτὰςαμε ος
τιν πιο μεγάλι τελιοπίιςι ςτι χριςιμοπιίςι τον διαφορόμορφον δινά-
μεον τις φίςις, φτάςαμε μόνο τότες όταν μάθαμε κε τι δίναμι τυ
αέρα, κε τι δίναμι τυ νερύ, κε τι δίναμι τυ ατμύ, κε τι δίναμι
τις ιγρίς κάφςιμις ίλις ςτα διάφορα μοτόρ, μάθαμε να βάζυμε ς'
ενὲργια τυς κινιτίρες ανάλογα με τι θέλιςι κε τιν επιθιμία-μας. Στα
μάτια-μας ι δίναμι τυ ιλεχτριζμύ γίνετε ολοὲνα κε πιότερο απο-
φαςιςτικί, όταν ςκεφτόμαςτε να πραγματοπιίςυμε το ένα ί το άλο
παραγογικό έργο. Κε νά όταν θα γνοριςτίτε με τιν ιςτορία τις δυ-
λιάς κε θα ετιμαςτίτε ςτιν τέτια κατάχτιςι τον τεχνικόν γνόςεον, πυ αφτί
τιν ιςτορία έφκολα θα τι ςινδέι με τιν ιςτορία τον μιχανόν κε τιν

ιςτορία τις κατάχτιςις τον διαφόρον ενεργιόν, θα καταλάβετε γιατί ίςα-ίςα τέτια ικόνα τις πιατιλέτκας, κι' όχι άλι ιπάρχι μπροςτά ςτα μάτια-μας, τότες θα καταλάβετε γιατί ο αγόνας για το μέταλο, για τι μιχανοκαταςκεβί, για τιν ιλεχτροκίνιςι ίνε κίνο το βαςικό κλιδί, με το οπίο ςκεφτόμαςτε ν' ανίκςυμε τις πόρτες τυ νέυ ικονομικύ καθεςτότος.

Κι' αφτί τύτι ι ίδια ιςτορία τις δυλιάς θα ςας εκςανανκάςι προςεχτικά να μελετίςετε κίνες τις ςελίδες τις πιατιλέτκας, πυ ςας μιλό για τιν εκπολιτιςτικί δυλιά, πυ ςας μιλό για τις ςχέςες τυ ανθρόπυ προς τον άνθροπο, για τιν κινονικί οργάνοςι τις δυλιάς. Θα δίτε, ότι πολά χρόνια αγόνα πρέπι νάχυμε πάνο ςτιν πλάτες-μας για ν' αντιπαραβάλυμε ςτι ζοί τον καπιταλιςτικόν κρατόν αφτί τι νέα εκςυςία, τιν εκςυςία τον εργατόν κε τον χορικόν, ν' αντιπαραβάλυμε τιν ικονομία πυ χτίζετε για τα προςοπικά ςιμφέροντα, ςτιν ικονομία πυ χτίζετε με πλάνο, πυ ιπολογίζι να βαλθί ςε κίνιςι όχι από κςεχοριςτές μονάδες, αλά απτο τεράςτιο κολεχτίβο τον εργαζομένον. Τότες θα καταλάβετε κίνες τις ςελίδες τις πιατιλέτκας πυ ςας οδιγύν απτα ίπςι τις κομάντας τις βιομιχανίας, ςτα χοράφια τον χορικόν, ς' όλα τα κολχόζ, τα ςοβχόζ, ςε κίνες τις αγροτικές ένοτες, πυ λίνετε το πιο δίςκολο καθίκο, πυ δεν τόλμιςε ακόμι να βάλι μπροςτά-τις ι ανθροπότιτα, — το καθίκο να πάμε ςτις εκατοντάδες εκατομίρια τον χορικόν κε να τυς πύμε: «Τελιόνυμε με τιν πρόιν αγροτικί τέχνι, τελιόνυμε με τις πανάρχεες ςινίθιες, πυ ο καθένας δύλεβε για τον εαφτό-τυ, μεταβάλυμε τιν αγροτικί δυλιά ςε τέτια οργάνοςι, πυ ς' όλα τα άλα-τις χαραχτιριςτικά μιάζι με τις φαμπρικο-εργοςταςιακές οργάνοςες».

Μα, πεδιά, δε θ' αφταπατόμαςτε. Μπροςτά-μας ιπάρχυν όχι λίγες τέτιες διςκολίες, πυ δεν μπορύν να κςέρυν κίνα τα κράτι πύνε πιο πλύςια από μας.

Ένα κςέρυμε καλά κε θετικά, τραβάμε ςε ςοςτό δρόμο, απτον οπίο θα πάνε κι' όλες ι άλες χόρες. Ι πίρα τυ χτίςιμύ-μας— δεν ίνε μόνο δικιά-μας ιπόθεςι, ίνε ιπόθεςι τον εργαζομένον όλυ τυ κόζμυ, όχι άδικα ι πιο κατ' αρχί κριτικί κι' εχτρί τις πιατιλέτκας-μας λένε: ότι αν τιν εχτελέςυμε μόνο κατά $^3/_4$, μ' αφτά θα κιρίκςυμε τι θανατικί καταδίκι τυ καπιταλιςτικύ κόζμυ. Μα εμίς έχυμε όλες τις βάςες να νομίζυμε, ότι όχι μόνο θα εχτελέςυμε τιν πιατιλέτκα μα κε θα τιν ιπερεχτελέςυμε. Κι' αφτό θα γίνι τότες, όταν όλι-μας θα φανύμε καλί αγονιςτές για το πλάνο, όταν για το

πλάνο πυ τὄχι σκεφτί κε τὄχι δεχτί το τεράστιο κολεχτίβο, θ' αγονίζοντε κ' ι ιλικιομένι, κ' ι νεολὲα κε τα πεδιά.

Νά, πεδιά, πρέπι να κάνετε έτσι πυ νἄστε κε σις μαζί-μας αγονιστὲς για το πλάνο. Αφτό ίνε το πιο σπυδέο, πυ πρέπι νἄχετε ιπόψι-σας.

Σίντροφι, κιρίτοντας στο σινέδριο τον σοβιέτ το πλάνο τις πιατιλέτκας, ίπα, ότι πολές ακόμι φορές θα στραφύμε στα διάφορα σιμία, πολές φορές θα το τελιοπιύμε κε θα το καλιτερέβυμε. Τόρα, κιτάζοντάς-σας, σκέφτυμε, ότι σ' αφτό το πλάνο ιπάρχι μια μεγάλι έλιψι: σ' αφτό δεν μπίκανε ι σελίδες, πυ θ' ανκαλιάσυν όπος πρέπι τα σιφέροντα κε τις ανάνκες τυ πεδικὺ-σας κινίματος. Νομίζο, ότι εμίς μαζί-σας πρέπι να χαράξυμε ιδιέτερι πεδικί πιατιλέτκα. Κι' αποτίνυμε σε σας με το ρότιμα: Θα βοιθίσετε σις σ' αφτί τι δυλιά; Δίχος εσάς ίμαστε αδίνατι, μόνο μαζί με το κολεχτίβο-σας, μόνο μαζί-σας θα μπορέσυμε να δόσυμε κίνι τιν πεδικί πιατιλέτκα πυ σας χριάζετε. Το καθὶκο-μας — ίνε να εκθέσυμε τιν πιατιλὲτκα σε καταλιπτί, καθαρί, μ' ενδιαφέρο, ελκιστικί για σας γλόσα. Προσεχτικά κίταξα «Τις εντολές τυ πιονέρικυ τάγματος», πυ μιράστικαν σε σας. Εκί έχι γίνι ενά πολί καλὸ πράμα. Εκί ιποδίχνετε, ότι τις εντολές-σας θα τις εχτελίτε, πος θα βοιθάτε τιν δυλιά τις τοπογνοσίας πος θα φέρεστε στι φάμπρικα, στο χοριό, πος θ' αγονίζεστε για τι νέα ζοὶ. Κε για πολά πράματα λέγι εκί.

'Οταν, σίντροφι, αποτάθικαν σε μένα, εδό στιν κονφερέντσια, με τιν πρόταςι να προσθέσο κάτι, ίστερα αφύ γνορίστικα μ' αφτά τα ιλικά ίπα: «'Οχι, δεν μπορό να το κάνο αφτό, εφ' όσο τα πεδιά δε θα βοιθίσυν, εφ' όσο μαζί-τυς δε θα χαράξυμε νέα πεδικί πιατιλέτκα».

Σίντροφι, επιτρέψατὲ-μυ να τελιόσο με τα πιο κάτο λόγια:

Ζίτο ι πιονέρι τις χόρας τον Σοβιέτ!. Ας διναμόνι ι μαχιτικίτυς διεθνιστικί 'Ενοσι!

Ας κιματίζυν από πάνο-τυς ι λενινιστικές σιμέες, κίνες ι σιμὲες πυ θα σκεπάσυν όλο τον κὸζμο!

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΙΣ ΤΕΧΝΙΣ ΚΕ ΤΙΣ ΛΙΤΕΡΑΤΥΡΑΣ! ΑΠΕΤΥΜΕ ΑΠΟ ΣΑΣ ΚΑΛΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΔΡΑΜΑΤΑ ΚΕ ΚΙΝΟ-ΦΙΛΜ!

ΟΔΙΓΕ, ΑΓΟΝΙΣΥ ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΑΤΑΧΤΙΣΙ ΤΙΣ ΔΙΔΑ-ΣΚΑΛΙΑΣ ΤΥ ΜΑΡΚΣ-ΛΕΝΙΝ-ΣΤΑΛΙΝ. ΝΑ ΓΙΝΕΣΕ ΠΙΟ ΓΡΑΜΑΤΙΖΜΕΝΟΣ ΚΕ ΜΟΡΦΟΜΕΝΟΣ.

ΤΙ ΦΙΣΚΥΛΤΥΡΑ, ΤΑ ΤΡΑΓΥΔΙΑ, ΤΑ ΠΕΧΝΙΔΙΑ —ΣΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΥ ΚΡΙΚΥ!

ΑΠΕΤΥΜΕ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΕΣ ΜΑΧΙΤΙΚΙ ΕΦΑΡΜΟΓΙ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ Κ. Ε. ΤΥ ΠΚΚ(πм) ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΕΔΙΑ.

ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ

ΕΚΛΙΣΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΣΛΙΟΤ

ΠΡΟΣ ΝΕΕΣ ΜΑΧΕΣ ΚΕ ΝΙΚΕΣ

Αγαπιτί ςίντροφι πιονέρι!

Ι εργατικί τάχςι ςε ςιμαχία με τιν εργαζόμενι αγροτιά, κάτο απο τιν καθοδίγιςι τυ μπολςεβίκικυ κόματος, τέλιοςε μια για πάντα με τιν εκμετάλεπςι τον τςιφλικάδον κε τις μπυρζυαζίας ςτο ένα έχτο τυ κόζμυ. Αφτές ι νίκες τις κόςτιςαν όχι φτινά. Πριν απτο νκρέμιζμα τις απολιταρχίας κε τι νίκι τις Οχτοβριανίς επανάςταςις ίχαμε δεκάδες χρόνια πιζματικύ ιροικύ αγόνα τον προτοπόρον ςτιχίον τις εργατικίς τάχςις κε τις πιο φτοχίς αγροτιάς, πυ δόςανε εκατοντάδες κε χιλιάδες απτα καλίτερα πεδιά-τυς για τιν ιπόθεςι τις επανάςταςις.

Ι κατάχτιςες τις Οχτοβριανίς επανάςταςις ςτερεόθικαν ακόμα με ανίδοτο ιροιζμό κε τεράςτια θίματα τις εργατικίς τάχςις, πυ μέςα ςτιν πίνα κε το ανίδοτο κςεχαρβάλομα μπόρεςε κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ δοκςαζμένυ λενινιςτικύ κόματος να διμιυργίςι το μεγάλο, μαχιτικό κι' ανίκιτο Κόκινο ςτρατό. Αφτές ι νίκες έδοςαν τι δινατότιτα ςτιν εργατικί τάχςι κε τιν εργαζομένι αγροτιά τις 'Ενοςίς-μας ν' αρχίςυν το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ ςτιν πόλι κε ςτο χοριό.

Μα κ' εδό ο οχτρός δεν κιμάτε. Ι πανκόζμια μπυρζυαζία παράλιλα με τιν πλατιά επίθεςι ενάντια ςτιν εργατικί τάχςι ςτις δικές-τις χόρες, πιρετόδικα εκςοπλίζετε κε περιμένι μόνο εβνοικί ςτιγμί για τιν ένοπλι επίθεςι ενάντια ςτο πρότο ςτον κόζμο προλεταριακό κράτος, κε μέςα-μας ι οχτρί με το βρεντίτελςτβο, το μπιυροκρατιζμό κ. τ. λ. προςπαθύν να μποδίςυν το χτίςιμό-μας. Μα ι νίκι θάνε ςτο πλεβρό-μας.

Ι παλιά φρυρά τις εργατικίς τάχςις, πυ βάςτακςε ςτις πλάτες-τις όλο αφτό τον αγόνα κε πυ κέρδιςε τιν ανίδοτι ςτον κόζμο νίκι, λιγοςτέβι, κε το τέλιομα αφτίς τις νίκις κε το πλέριο χτίςιμο τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας βρίςκετε ςτα ςίγυρα χέρια τις νέας γενιάς πυ για τυς μελοντικύς αγόνες μπορί να χριςιμοπιίςι πλέρια τις παλιές παράδοςες τυ μπολςεβικιζμύ.

Το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ κ' ι πλέρια πραγματοπίιςι τον νικόν τις παλιάς γενιάς θ' απετίςυν επίςις πολά θίματα, ςτέριςες κι' άλες αναποδιές, μα ίμαςτε βέβει ότι ςις, ι λενινιςτές πιονέρι, θα φανίτε άκςια πεδιά τον μεγάλον αγονιςτόν για τιν ιπόθεςι τις επανάςταςις.

'Ιμαστε βέβει ότι ι τίχι τις επανάστασις βρίσκετε σε γερά χέρια κε σις σε σιμαχία με το πανκόζμιο προλεταριάτο θα πετίχετε την πλέρια νίκι τις πανκόζμιας επανάστασις. Εμίς, ι παλιί μπολσεβίκι ίμαστε έτιμι κε θεορύμε χρέος-μας να σας μεταδόσυμε τις παράδοσες, τυ δοκιμαζμένυ στις μάχες κε τις νίκες μπολσεβίκικυ κόματος. Ι σίδεσι τον τριόν γενιόν κ' ι μπολσεβίκικι διαπεδαγόγισι τον νέον κάδρον —ίνε ι βασικί ενκίισι τις πλέριας νίκις τις πανκόζμιας επανάστασις.

Πρότο πανενοτικό σλιοτ τον πιονέρον, άκυσε τις εντολές τις παλιάς γενιάς! Σε σένα πέφτι το καθίκο να τελιόσις το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ στιν ΕΣΣΔ, σε σένα πέφτι το καθίκο να διαδόσις το σοσιαλιζμό σ' όλο τον κόζμο.

Για νέες επαναστατικές μάχες κε νίκες νάσε έτιμος, πιονέρε!

Ο Λένιν στιν εκσερετικά πλύσια κε σπάνια όμορφι ζοί-τυ έδικσε σ' όλυς,—σε μας κε σας, αγαπιτί-μας φίλι πιονέρι,—ότι μπορύμε να κάνυμε θάβματα, αν δόσυμε εκσερετικί προσοχί στα σιφέροντα κε στις ιερές σκέπσες τον εκατομιρίον εργατόν κε χορικόν όλυ τυ κόζμυ. Στι σκοτινί, δίχος δικεόματα, άθλια χόρα, όπυ ο εργάτις δύλεβε 14 όρες το μερόνιχτο, κι' ο χοριάτις απτιν αβγί ος τιν αβγί, ο Λένιν μπόρεσε να βρι ανθρόπυς, πυ σε πιζματόδικο αγόνα μαζί μ' αφτό, πέτρα με πέτρα χτίσανε δινατό, ανίκιτο τρομερό στρατό π' άρπακσε τι νίκι απτα χέρια τις οπλιζμένις ος τα δόντια κλίκας τον τσιφλικάδον κε τις μπυρζυαζίας. Από μέρα σε μέρα, από μίνα σε μίνα κι' από χρόνο σε χρόνο αφτί ι ατρόμιτι άνθροπι μ' απεριόριστι αγάπι απελεφτέροναν απτις αλισίδες τις δυλικές μονάδες κ' ίστερα δεκάδες κι' εκατοντάδες χιλιάδες άνθροπυς, πυ με χαμόγελο κε τραγύδι στο στόμα τραβύσαν οπιαδίποτε βάσανα κι' ος το θάνατο μόνο κε μόνο για να πραγματοπιίσυν τιν επιθιμία τον εργατικόν μαζόν τον καταπιεζομένον λαόν τυ κόζμυ πυ κσιπνύν, επιθιμία πυ τι δέχτικαν τόσο θερμά κι' απο καρδιάς.

Αν έστο κε λίγο εστάνεσε τιν ανάσα αφτίς τις μεγάλις κι' όμορφις αλισίδας αφτόν τον ατρόμιτον αγονιστόν για τιν απελεφτέροσι τις ανθροπότιτας απ' τιν καταπίεσι κε τιν προστιχιά τις μπυρζυαζο-τσιφλικάδικις εκσυσίας, τότες ποτέ-συ δεν θα μπορέσις να βγις απ' αφτό τον ίσιο δρόμο, πυ διάλεκσε κε μας έδικσε ο μεγάλος-μας δάσκαλος.

Κσέρις, ότι αφτός ο αγόνας ίταν ανέκφραστα ελκιστικός κι' ατέλιοτα πλύσιος από δοκιμασίες. 'Ολι ι σιμέτοχί-τυ δοκίμασαν στιγμές τεράστιας ικανοπίισις κ' εφτιχίας, βλέποντας ότι ι προσπάθιες-

τυς δίνυν τέτια γρίγορα κε χεροπιαστά έργα. Αφτός ο ενθυσιαζμός σιχνά μεταβάλετε ς' ιροικά έργα στον αγόνα ενάντια σε κίνι τι σκοτινί, δίχος δικεόματα εποχί, πυ τότες βασίλεβε στι χόρα-μας. Ο Λένιν άρχισε τιν έκδοσι μικρίς εφιμερίδας τις «'Ισκρας», πυ τις έβαλε τιν όμορφι επιγραφί: «Απτι σπίθα θ' ανάπσι ι φλόγα»— απάντισι τον δεκεβριστόν στον Πύσκιν. Κι 'αφτί ι μικρύτσικι εφιμερίδα έγινε ιπόδιγμα τις πολιτικίς μαχιτικίς σιμέας πυ σιμπίκνοσε γίρο-τις όλες τις ζοντανές δίναμες τυ αγονιζόμενυ προλεταριάτυ τον βιομιχανικόν-μας κέντρον. Κάπυ-κάπυ αντιλαλύσαν ι οργιζμένες λέξες τυ δινατύ τραγυδιύ, πυ ακόμι πιότερο μεγάλοσε τον αριθμό τον αγονιστόν, τιν ορμί-τυς στι νίκι με κάθε θισία. Μα τόρα άραγες αφτός ο αγόνας τέλιοσε; 'Αραγες δεν καταχτίσαμε για τιν όρα μόνο το ένα έκτο, κι'αφτό δεν το κατέχυμε ακόμι πλέρια; 'Αραγε δεν έμιναν ακόμι πέντε έκτα τυ κόζμυ, όπυ διεξάγετε ο αγόνας για τον κομυνιζμό, μα όπυ καθιμερινά κατά εκατοντάδες χάνυντε τ'αδέρφια-μας στις φιλακές κι' «έξο» για το δικέομα να σκέφτυντε, για το δικέομα ν' αγονίζυντε, για τα σιφέροντα τον πλατιόν στρομάτον τον εργαζομένον; 'Αραγες κίνος ο ιροικός αγόνας π' άρχισε κε τόσο θαβμάσια διεξίγαγε ο Ιλίτζ-μας τέλιοσε; 'Οχι, χίλιες φορές όχι . . .

Στον ιροιζμό τον εκατομιρίον μελόν τυ Κόματος, τυ Κομσομόλ, τον πιονέρον κε τον οχτοβρόπυλον όλον τον χορόν κε τον λαόν ακόμι ίνε ορθάνιχτες όλες ι πόρτες. Το μεγάλο πίιμα τις δυλιάς κε τυ αγόνα άνιξε μπροστά-μας, ακόμι μόνο τις πρότεςτυ σελίδες. Αλίθια, ι σελίδες ίνε ελκιστικές κε μεγάλες μα κ' ι κατοπινές σελίδες, πυ σας ανίκι να γράπσετε κε να φιλομετρίσετε, μικρί-μας φίλι κε σίντροφι, δεν ίνε λιγότερο όμορφες κε μεγάλες.

«Το τραγύδι τον μεγάλον έργον» όπος ονόμασαν το πεντάχρονό-μας πλάνο τυ χτίσιμυ, απετί απτον καθένα-μας τιν πιο μεγάλι έντασι τον πιο καλόν ικανοτίτον-μας κε τον πιο μεγάλο ενθυσιαζμό στιν ιπερνίκισι κίνον τον τεράστιον δισκολιόν, πυ αφτό το πλάνο τυ χτίσιμυ απετί από μας.

'Ινε γνοστό ότι σις όλι-σας πρέπι να μάθετε αρχίζοντας κιριολεχτικά απτο άλφα, για να «φτάσετε κε να προσπεράσετε» τις εκπολιτιζμένες χόρες τυ κόζμυ, πυ με τρίξιμο τον δοντιόν, παρακολυθύν κάθε-μας βίμα κε καταριέντε κάθε-μας επιτιχία.

Δεν κιρίξαμε μόνο τι σοσιαλιστικί άμιλα. Προκαλέσαμε τιν άμιλα τον λαόν κε γενιόν όλυ τυ κόζμυ. Το λενινιστικό σίθιμα «πιος

πιόνα» άφοβα το ρίχσαμε στα εκατομίρια τον εργατόν κε χορικόν όλυ τυ κόζμυ, πυ βράζυν από ενθυσιαζμό. Κε τα εκατομίρια τον μαζόν σίκοσαν αφτό το σίθιμα. Πρέπι να μαθένυμε κε να δυλέβυμε, να δυλέβυμε κε να μαθένυμε με κίνι τι μανία, πυ μας έμαθε ο μεγάλος Λένιν μ' όλι-του τι ζοί, μ' όλο το παράδιγμά-του. Πρέπι να τραβίχσετε τα εκατομίρια στιν ιπερνίκισι τον αναρίθμιτον δισκολιόν, πυ στέκυντε στο δρόμο τυ χτίσιμυ τυ σοσιαλιζμύ σε μας, κε τις κατάχτισις τις εχσυσίας σ' όλο τον κόζμο. Έτσι θα εχτελέσυμε τις εντολές τυ Λένιν.

Σ' αφτό καλύμε εσένα, πιονέρε τυ Λένιν. Να μάθις το λενινιζμό, δλδ. να μάθις να ζις κε ν' αγονίζεσε, να μισάς κε ν' αγαπάς, να νικάς κε να γιατρέβις τις πλιγές τις ίτας, σίφονα με το μεγάλο παράδιγμα τυ Λένιν. Αγάπα κε μελέτα το Λένιν κε το ενιέο-τυ Κόμα.

Νάσε πιθαρχιμένος στα ζιτίματα τυ αγόνα, έτσι όπος ο Λένιν, πυ μπορύσε λαμπρά κ' έφθιμα ν' αποκρύι τα διλιτιριαζμένα βέλι τον μενσεβίκον κε τον τροσκιστόν, κε τα ναρκοτικά κ' ελκιστικά τραγύδια «πότες τον αριστερόν κε πότες τον δεχσιόν» κομυνιστόν. Τράβα μπροστά στο δρόμο τυ Λένιν!

Να μιν ιποχορίς στα ψιθιρίζματα, κε να μιν πιστέβις στις γλικόφονες σιρίνες τον οχτρόν-μας, πυ με κάθε τρόπο θέλυν ν' αποκιμίσυν τιν προθιμία-συ για τι μάθισι κε τον αγόνα-συ με το ναρκοτικό διλιτίριο τις θρισκίας κε τιν παράβασι τις κομυνιστικίς ιθικίς. Ι ιθικί τυ Λένιν ας ίνε για σένα νόμος τις ζοίς.

Έφοδο ενάντια στιν τεμπελιά, στις ιδιοχτιτικές τάσες, στις λιγοψιχίες κε στις ιποχοριτικότιτες στον αγόνα με τ' απομινάρια τις δυλοπαρικίας κε τις σκλαβιάς, να δόσις όλα, ότι έχις το καλίτερο κε το πιο καθαρό. Να θιμάσε, ότι το κορίτσι ι πιονέρισα, ίνε ανανκαζμένι να παλέβι ακόμα σκλιρά ενάντια στιν ιποδύλοσι τις γινέκας. Βάλε ίσα δικεόματα κε σιντροφικές σχέσες ανάμεσα στ' αγόρι κε το κορίτσι.

Να θιμάσε για τα πέντε έχτα τυ κόζμυ, όπυ τα εκατομίρια τον αγονιζομένον απτις κρίφτες κε τις φιλακές σε καλύν σε βοίθια.

Κάθε παραπανίσιο καπίκι στέλνε-το στι ΜΟΠΡ.

Μάθε χσένι γλόσα. Ι βοίθιά-συ μπορί να χριαστί σ' αποφασι-

στιχί στιγμί τις σίνκρουσις τις ίδρας τυ ιμπεριαλιζμύ με τις δίναμες τις πανκόζμιας επανάστασις.

Απτο χιμένο έμα ανατέλι ι αβγί, ο δινατός αγόνας άναψε παντὺ, με φοτιά εξέγερσις ανκαλιάστικαν όλες ι χόρες.

ΝΑΣΕ ΕΤΙΜΟΣ!

Ι ΕΠΙΤΡΟΠΙ ΤΙΣ ΣΙΝΔΕΣΙΣ ΤΟΝ ΤΡΙΟΝ ΓΕΝΙΟΝ ΣΤΟ ΓΡΑΦΙΟ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

РЕЧИ И СТАТЬИ;

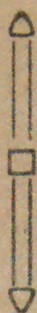
В. И. ЛЕНИНА
Л. М. КАГАНОВИЧА
П. П. ПОСТЫШЕВА
М. И. КАЛИНИНА
И. С. УНШЛИХТА
Н. К. КРУПСКОЙ
ЕМ. ЯРОСЛАВСКОГО
БЕЛА-КУН
Э. РУДЗУТАК
Г. КРЖИЖАНОВСКОГО

Тімі 80 к.

Ціна 80 к.

ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ:

„Про піонерів та піонерський рух“
Статі вождів

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

„О пионерах и о пионердвижении“
Статьи вождей

„Украержнацменвидав“
Харків — Київ — Маріуполь.